

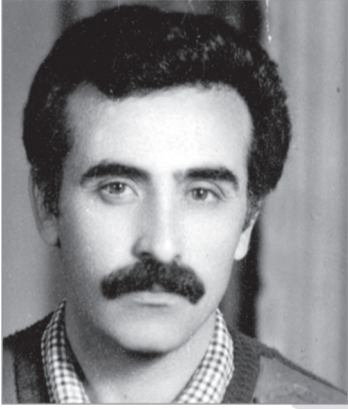

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 35 / Hejmar 413 / Gulan 2016

Şehitlerimizin anıları
devrim ve zaferde yaşıyor

Ortadoğu'nun kaderini Apocu Kürtler belirleyecek

Hem Başûr hem Rojava hem Rojhilat hem de Bakur açısından ortaya çıkan imkan ve fırsatlar değerlendirilirse büyük devrimci-demokratik gelişmeler ortaya çıkarılabilir. Ama bu iş dar ve düz yaklaşımlarla yürütülemez. Salt kendi gücümüzle ya da askeri güçle de yürümez. Siyaset yapmak gerekir. Siyasette de çok incelikli olmak, yoğun olmak, dikkatli ve duyarlı olmak kesinlikle gerek-

mektedir. Tarihin kimi dönemlerinde öne çıktığı gibi Kürtler askeri ilişkilerden daha fazla siyasi ilişkilerini geliştirebilmelidir. Rojava ve Rojhilat'ta buna çok dikkat etmeliyiz. Öz gücümüze güvenelim ama her devrimin bir ittifak hareketi olduğunu da unutmamalıyız. Bunu Önder Apo da söyledi, Lenin de söyledi, dahası devrimle uğraşan herkes söylemiştir. O halde Rojava Devrimi de bir ittifak hareketi ola-

caktır. Özgücümüze güveneceğiz, eylemcimiz, mücadele edeceğiz ama politikasız da olmayacağız.

Bu karmaşıklıkta çok duyarlı, ölçülü, strateji ve taktik bilimine uygun yaklaşım gösterilemezse çeşitli sorunlar yaşanabilir. Onun için politik yaklaşıma çok önem verilmelidir.

> 2-6

Rojava Devrimi Suriye ve Ortadoğu'daki halklar için yeni bir doğuş ve varoluştur

Rûken Garzan

Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu, Demokratik Ortadoğu Konfederasyonu'nu amaçlar. Böyle bir program ve hedefe sahip olan Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu, Kürdistan-Rojava'da sergilediği devrimci performansıyla Suriye'de ve Ortadoğu'da devrimsel gelişmeleri yara-

tablecek öncülüğe sahip olduğunu göstermiştir. Kürt halkı artık bilinçli ve iradeli bir düzeye ulaşmıştır.

Kürt halkı ve demokratik halkların Ortadoğu'da ve Kürdistan'da gösterdiği demokratik, değişirici, dönüştürücü ve yenilikçi tarz ve duruşla en istikrarlı,

başarılı ve kazanımcı pratikler sergilenmiştir. Bundan sonra da Önder Apo hakikati ve şehitler çizgisinden aldığı bilinç ve iddiayla geleceğin Özgür ve Demokratik Kürdistan'ını ve Ortadoğu'nun demokratik toplum inşasını başarıyla tamamlayacaktır.

> 7-9

Sykes-Picot'u ortadan kaldıralım Özgür Demokratik Kürdistan'ı kuralım

> 28-29

Kasım Engin

AKP-Erdoğan'ın Osmanlı özentili despotizmi direnen tüm kesimleri hedeflemektedir

> 30-31

Muzaffer Ayata

Devrimci halk savaşının gelişim seyri

Murat Karayılan

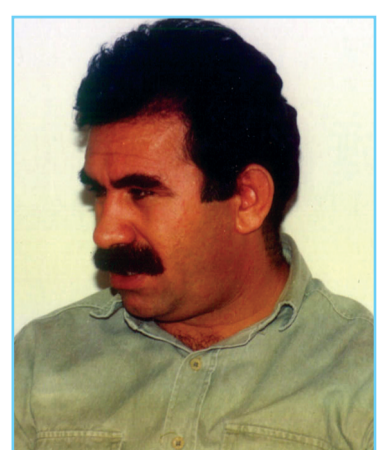
Devrimci Halk Savaşı perspektifi temelinde yürütülen savaş henüz başlangıç aşamasındadır; üzerinden 9 ay gibi bir zaman geçmiştir. Önemli olan direniş güçlerinin her katmandaki yetersizlikleri görüp hızla aşarak mücadeleyi başarıya taşıyacak bir düzeye getirmesidir. Herkesin sorumluluklarına sahip çıkması durumu yeterli düzeyde gelişirse, yetersizlikleri aşmak, daha başarılı ve daha sonuç alıcı bir hamlesel çıkış düzeyini yakalamak da mümkün olacaktır.

> 21-23

Hakikat algısıyla büyüyen yaşam en zor acıları bile mutluluğa dönüştürebilir-I

Abdullah Öcalan kimliğinin bir taslağını çizmek, olguyu en yoğun biçimde yaşayan kişi olarak, benim için bir görev olmaktadır. Böyle bir çizim aynı zamanda tarih, sosyoloji, biyografi ve sanat çalışması yapanlar için konuyla ilgili önemli bir belge boşluğunu gidermiş olacaktır. Ayrıca teorik ve pratik bir kurum olarak geniş bir çevreyi somut olarak ilgilendirmesi ve birçok toplumsal gelişmeyi etkilemesi, doğru tanımının daha da önemli kılacaktır.

> 16-20

Ortadoğu'daki politik-askeri gelişmeler ve devrimci-demokratik görevlerimiz

Duran Kalkan

Küresel kapitalizm sistemi ile bölgenin statükocu güçlerinin yarattığı çatışma ve çelişki ortamından yararlanarak özgürlük ve demokrasi mücadelesini yürütürken, şimdi çatışmanın bir tarafı olduk. DAİŞ'le çatışan taraf konumuna geldik. Biz iki kutuplu güçlerin çatışmalı ve çelişkili duruşlarından yararlanalım derken, bölgesel çatışmanın merkezi haline geldik. Temel aktör olduk.

İçinden geçtiğimiz siyasal süreç hem büyük imkanları hem de büyük tehlikeleri bağırında taşıyan bir süreçtir. O yüzden iyi bir analiz ve tahlil ile imkan ve tehlikeleri görmek, devrimci görevlere de bu temelde yaklaşmak gerekir. Ortadoğu merkezli süren savaşın düzeyi 20. yüzyıldaki savaflara benzememektedir. Bazıları 'Ortadoğu savaşı' dese de, her iki dünya savaşının düzeyini aşan, dengeleri bozan yeni bir askeri-siyasi durum var. Belki savaşın şiddeti yüzyıl önceki gibi değil ama siyasi ve askeri değişim arayışı, her iki dünya savaşında oluşan dengeleri bozan ve yeniden kurmayı hedefleyen bir durumu arz etmektedir. 25 yıldır böyle bir süreç devam etmektedir. Rêber Apo da bunu, "Sistemin kaos" olarak tanımlamıştır.

2. Dünya Savaşı, iki bloklu bir dünya ortaya çıkardı. Reel Sosyalizm bir dünya gücü haline gelmişti. İki bloklu dünya çöktü. İki kutuplu siyasal-askeri duruma dayalı bir dünya da artık yok. Ortadoğu hem toplumsallığın hem de devlet sisteminin merkezidir. 1. Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı Ortadoğu da artık yoktur. Ne Irak eski Irak'tır, ne Suriye eski Suriye'dir, ne de Mısır, Yemen, Suudi gibi Arap ülkeleri ya da Kuzey Afrika ülkeleri eski yapısını koruyabilmiştir. Onların geleceğinin nasıl olacağı henüz belli değildir. Yine Asya ve Güney Asya'da Afganistan ve Pakistan gibi ülkelerin geleceklerinin de nasıl şekilleneceği belli değildir. Fakat 1. Dünya Savaşı'nın sonuçları üzerinde kurulmuş siyasal ve askeri durum yerle bir olmuş, yıkılıp parçalanmıştır.

ABD, hem iki bloklu dünyanın yıkılmasında hem de Ortadoğu'daki dengelerin yıkılmasında çok önemli bir aktördür. Amerika'nın 'Büyük Ortadoğu Projesi'ni ortaya atması üzerinden 25 yıl geçmiştir. Ama bu projenin nasıl seyir izleyeceği, içinde hangi aktörlerin olacağı da net değildir. Eskiye bir oranda yıksa da yeninin ne olacağına dair veriler ortada yoktur. Gerçekten yeni bir şey mi kurmak istiyor, yoksa kaos ortamında kriz ve çatışma ile dünyayı yönetmek mi istiyor? Bu soruya da net cevap verilememektedir. Bir sistem oluşturmak yerine kriz ve kaoslara dayalı, herkesi birbirine çatıştırarak ve bu çatışma sonucunda herkesi kendine bağlayarak bir dünya hegemonu olmak

isteyebilir. Bu da bir yöntemdir ve 25 yıllık pratik değerlendirildiğinde bu eğilim öne çıkmaktadır. Çünkü çözümsüzdür, kendini çözüm gücü haline getirememiştir. 5 bin yıllık merkezi uygarlığın ve 500 yıllık kapitalist uygarlığın yarattığı sorunlara çözüm bulamamıştır. Çareyi çatışma içerisinde herkesi kendine bağlamakta, çatışma yaratarak egemenliğini sürdürmekte bulmuştur. Bu da ABD açısından bir yönetme tarzı olabilir.

Bu bakımdan da AKP'nin 24 Temmuz'dan itibaren başlattığı saldırıyı 'sistemle çelişki' olarak değerlendiriyoruz. Ama bunun ABD'nin Ortadoğu'yu yönetme tarzıyla daha uyumlu olduğu da söylenebilir. O da savaş ile egemenliğini yürütmeye, devam ettirmeye çalışmaktadır. AKP de kendini küresel hegemonik güçlerin egemenlik ve yönetme tarzına uyarlamaya çalışmıştır. Şimdi mevcut çatışmaları 3. Dünya Savaşı diye tanımlamaktayız. Bunun bir ucu, ulus üstü sermaye düzenine bağlıdır. Mevcut ulus-devletler, ulus üstü sermayenin azami kâr politikasının sürdürmesine izin vermemektedir. Dolayısıyla küresel sermayenin rahat dolaşımı ve daha fazla kâr elde etmesi için değişiklikler yapılmak isteniyordu. Bunun için de müdahale ediyor ve saldırıyor. Bunun için Sovyet sistemine karşı da mücadele etti. Sovyet sisteminin çözülüşüne gidisini de fırsat bilerek 'Yeni Dünya Düzeni' adı altında, Ortadoğu'da ulus-devlet sistemine karşı Körfez krizi ve savaşıyla bir müdahale başlatmıştır.

3. Dünya Savaşı'nın diğer ucu ise, bölgedeki ulus-devlet statükoculuğudur. Özellikle bölgede açığa çıkan, Türkiye ve İran tarafından yönlendirilen, koşullandırılan hegemonik güç olarak sürdürülen ulus-devlet statükoculuğudur. Bu her iki devlet sistemi de soykırımcıdır, tutucudur; aşırı şoven ve milliyetçidir. Esas olarak bölünüp parçalanan, inkar edilip soykırıma tabi tutulan Kürdistan üzerinde egemenliğini sürdüren bu iki güçtür. Birbirine uzlaşma ve çelişki içerisinde bu politikayı yürütmeye çalışıyorlar. İnkâr ve imha sistemi, kültürel soykırım rejimi dediğimiz politikayı bu iki devlet yürütmektedir. Türkiye'nin ulus-devlet statükoculuğu, Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha sistemidir. Bu sistemin bir ucu da küresel kapitalist modernite sistemidir. Dolayısıyla Kür-

distan üzerinde egemenliğini sürdüren rejimler, kendi içinde derin bir çelişki ve çatışmaya girmiştir. 3. Dünya Savaşı, Kürdistan için böyle bir anlam taşımaktadır. Bu şekilde sistemin iki ucu birbirine çatışır hale gelince, Kürdistan'da soykırım rejiminin yarattığı askeri ve siyasi durum zayıflamış ve parçalanmıştır. Mevcut 3. Dünya Savaşı'nın ifade ettiği çelişkili ve çatışmalı ortam, Kürt halkının bilinçlenmesi, örgütlenip mücadele etmesi ve kendini iradi bir güç haline getirmesi için belli bir zemin sunmuş, fırsatlar ortaya çıkarmıştır.

PKK neden tasfiye olmadı?

1970'lerin ortasından itibaren Kürdistan gerçekliğini o zamanki dünya koşullarına ve tarihsel toplum bilincine dayanarak ele alan; yeni bir bilinç, eylem ve örgütlenme ortaya çıkaran bir özgürlük mücadelesi vardı. Önderliksel bir çıkış, parti ve gerilla mücadelesi vardı. Bütün bunlar 90'ların başında birleşince, üçüncü bir mücadele var oldu. Aslında 3. Dünya Savaşı diye tanımlanan, ulus üstü küresel sermaye sistemi ile bölgenin ulus-devlet statükoculuğunun çatıştığı bir ortamda, Kürdistan'ın özgürlüğü temelinde Ortadoğu'nun tarihi ile buluşmasını, demokratik birliğini, Ortadoğu halklarının demokratik birlik içerisinde kardeşçe yaşamını, dolayısıyla demokratik Ortadoğu konfederalizmi devrimini öngören; Ortadoğu halklarına kurtuluşun yolunu gösteren bir özgürlük ve demokrasi akımı olarak ortaya çıktı ve var oldu. PKK, böyle bir akımdır.

PKK, 3. Dünya Savaşı'nın içerdiği çelişki ve çatışma ortamından yararlanarak mücadele etme ve kendini geliştirme zemini buldu. Aksi takdirde 90'lı yıllarda Reel Sosyalizm çözülürken, PKK'nin de yok olması lazımdı. Bir ulusal kurtuluş hareketiydik. Ulusal kurtuluş hareketleri 1. Dünya Savaşı ve Ekim Devrimi'nin bir ürünü olarak ortaya çıktılar. Giderek de iki bloklu sistemde Sovyet blokunun varlığına dayandılar. O blok çözüldüğü zaman, ulusal kurtuluş hareketleri için var olma ve mücadele etme zemini küresel düzeyde ortadan kalktı. Bundan dolayı sol ve sosyalist hareketler marjinalleşip ortadan kalktı gibi, ulusal kurtuluş hareketleri de zafer kazanmış dahi olsalar hızla sistem ile bütünleştiler. Mücadelelerinde

zafer kazananlar da tasfiye oldular. PKK zafer kazanamamış durumdaydı. O halde mücadele edememesi ve tasfiye olması gerekiyordu. PKK neden tasfiye olmadı? Nasıl varlığını sürdürebildiği gibi bir de gelişme yaratabildi? PKK bu savaş, çelişki ve çatışma ortamına, onun yarattığı fırsat ve imkanları değerlendirmeye dayandı. Bu çok önemli bir durumdur. 25-26 yıldır bu süreç böyle devam etmektedir. Çatışan taraflar küresel kapitalizm ve ulus-devlet statükoculuğuydu. Kürdistan Özgürlük Hareketi, bölge halklarının demokratik birliği adına her iki güçle de çatışma ve çelişkiler yaşadı. Üçüncü bir mücadele çizgisi olarak ortaya çıktı ve mücadele etti.

Gelinen aşamada, küresel sistem eski küresel sistem midir? Ulus-devlet statükoculuğu ne durumdadır? 90'lı yılların başında birbirine savaşan, böyle bir savaşı başlatan güçlerin durumu şimdi nasıldır? Bölge halklarının durumu nasıldır?

Son 25 yılda neler oldu?

Bu 25 yıl içerisinde, çok önemli değişiklikler oldu. 3. Dünya Savaşı denen durum, Saddam Hüseyin ve ABD yönetimi arasındaki bir savaş olarak ortaya çıktı. Arap milliyetçiliği ile süren bir çatışmaydı. Şu anda Arap milliyetçiliğinin o düzeyde bir direnişi yoktur. En son Beşar Esad yönetimiyle çelişki yaşadılar, ama uzlaştılar. Ortadoğu statükoculuğunun temsilini İran yapıyordu. İran da kendini çatışma dışında tuttu. En azından geçici de olsa böyle bir durum yarattı. Türkiye ile çelişkiler vardı ama ABD ve Türkiye aynı siyasal-askeri sistemin içinde ve müttefik güç konumundalar. "Mevcut çatışma ABD ve Türkiye çatışmasıdır" demek gerçeği tam ifade etmez. O düzeyde bir siyasal ve askeri çatışma yoktur. ABD ve Irak arasında çıkan çatışma gibi bir çatışmayı, Türkiye ve ABD arasında beklemek gerçekçi olmaz. Kendileri de bunu açıkça söylüyor. Çünkü Irak ve Suriye, ABD sisteminin dışındaki güçlerdi. Sovyet sistemine dayanıyorlardı. Türkiye ise öyle değildir. Türkiye'yi her zaman Ankara'daki yönetimden çok, Washington'daki hükümet yönetmektedir.

Tahran için de bu geçerlidir. Her ne kadar İslam Devrimi, "Şahlık düzenini değiştiriyorum" dese de, çok fazla de-

ğişim yoktur. Yaptıkları geçici bir değişimdir. 1. ve 2. dünya savaşlarından sonra oluşturulmaya çalışılan İran sistemi şu anda en çok temsil eden İslami yönetimdir. Bu bakımdan ABD ile çelişkili görünse de, Avrupa'ya tümüyle bağlıdır. Avrupa'ya bağlı olması, ABD için yeterlidir. Almanya ve Fransa ile çok ileri düzeyde ilişkileri vardır. Türkiye'nin ABD ile ilişkileri neyse, İran'ın Avrupa ile ilişkileri de o düzeydedir. Bu durum da çok ilginçtir.

Bu çatışma 90'lı yılların başında Körfez Savaşı'yla başladı. Saddam Hüseyin, Kuveyt'e yönlendirildi, Kuveyt'i kurtarma adı altında, ABD ve Saddam savaşı olarak başladı. Saddam'a karşı küresel ve bölgesel bir koalisyon oluşturuldu ve 90'lı yıllar öyle geçirildi. Saddam yönetimi, İran ve Suriye'nin desteğinde görüldü ve şer cephesi olarak ilan edildi. Körfez savaşına dayanılarak, ABD tarafından Ortadoğu'ya önemli bir askeri güç yığıldı. Buna dayalı olarak bölgede Kürdistan ve Filistin devrimleri sınırlandırılıp kuşatmaya alınmaya çalışıldı. Dünyanın diğer alanlarında da, Sovyetlerin denetiminde gelişme sağlamış ABD karşıtı siyasal ve askeri gelişmeler sınırlandırılıp, ABD sistemi ile uyumlu hale getirilmeye çalışıldı. Balkanlar, Kafkaslar, Afrika, Uzak Asya ve Latin Amerika'da siyasal ambargo ve askeri müdahaleler ile bu politika sürdürüldü. Ortadoğu'da hedef Saddam yönetimiydi. 2000'li yılların başlarında İkiz Kule saldırısı ile bu sefer ABD-El Kaide savaşına dönüştü. Arap milliyetçiliği, Radikal İslamcılık denen siyasal İslam akımları ile birleşti ve radikal bir güç ortaya çıkarıldı. Saddam Hüseyin'in varlığı ile o gücün varlığı birleştirildi ve 2000'li yılların düşmanı da El Kaide oldu. Ona dayanarak hem Afganistan hem de Irak'a müdahale edildi. Saddam Hüseyin yönetimi 2003'te tasfiye edildikten sonra 2007-2008 ve 2009'a kadar El Kaide getirilmiş oldu.

Yeni hamle 2011'den itibaren gelişti. Bu sefer adına 'Arap Baharı' denildi. Tunus ve Mısır olayları ve darbeler oldu. Libya ve Yemen savaşları oldu. ABD, Arap coğrafyasında bireysel diktatörlükleri kaldırarak Türkiye ile birlikte yeni bir Ortadoğu'yu şekillendirmek istedi. "Ortadoğu yeniden dizayn edilecek" deniliyordu ve 'Büyük Ortadoğu Projesi' de bu olacaktı. Böyle hesap ediliyordu

Rojava Devrimi Suriye ve Ortadoğu'daki halklar için yeni bir doğuş ve varoluştur

Rûken Garzan

Rojava Devrimi Ortadoğu'da yıllardır yaşanan öncülük sorunlarına da cevap olma niteliğini taşımaktadır. Yine öz iradeye dayalı örgütlü ve ortak bir birlikteliğin örneğini sergilemektedir. Önder Apo'nun ideolojik, felsefik ve paradigmasal perspektiflerini esas alan Rojava Devrimi, Ortadoğu'da tıkanmış, kördüğüm haline gelmiş bütün sorunlara köklü çözüm olma yolunu göstermiştir.

Rojava Devrimi'yle birlikte Ortadoğu ve dünyada önemli bir süreç başlamıştır. Bu süreç kendisiyle beraber siyasi ve askeri anlamda yeni gelişmeleri de doğurmuştur. Rojava Devrimi Ortadoğu'da egemen olan yüz yıllık statüleri kırmıştır. Ortadoğu'da uluslararası hegemonik güçler tarafından hem uzak tarihte hem de Sykes-Picot antlaşmasının yüzüncü yılda siyasi, askeri, ekonomi vb boyutlarda büyük bir istikrarsızlık yaratılmıştır.

Gerçekleştirilen istikrarsız ve krizli politikalar ile Ortadoğu'daki halkların yaşamına, doğasına, kültürüne ve toplumsallığına müdahale edilmiştir. Bu müdahaleler ile toplumsal hafızada zihniyet ve duygular üzerinde büyük tahribatlar yaratılmıştır. Ortadoğu'da yaşayan halklar her açıdan dışarıdan yapılan müdahalelere karşı direnmiş, baskılara boyun eğmemiştir. Ortadoğu'daki halklar bütün baskılara rağmen toplumsal yaşamını sürdürmekten vazgeçmemiş, topluluklar arası ortaklaşma, paylaşma ve dayanışma ruhunu yaşamın bir gereği olarak sürdürmüştür. Toplumlar, duygu ve düşünce dünyasındaki kültürel, inançsal, manevi ve ahlaki değerler ile yaşamayı tercih etmiştir. Ama yaşamış olduğu yoksulluk, savaşlar ve acılar onu oldukça zorlamış ve yıpratmıştır. Dolayısıyla Ortadoğu toplumu öncüsünü, kurtarıcısını yaratmanın arayışında iken, böylesi bir anda demokratik ulus eksenli gelişen Rojava Devrimi'ni doğurmuştur. Bu anlamda Rojava Devrimi, Suriye ve Ortadoğu'daki halklar için yeni bir doğuş ve varoluş anlamını taşımaktadır.

İki yüzyıl boyunca Ortadoğu toplumu büyük sorunlarla karşı karşıya kalmıştır. Çok ciddi sosyal ve siyasal sorunlar ile uğraşmıştır. 19. ve 20. yüzyılda emperyalist güçler tarafından Ortadoğu toplumuna ulus-devlet zihniyetinin tekçi 'böl-parçala-yönet' politikası yaygınlaştırılarak dayatılmıştır. Nitekim Suriye, Irak, Türkiye gibi ülkelerde yaşanan sorunlar bu politikaların doğurduğu sonuçlar olarak ortaya çıkmıştır. Ortadoğu'da uygulanan politikalarla halkların kültürel ve yaşamsal dokusuna müdahale edilmiştir. Ortadoğu toplumu her zaman dışsal baskılara karşı direnmiş bir toplum olarak varlığını ayakta tutmuş olsa da buna rağmen kaybetmekten kurtulamamıştır. Sürekli direniş ve mücadele içinde olmasına rağmen başarılı sonuçlara ulaşamamıştır. Kapitalist güçlerin egemenlikçi, devletçi baskılarına karşı güç getirememesi gibi sebepler gerekçe olarak belirtile de asıl neden bu olmamaktadır. Asıl nedenin toplumun kendi içinde yaşadığı sorunlar olmaktadır. Ortadoğu toplumu siyasi, askeri ve toplumsal olarak ciddi anlamda so-

runlar yaşamaktadır. Ortadoğu'daki kriz ve kaosu temel nedeni toplumunun kendini çağın diyalektik gelişimine göre yenileyememesidir.

Bu sorunu teşkil eden temel nedenlerden birincisi öncülük sorununun en üst düzeyde yaşanıyor olmasıdır. Toplumun tüm kesimleri son yüzyıllarda iradesini özgürce geliştirme sorunlarını ciddi anlamda yaşamıştır. Hep başkaları -özellikle de batılı güçler- tarafından yönetilmiştir. Başsız bir gövdeye verilen rol neyse, bu dönemde Ortadoğu toplumuna da böyle bir rol verilmiştir. İkincisi; siyasi, askeri ve toplumsal boyutlarda ortak örgütlenme, ortak politika belirleme ve ortak bir güç oluşturma sorunlarını her dönemkinden daha fazla yaşamıştır.

Üçüncü ve en önemlisi ise; kadına karşı uygulanan yanlış yaklaşımın doğurduğu sorunlar olmaktadır. Ortadoğu'da kadına yaklaşım sorunu ve sapsması Ortadoğu'nun kör düğümünü oluşturmaktadır. Ortadoğu toplumu zihniyet anlamında en büyük kaymasını kadına ve onun yarattığı değerlere yaklaşım sorununda yaşamıştır.

Rojava Devrimi Ortadoğu'nun öncülük sorununa bir cevaptır

Ortadoğu toplumunun yaşam kaynağı, öncüsü, üreticisi konumunda olan kadının yaşamın bütün alanlarından alıkonulması, dört duvar arasına hapsedilmesi, erkeğin insafına ve aklına mahkum edilmesi, Ortadoğu'da yaşanan bütün sorunların kaynağını oluşturmaktadır. Dolayısıyla Ortadoğu'da kör düğüm haline gelen bu üç temel sorun yani öncülük, örgütlenme ve kadın sorunu en zayıf halkalar olarak Ortadoğu'yu ve toplumunu dış müdahalelere açık hale getirmiştir. Rebêr Apo savunmalarında Ortadoğu'nun yaşadığı kriz dönemini tarihsel ve güncel yönleriyle kapsamlı çözümlenmiş, içinde bulunduğumuz ve geleceğin Ortadoğu'sunun nasılına ilişkin çözümleyici, aydınlatıcı paradigmasal perspektifler sunmuştur.

Artık Ortadoğu halklarının yaşadığı sorunlar patlama noktasına gelmiştir. Özellikle 2000'li yıllarla birlikte halkın kendi sorunlarını çözme arayışı büyüyerek artmıştır. 2011 yılında Mısır'da, Tunus'ta, Yemen'de yine Suriye ve Irak'ta patlak veren sorunlar halklara dayatılan despotik ve katliamcı zihniyetin uygulamalarına dönük ortaya çıkan bir sonuçtur. Biriken problemler, yansıtılan mezhep, etnik-ulus ve cins sorunları gibi sorunlarla toplumda önu alınamaz bir çatışma ve savaş geçişini ortaya çıkarmıştır. Gerçekleşen halk ayaklanması bu sorunlara cevap olma arayışını ve niteliğini taşımıştır. Ancak

egemenlikli güçlerce yapılan müdahalelerden dolayı sorunların yönü ve boyutları değiştirilerek toplumun talep ve istemleri bastırılmıştır. Ardından gelişen sorunlar daha da derinleşmiş, kaos-kriz ortamı artmış, yoksulluk, açlık problemleri toplu ölümlerle sonuçlanmıştır.

Bu dönemde uluslararası küresel güçler bir kez daha devreye girerek El Nusra, DAİŞ, Ehrar El Şam gibi çete gruplarını yaratarak Ortadoğu toplumlarını yeniden krizli, sorunlu ve kaosu bir ortama yüz yüze bırakmak istemişlerdir. Bu amaçla Suriye ve Irak başta olmak üzere Ortadoğu'ya 'dizayn verme' adına Ortadoğu'nun yeni projesi devreye konulmuştur. Bu bakımdan Ortadoğu'daki halklar krizli, savaşlı, çözümsüz bir ortamın içine sürüklenmiştir.

Rojava Devrimi tam da bu kaosun ve çıkmazın yaşandığı bir ortamda ve zamanda ortaya çıktı. Beşinci yıla giren Rojava Devrimi, geçirdiği her bir yıla büyük yenilikler, zaferler ve başarılar sığdırarak ilerledi ve Ortadoğu'daki halkların umudu haline gelmeyi başardı. Rojava Devrimi şahsında hem uluslararası güçlerin krizli ve çözümsüz projeleri boşa çıktı hem de Ortadoğu'daki rejimlerin statükocu dengeleri ve iktidarları yıkıldı. Bu anlamıyla Rojava'da verilen direniş ve var olma mücadelesi gerek Suriye'de olsun gerekse de Ortadoğu'da olsun bir önderlik hareket olarak ortaya çıkmıştır.

Rojava Devrimi Ortadoğu'da yıllardır yaşanan öncülük sorunlarına da cevap olma niteliğini taşımaktadır. Yine öz iradeye dayalı örgütlü ve ortak bir birlikteliğin örneğini sergilemektedir. Önder Apo'nun ideolojik, felsefik ve paradigmasal perspektiflerini esas alan Rojava Devrimi, Ortadoğu'da tıkanmış, kör düğüm haline gelmiş bütün sorunlara köklü çözüm olma yolunu göstermiştir. Bu anlamıyla Rojava Devrimi tarihi olduğu kadar güncel sorunlara da büyük yanıt olmuştur. Dolayısıyla Ortadoğu ve dünyadaki özgürlük arayışındaki halklara büyük umut vermiştir.

Kürt halkının örgütlü kimliği muhatap almayan güçler kaybedecektir

Kapitalist güçlerin Ortadoğu toplumu ve coğrafyası üzerinde her zaman büyük hesapları olmuştur. Mevcut durumda da bu güçler büyük hesap ve çıkarlarla hareket etmektedirler. Rusya, Amerika ve Avrupa devletlerinin, gerek Suriye'ye girişleri gerekse de Ortadoğu'nun diğer ülkelerindeki duruşları tek bir amaç doğrultusunda o da, tıkanmış ve naif bir durumda olan kapitalist sisteme güç verme ve sistemlerini biraz daha ayakta tutma çabasıdır. Dolayısıyla küresel güçler tarafından Ortadoğu

eksenli atılan her bir adım çöküş ve çözümlü doğru yol alan kapitalist sistemin onarılması için atılmaktadır.

1900'lerin başından itibaren İngiltere ve Fransa, Ortadoğu'da nasıl bir rol oynamışsa günümüzde de Rusya ve ABD'nin mevcut pozisyonları aynı anlamda gelmektedir. Dönemin İngiltere ve Fransa'sı diğer sömürgeci, kapitalist güçlerle de anlaşarak, ulus-devlet projesi adı altında Kürdistan ve Ortadoğu'nun önemli bölgelerini, coğrafyasını ve toplumunu bölmüş ve denetimine almıştır. Bölünmüş alanlardan küçük devletçikler kurularak büyük devletleri kendilerine bağlamışlardır. 'Böl-parçala-yönet' politikası ve uygulamalarıyla esas olarak halkların öz iradesiyle kendini yönetme hakkı elinden alınmıştır. Mandacılık uygulaması bunun için gerçekleştirilmiştir. Mandacılıkla devreye konulan proje, toplumun kendi öz gücüyle kendini yönetemeyeceği ve idare edemeyeceği duygusu ve düşüncesi topluma kabul ettirilmek istenmiştir.

Bu yönelim ile topluma kölelik statüsü dayatılmıştır. Kürdistan, Irak, Suriye ve Türkiye başta olmak üzere Ortadoğu'nun birçok ülkesine ve halklarına karşı kölelik ve sömürgecilik zihniyeti dayatıldı. Bunun karşısında yüz yıl boyunca dayatılan bu sömürgeci zihniyete ve uygulamaya karşı mücadeleler verildi. Ortadoğu halkı kendisine bir kadermiş gibi dayatılan bu politikalara hep karşı çıkmıştır. Dolayısıyla İngiltere ve Fransa'nın başını çektiği sömürgecilik konsepti yine sömürgeci devletlerin bütün çabalarına rağmen Ortadoğu'nun toplumsal geçceği karşısında ancak bu kadar ayakta kalabilirdi.

Gelinen aşamada tam yüz yıl boyunca her türlü baskıcı sömürgeci saldırı ve komplolarla bu projeler uygulanmak istendi. Ancak Ortadoğu'nun ekonomik, siyasi, askeri, kültürel, toplumsal ve inançsal dokusu sömürgeci ulus devlet modelini bünyesine almayarak reddetmiştir. İçinden geçtiğimiz bu çağda da bu sorunlar aşılmamıştır. Ulus devlet modeli ve uygulaması, sorunları daha da derinleştirerek, içinden çıkılmaz krizlere sürüklemiştir. Dolayısıyla toplumun içine sürüklendiği savaş, çatışma, boğuşmaların kaynağında sömürgeci devletlerin halklara ve kültürlerine dayattığı parçalama ve dağıtma zihniyeti ve yöntemi yatmaktadır.

Rusya ve ABD arasında gelişen dünyaya egemen olma rekabeti ve savaş bilinmektedir. Bu savaş Kürdistan, Suriye ve Ortadoğu coğrafyası üzerinden gerçekleştirilmek istenilmektedir. Dolayısıyla taraflarca gösterilen bütün çabalar bunun için verilmiştir. Her iki taraf da Ortadoğu'da yarattıkları savaş ve krize güç getiremeyince kendi aralarında bir güç dengesi kurarak, Rus-

ya'nın Suriye'den resmi çekilmesi ve güçler arasında bir ateşkesin sağlanması üzerinde anlaşarak uzlaşmışlardır.

Bu güçlerin Ortadoğu'ya müdahalesi toplumu yeniden dizayn etme ve haki-miyetlerine alma müdahalesidir. ABD ve Rusya'nın müdahalelerinde bazı nüans farkları olsa da özünde çözümlü doğru giden ulus devlet modelini ve projesini ayakta tutmanın çabası verilmektedir. Adeta İngiltere ve Fransa'nın başarısız kalan projelerini sürdürerek devam ettirmektelerdir. Yani her iki devletin de Ortadoğu'ya girişimleri çıkar amaçlıdır. Dolayısıyla hem ABD hem Rusya kendi aralarında oluşturdukları dengelere rağmen, direnen Ortadoğu toplumu karşısında egemen olma çabaları sonuçsuz kalacaktır.

Halkımıza ve örgütlü yapısına kölelik dayatılmaktadır

Her şeyden önce sömürüye, sınıflaşmaya ve cinsiyetçiliğe dayalı, kâr ve çıkar amaçlı yapılan her bir müdahale girişimi toplumun lehine değil aleyhine işlemektedir. Tarafların Suriye ve Rojava hesapları ortaya çıkan pratik sonuçlar ile de görülüyor ki, bu hesaplar ve girişimler halkların çıkarlarına olmadığı gibi çözümsüzlüğün de kaynağı durumundadır. ABD ve diğer kapitalist güçlerin Afganistan'da, Irak'ta sergiledikleri pratiğin bir başka versiyonu da Suriye'de açığa çıkmıştır. Ancak Rojava'da yaratılan direniş ve devrim ruhu yaşanan ve yaşılan kriz ve kaosun önüne geçmiştir. Rojava devrim projesi ile üçüncü çizgi, yani yeni ve doğru çözüm yolu gösterilmiştir. Kapitalist güçlerin ulus devlet projesine karşı halkların demokratik, eşit ve özgürce bir arada yaşamının projesi geliştirilmektedir. Bu anlamda özgür ve eşit haklara ve yaşam ölçüsüne dayalı bir model gelişmektedir.

Rojava ve Suriye'de PYD, YPG ve YPJ öncülüğünde geliştirilen Demokratik Suriye Modeli'nin gerek paradigmasal anlamda gerekse de örgütlenme anlamında gelişmesi engellenmektedir. Ne ABD ne Avrupa devletleri ne de Rusya, Rojava Devrimi'nin öngördüğü projeleri kabul etmiştir. Dolayısıyla devrimin açığa çıkardığı kazanımlar üzerinde büyük çıkar hesapları vardır. Bu nedenle Rojava'daki örgütlü Kürt iradesi Cenevre görüşmelerine alınmamış ve alınmamaktadır. Bu devletlerin temel amacı yeni mandacılık sistemini yaratmaktır. Yani bir halkın varlığı görülecek ancak ona kendini öz iradesi ile yönetecek siyasi, askeri ve kültürel anlamda örgütlü iradesi ve kimliği tanınmayacak. Bir toplum var olacak ama kendisini yönetecek iradeye, düşünceye, sahip olmayacak.

Bir halka, "Sen varsın ama ben seni yöneteceğim. Çünkü sen kendini yönetemezsin, senin yerine ben düşüneceğim, ben konuşacağım, sen düşünemez ve konuşamazsın" denilmektedir. Tekrar kölelik zihniyeti halkımıza ve onun örgütlü temsiline dayatılmaktadır. Bu yüzden Kürtlerin örgütlü iradesi Cenevre'ye alınmamaktadır. Bu konuda ABD ve Rusya başta olmak üzere uluslararası güçlerin tümü ortak bir yaklaşım sergilemiştir. Her ne kadar bazı güçler, "Kürtlerin temsilcileri Cenevre'ye alın-

sam ve derinlik kazanarak başarılar sağlamıştır. YGP ve YPJ'nin istikrarlı, başarılı, iddialı ve güven verici direniş tarzına dönük duyarlılık ve ilgi büyümüş YPG ve YPJ saflarına katılım artmıştır.

2012-2013 yılları bu anlamda yoğun geçen yıllar oldu. Rojava halkına ve onun direnişçi güçlerine karşı amansız saldırılar gerçekleşti. Burada Rojava'daki direnişe ömür biçilmişti. DAİŞ'e sınırsız ve ölçsüz bir şekilde destek verilmiş, Rojava'daki halkımızın katliamdan geçirilmesi hedeflenmişti. Kat-

devrimin büyük ihtiyaçları da ortaya çıkmaya başladı. Bu çerçevede Rojava savunma güçleri, varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama mücadelesi stratejisinde önemli adımlar attı ve güçlü hamleler yaparak başarılı sonuçlar elde etti. Girê Spî, Kobanê ve Heseke'nin kurtuluşu başta olmak üzere Rojava ve Kuzey Suriye coğrafyasında binlerce köy, kasaba ve yerleşim alanı işgalci faşist DAİŞ çetelerinin elinden alındı ve bu yerlerin tümü güvenli, koruma alanları haline getirildi. Bu yerleşim

yeni hamleler başlatılmış, bu hamlelerle önemli başarılar sağlanmıştır.

DAİŞ çeteleri ve destekçileri, Kuzey Suriye'de QSD örgütlenmesini yenilgiye uğratmak için hem içeriden hem de dışarıdan tekrar saldırılara başlamıştır. Girê Spî ve Kobanê hattında gelişen saldırılar, Demokratik Suriye Güçleri'ne karşı yapılmış saldırılardır. Gerçekleştirilen saldırılara rağmen DAİŞ, QSD'nin direniş karşısında kaybetmekten kurtulamamıştır. Bu pratik üzerinde QSD büyümüş, gelişmiş ve kapsam kazanmıştır. DAİŞ çeteleri ve sömürgeci faşist güçler dağılmış ve çözümlenmiş yüz yüze kalmıştır.

QSD'nin gerçekleştirmiş olduğu Hol, Tişrîn ve Şedadê hamleleri ile hem Suriye ve Rojava'da yaşayan halklar için hem de Kürt halkı için önemli moral ve güç kaynağı olmuştur. Halklar içinde QSD güçlerine karşı güven artarak büyümüştür. Halk, QSD güçlerinin olduğu alanları güvenilir alanlar olarak görmektedir. Zira QSD'nin oluşumunda halka bağlı olma ve saygı duyma, yaşama ve savaşa ilkeli, ölçülü ve disiplinli katılma, politik-ahlaki ölçülerini esas alma vardır. Yine QSD'nin içinde politik-ahlaki ilke ve ölçülere uymayan, halkın değerlerine saygı gösteremeyen ve hata yapanlara karşı da tutum takınma, hesap sorma ve yaptırıma tabi tutma mücadelesi verilir. Halk bu ölçülere, yaşam duruşuna güvenerek QSD'ye inanmış ve QSD'nin olduğu alanları da güvenilir alanlar olarak kabul etmiştir. Yani QSD'nin çizgisini tanımış ve bilerek tercihini yapmıştır. Egemen güçlerin, Rejim ordusunun, DAİŞ çetelerinin, katliamcı güçlerin ahlak dışı, talancı, tecavüzcü, çirkin uygulamalarıyla defalarca karşılaşmış, bu güçlerin çirkin ve katliamcı gerçeğini tanımıştır. Kendi isteği ve iradesiyle tecavüzcü, katliamcı güçlere karşı savaşan Demokratik Suriye Güçleri'nin cephesinde yer almaktadır.

jisine göre ilerlemesi temelinde önümüzdeki dönemde sadece Suriye'de değil, tüm Ortadoğu'da önemli roller üstlenerek, 'Demokratik Ortadoğu Savunma Gücü'nün inşasında öncülük edebilir.

QSD'nin, 9 Aralık 2015'te ilan edilen Demokratik Suriye Meclisi açısından da rolü önemlidir. Demokratik Suriye Meclisi'nin savunma gücüdür QSD. Rojava ve Suriye'de savunma gücü olmazsa ne Demokratik Suriye Meclisi gelişebilir ne de halkların yaşamı ve örgütlülüğü güvence altına alınabilir. Bu anlamda QSD dönemsel değil, süreklilik arz eden role ve misyona sahip bir savunma gücü olarak hep var olmak durumundadır. QSD'nin bu tarihi başarılarını hazmedemeyen güçler, QSD'nin yarattığı gelişmeleri çarpıtarak dünyaya ve kamuoyuna yansıtmaktadırlar.

Öncelikle şu bilinmelidir: QSD örgütlülüğü bir projedir. Ulus-devlet ekseni geliştirilen militarist ordulara ve her türlü gaspçı güçlere karşı gelişen alternatif demokratik savunma gücüdür. Dolayısıyla milliyetçi, dinci, cinsiyetçi zihniyetin ürünü olan kurum ve kuruluşlar, ulus-devlet anlayışını egemen kılan tüm güçler QSD'ye karşıdır. Bunun için Demokratik Suriye Güçleri-QSD'nin gelişmesini, örgütlenmesini engellemek ve dağıtmak için her türlü yönelimin içindedirler. Türk ve İran devletleri bu saldırıları devreye koyan güçlerin başında gelmektedirler. Bu her iki sömürgeci devlet askeri, siyasi, ekonomik ve diğer tüm güçlerini Rojava ve Kuzey Suriye'deki devrimsel kazanımları tasfiye etmek için devreye koymuşlardır. Bu devletler, QSD'nin Tişrîn barajı ve Şedadê hattını kurtarma hamlelerini tasfiye etmek için onlarca komplo konseptini devreye koymalarına rağmen sonuç alamamışlardır. Türk devleti-AKP hükümeti bu alanları DAİŞ ve El Nusra gibi çetelerin elinde ve denetiminde tutmak için devletin bütün gücünü seferber etmesine rağmen başarama-

QSD, sergilediği başarılı pratiklerinden dolayı toplum içinde hızla kabul görmektedir. QSD önüne hedef olarak koyduğu savunma stratejisine göre ilerlemesi temelinde önümüzdeki dönemde sadece Suriye'de değil, tüm Ortadoğu'da önemli roller üstlenerek, 'Demokratik Ortadoğu Savunma Gücü'nün inşasında öncülük edebilir.

malı" gibi görüşler ifade etmiş olsalar da bu görüş ve talepler kişisel kimlikler üzerinden belirtilmiştir. Bu temelde hem Kürt halkının hem de Kürt halkı ile birlikte direnen halkların örgütlü iradesi tanınmamıştır. Kürt halkının ve ezilen halkların siyasi iradesi ve statüsü tanınmamıştır. Kürt halkına yaklaşım konusunda uluslararası güçlerin gerçek anlamdaki niyetleri bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Ama artık Kürt halkı kendisini ezdirtmeyecektir. Cenevre veya bir başka yere alınıp alınmaması Kürt halkı için belirleyici bir durum olmaktan çıkmıştır. Kürt halkı başta Rojava olmak üzere Kürdistan ve Ortadoğu'da örgütlü, iradeli ve kendini yönetebilecek bir önderliğe, politik-ahlaki perspektife, siyasi, askeri bir güce ve topluluğa sahiptir. Kürt halkı kazanmanın ve başarmanın zamanını yaşamaktadır. Kaybeden Kürt halkı olmayacaktır. Bu aşamadan itibaren Kürt halkının örgütlü kimliğini, Önderliğini, siyasi, askeri gücünü muhatap almayan güçler kaybedecektir.

Kobanê direniş tarihi yeni bir sayfa açmıştır

QSD'nin kuruluşu ve ilanı oldukça önemlidir. Suriye'de yaşayan tüm halkların böylesi bir savunma gücüne ve birlikteliğine ihtiyacı vardı. Suriye'de toplumun savunulmasında ciddi anlamda bir boşluk yaşanmıştır. Toplumun tüm kesimleri savunmasız, DAİŞ çetelerine ve çeteleri yaratan güçlerin barbarlığına terk edilmiştir. YPG ve YPJ güçleri tüm imkansızlıklara rağmen büyük fedai ve direniş ruhuyla hareket ederek ilk başlarda Rojava kantonlarında hamleler başlatmış ve DAİŞ çetelerinin saldırılarını boşa çıkarmıştır. Rojava'ya karşı başlatılan saldırıları aşma ve kendini savunma temelinde Kürt halkı yediden yetmişe YPG/YPJ savunma birliklerine katılarak DAİŞ'e karşı direnmiştir. Bu anlamda örgütlenerek savaşan Kürt halkının özgür örgütlü birlikleri YPG/YPJ'nin direniş nicelik ve nitelik bakımından büyük kap-

liam ve soykırım planına dayalı saldırılar başlatılmıştı. Rojava halkı ve onun savunma birlikleri bu komployu boşa çıkarmıştı. Ama değerli bedeller ve büyük kayıplar da verilmişti. Ceza, Mebruka, Til Berek ve Kobanê'de büyük kayıplar verildi. YGP ve YPJ'nin yüzlere varan değerli, fedakar, direnişçi savaşçısı, komutası şehit düştü. Saldırılar, şiddetli çatışma yoğunluğu aralıksız 2014 yılının güz aylarına kadar devam etti.

28 Ocak 2015'te Kobanê'nin kurtuluşuyla birlikte Rojava Devrimi tarihe yeni bir sayfa daha açtı. Kobanê'deki direnişle birlikte Rojava Devrimi'nin mücadelesi, direniş tüm dünyaya ve Ortadoğu'ya yayıldı. YGP ve YPJ öncülüğünde gerçekleşen direniş ile birlikte Kürdistan'ın 4 parçasından ve dünyanın birçok yerinden kadın-erkek yüzlerce genç Rojava direnişine katılarak kahramanca direnen savaşmışlardır. Rojava ve Kobanê direnişinde YPG/YPJ güçleri, hareket tarzında göstermiş olduğu savunma taktikleri, savaş taktikleri, saldırı taktikleri ve savaşta disiplinli ve örgütlü tarzlarıyla başarılı hamleler ortaya çıkarmıştır. Bu anlamda Rojava Devrimi ve direniş Suriye'de Ortadoğu'da ve Kürdistan'daki halkların savunmasını layıkıyla gerçekleştirmiş, tarihi kazanımlara imza atmıştır.

Suriye'de yaşayan Kürtler, Araplar, Türkmenler, Çeçenler, Dürziler, Çerkesler, Süryaniler ve diğer etnik kimlik ve kültürlerden binlerce kişi Rojava'daki kahramanca direnişin yarattığı zaferlerden büyük moral ve güven almış, Rojava savunma birlikleriyle birlikte yürümeyi tercih etmiş ve özgürlük mücadelesinde yer almak istemiştir.

QSD Rojava'da yaşayan halklar için moral ve güç kaynağı olmuştur

QSD'nin gelişmesinde ve örgütlenmesinde YPG direnişinin yarattığı başarılı kazanımların rolü büyüktür. YPG ve YPJ'nin, QSD'nin oluşumunda da öncülük düzeyinde rolü belirleyici öneme sahiptir. Rojava ve Kuzey Suriye'de devrim ve direniş cephesi büyüdükçe,

alanlarından göçe zorlanan halklar tekrar yerlerine dönerek Rojava savunma güçlerinin güvenliğindeki alanlarda yaşamalarını yeniden idame ettirmektedirler.

QSD böyle bir zeminde inşa edilmiş ve kendi kuruluşunu ilan etmiştir. Suriye ve Rojava'da yaşayan tüm halkların, toplulukların katılımından oluşan De-

İran ve Türk devleti, QSD'nin Tişrîn barajı ve Şedadê hattını kurtarma hamlesini tasfiye etmek için onlarca komplo konseptini devreye koymuştur. Türk devletinin, YPG ve QSD'nin direniş ve başarılı savaş taktikleri karşısında göstermiş olduğu tüm çabaları sonuçsuz kalmıştır. Yüz yıllık siyasi-askeri sınırlar ve statüler sarsılmış ve yıkılmanın eşğine gelmiştir.

Demokratik Suriye Güçleri, öz savunma ve meşru savunma ilkeleri temelinde bir örgütlenmeye gitmiştir. Rojava ve Suriye'de yaşayan tüm halkların demokratik, eşit ve adil hakları çerçevesinde toplumu savunacağına dair yönetmenliğini oluşturan QSD, demokratik ulus paradigması çerçevesinde demokratik federasyonunun inşasında savunma alanı üzerine düşen görevi gerçekleştirmekle sorumlu olduğunu belirtmiştir. Bu temelde önüne koyduğu stratejik ilke ve ölçülerle savunma güçlerini örgütlemeye ve mevzilenmeye devam etmektedir. QSD'nin örgütlenmesi ve mevzilenmesiyle birlikte DAİŞ'e karşı

QSD dönemsel değildir, süreklilik arz eden bir misyona sahiptir

Katliamcı ve faşizan güçlere karşı QSD'nin attığı her bir adım, sağladığı her bir başarı hamlesi, Suriye ve Rojava'daki halklar tarafından büyük bir umutla karşılanmıştır. Esas olarak QSD'yi başarılı kılan temel ölçü savaşta ve yaşamda her şart altında esas aldığı ilke ve ölçüleridir. Bu anlamda yarattığı her bir başarısı, halklar tarafından sahiplenilmektedir. QSD'nin sergilediği başarılı pratiklerinden dolayı toplum içinde hızla kabul görmektedir. QSD önüne hedef olarak koyduğu savunma strate-

miş, büyük bir boşluğa düşmüştür. AKP ve Erdoğan hükümeti bu alanların YPG ve QSD güçlerinin denetimine girmesine büyük bir öfke ve saldırıyla karşılık vermiştir. Türk devletinin, YPG ve QSD'nin direniş ve başarılı savaş taktikleri karşısında göstermiş olduğu tüm çabaları sonuçsuz kalmıştır. Çizilmiş olan yüz yıllık siyasi-askeri sınırlar ve statüler sarsılmış yıkılmanın eşğine gelmiştir.

Kürt ve Arap halklarının karşı karşıya gelmesi amaçlanıyor

Özellikle Kobanê ve Efrîn Kantonlarında ve tüm Rojava sınırını boydan

boya kapsayan hatta tahminlerin ötesinde önemli gelişmeler yaratıldı. Yaşanan gelişmeler Türk devleti başta olmak üzere Kürdistan'ı parçalayan tüm sömürgeci devletlerde beyin tutulması etkisini yarattı. Bilindiği gibi Efrîn ve Kobanê arasındaki bölgenin çok büyük bir önemi var. Ancak bu alanlar Rojava ve Kuzey Suriye hattıyla tam birleşince büyük anlam kazanacaktır. Rojava ve Kuzey Suriye'nin demokratik güçleri tarafından sınır hattı olarak çizilen bölgenin büyük çoğunluğu Rojava güçlerinin denetimine alınmıştır. Mevcut durumda sadece Cerablus-Eزاز hattı çetelerin elinde kalmıştır. Türk devleti de bu alanı kendi denetimine almak istemektedir. Türk devleti şu anda bu alanı kirli işler için arka bahçe olarak kullanmaktadır. Dolayısıyla bu alan Türk devletinin, MİT'inin özel savaş karargahı olarak işlenmektedir. Türk subayları tarafından DAİŞ ve El Nusra çeteleri bu alanda eğitilmektedir. Bu çetelerin silah, cephane, lojistik ihtiyaçları ve her türlü araç gereçleri Türk devleti tarafından karşılanmaktadır. Türk medyasından bazıları bu kirli ilişki ve ittifakin iç yüzünü göstermek istedikler. Ancak bunlara hemen müdahale edilerek yargılandılar.

Türk devleti, Efrîn Kantonu'nun etrafında resmi bir savaş ilan etmiştir. Bakurê Kurdistan tarafından da Rojava sınırındaki savaş bölgesini tamamlamak için bazı şehirleri belirlemiştir. Hatay, Dîlok, Mereş, Riha ve Mêrdîn-Nisêbîn sınırlarına kadar uzanan bir bölgede savaş hazırlıkları yapmaktadır. Türk devleti ve AKP hükümeti Kürt halkına karşı hem Bakur'da hem de Rojava'da resmi ve fiili bir savaş vermektedir. Suriye'den göç eden halkı Mereş ve çevresine yerleştirme adı altında DAİŞ elemanlarını buralara yerleştirmektedir. Bir dönemler Suriye rejiminin, Arap halkını Rojava'da Kürt halkının yaşadığı bölgelere yerleştirerek Arap Kemer planını uygulaması ve bunun üzerinden demografik, etnik ve kültürel asimilasyon ve soykırım projesini hayata geçirmesinin bir benzeri projedir bugün uygulanan. Bununla birlikte Kürt ve Arap halklarını karşı karşıya getirmeyi de amaçlamaktadır. Kürt halkı ve Arap halkı Rojava Devrimi'yle birlikte oluşturdukları QSD ve MSD projeleriyle sömürgeci devletlerin her türlü saldırılarını boşa çıkarmıştır. Kürt, Türk ve Arap halkları bütün provokasyon ve özel savaş oyunlarına rağmen birlikte, demokrasiden ve kardeşlikten yana tavırlarını koymuşlardır. Önümüzdeki süreçte de bu tavırlarını sürdürceklerine inanıyoruz.

Bu anlamda uygulanan inkarcı, asimilasyoncu özel savaş politikaları ne Cerablus hattında, ne de Mereş bölgesinde hayat bulacaktır. Bu inkar ve imha politikasına yönelik başta Kürt halkı olmak üzere Rojava ve Bakur'daki tüm halklar birleşerek radikal demokratik eylem ve etkinliklerle mücadele edecekler. Zira bu bölgedeki halklar kendi kültür ve değer yargılarıyla yaşamaktan vaz geçmeyecektir. Önümüzdeki dönemde de bölgede yaşayan tüm halkların demokratik, özgür bir toplum inşası için her zamankinden daha fazla ortak hareket etmeye ve birlik kurmaya ihtiyacı bulunmaktadır. Kurulacak demokratik ortak birlik ruhu ve gücü ile her türlü geriliği ve egemenlikli zihniyeti yıkacaktır.

Hem Bakurê Kurdistan'da hem de Rojava'daki halkımız bu temelde süreç karşısında üzerine düşen görevleri yerine getirerek, saldırılara karşı yaratıcı ve örgütlü bir şekilde direnerek AKP ve Türk devletinin faşist ve katliamcı uygulamalarına en büyük cevabı vermeyi bilecektir. Bu savaşta, bu sefer

Suriye'de geliştirilen Kuzey Suriye Demokratik Federasyon modeli alternatif bir sistemdir. Demokratik Federasyon hem bölgedeki statükocu rejimlerin idari yapısını hem de kapitalist modernist zihniyetle gelişen ulus-devlet merkezli yapıları reddeder. Bu anlamda hedef ve amaçlarını programlamış ve demokratik federasyonun temel ilkelerini belirlemiştir.

kaybeden taraf Kürt halkı ve demokrasi güçleri olmayacaktır.

Karşıt faaliyetlere en anlamlı cevap örgütlü-iradeli bir toplum yaratmaktır

Demokratik Suriye Güçleri ve Demokratik Suriye Meclisi (MSD) iki farklı biçimde karşılandı. Birincisi; devletçi ve merkezîyetçi zihniyete karşı demokrasi, özgürlük ve eşitlik isteyen tüm kesimler MSD'nin kuruluşunu sevinçle kabul etmiş ve kurtuluşunu da bu modelin inşasında görmüşlerdir. QSD ve MSD örgütlenmesi başta Suriye ve Rojava'da olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde ezilen toplumlar tarafından büyük bir moral ve coşkuyla karşılanmıştır. Suriye'deki tüm halklar ve ezilen bütün toplumlar bu modeli kendileri için özgürlüğün, demokrasinin, eşitliğin ve çeşitliliğin esas olduğu bir model olarak görmekteyiz. Bu anlamda halklar ve topluluklar tarafından güçlü mesajlar verilerek karşılanmıştır.

İkincisi ise; demokratik eşit ve özgür bir toplum iradesini ve ifadesini kabul etmeyen faşizan güçler tarafından ret, inkar ve imha temelinde karşılık verilmiştir. Bu güçlerin tümü sömürgeci ulus devlet egemenliğini dayatan güçlerdir. Bunlar toplumun demokratik ve özgürlük haklarını kabul etmeyen, devletçi ve iktidarcı anlayışın vazgeçmeyen güçlerdir. Bu güçler her fırsatta her türlü saldırıya başvurmuşlardır. Demokratik, özgür, eşit yaşamın yapılmasına dönük gelişen karşıt güçlerin faaliyetleri, provokasyonları, özel savaş konseptleri aralıksız olarak sürdürülmüş ve hala da devam etmektedir.

Özellikle Türk devleti-AKP hükümeti Rojava'da ve Kuzey Suriye'de oluşan demokratik, özerk yapılanmayı imha etmek için her türlü komployu ve saldırı konseptlerini geliştirmiştir. Yanı sıra, bölgede yaşayan Arap aşiretlerinin, şahısların, aydınların ve değişik çevreler üzerinde örgütlenmeye gitmek istemiş, bunun için devletin bütün imkanlarını seferber etmiş, Kuzey Suriye'deki halkların demokratik birlikteliğini ve ortaklaşmasını bozmanın yollarını aramıştır. Ayrıca Rojava'daki Kürt halkını içten parçalamak ve darbe vurmak için çeşitli gizli örgütlenmelere de gitmek istemiştir. Bunun için bazı şahıs ve örgütler üzerinden ajanlık faaliyetlerini geliştirmiştir. Bu tür faaliyetler için bizzat MİT'in para, ev, araba ve yurtdışına çıkarma vaatleri karşılığında özel kişiler görevlendirildiği bilinmektedir. Özellikle Türk ve İran sömürgeci rejimi başta olmak üzere, uluslararası sömürgeci devletlerin tümü Rojava'daki demokratik özerk yapılan

maya karşı hem içten hem de dıştan siyasi, diplomatik ve askeri olarak paralel saldırılar geliştirmiştir. Ancak bu saldırılar QSD güçlerinin direnişi karşısında her defasında boşa çıkarılmıştır. Mevcut durumda Rojava Devrimi'nin siyasi, askeri ve örgütsel kazanımlarını tasfiye amaçlı yürütülen yönelimler sürmektedir. Bu yönelimler ve karşıt faaliyetlere karşı en anlamlı cevap örgütlü ve iradeli bir toplumu yaratmaktan geçmektedir. Bu anlamda karşıt faaliyetlere karşı Demokratik Suriye Güçleri ve Demokratik Suriye Meclisi'nin örgütlenmesi en büyük mücadele gerçeğini açığa çıkarmıştır.

Demokratik Suriye Federasyonu'nun kuruluşu tarihi bir adımdır

Bu süreçte Demokratik Suriye Federasyonu'nun kuruluşu başta Suriye'de olmak üzere Ortadoğu'da atılan en anlamlı ve tarihi bir adımdır. Ortadoğu'da var olan toplumsal sorunlar, krizler, savaşlar, katliamlar gün gittikçe artmaktadır. Sorunlar ancak böylesi tarihsel stratejik bir yapılanmayla düzelebilir. Şimdiye kadar çözüm olma adına bu sorunlara birçok kez müdahaleler yapıldı. ABD, AB, BM gibi güçlerinin Ortadoğu'ya sık sık müdahaleleri gerçekleşti. Dışsal müdahaleler sorunları çözmemiş aksine sorunlar daha da derinleşerek içinden çıkılmaz bir hal almıştır. Irak, Afganistan ve Suriye'deki krizli durumun geldiği nokta yapılan müdahalelerin gerçek yüzünü açıkça ortaya koymaktadır.

Gelinen aşamada kimi restorasyon faaliyetleri ve kimi değişiklikler yapılarak Ortadoğu'daki 5 bin yıllık uygarlık sisteminin sorunları çözülemez. Bu bakımdan yapılan dışsal müdahaleler ile ancak yeni hegemonik odaklar ve dengeler yaratmaktan öteye gidilemez. Nitekim yapılmakta olan müdahalelerin biçimleri, diplomatik ilişki ve ittifak dengelerinin geldiği düzeyin ortaya çıkardığı sonuçlar bunu net olarak göstermektedir.

Önder Apo'nun, Demokratik Suriye Federasyonu'na ve Demokratik Ortadoğu Konfederasyonu sistemine yönelik sunmuş olduğu proje ve perspektifler Suriye ve Ortadoğu'daki sorunlara büyük çözüm olma niteliğini taşımaktadır. 'Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Toplum' inşasının gerçekleşmesi de gelişen perspektiflerin doğru ve yerinde uygulanmasıyla mümkün olabilir. Bu perspektifler ışığında gelişen, 'Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu' kendi içinde değişirici, dönüştürücü, dinamik bir güce sahiptir. Bu sistemin yenilikçi, yaratıcı ve inşacı yönünün olması iti-

bariyle Suriye'de ve Ortadoğu'da bir 'ilk' olma anlamına da gelmektedir.

Demokratik yapılanmalar her zaman toplum ve halklar tarafından gerçekleştirilir. Demokratik federalizm yapılanmasını da topluluklar, kurumlar ve çevreler gerçekleştirebilir. Devletçi ve egemen zihniyeten kopmayan tüm federatif yapılanmalar devletçi zihniyete ve akla hizmet eder. Bu durumda gelişecek olan federatif yapılanmaların demokratik yönü gelişir ne de adil ve eşit bir sisteme geçebilir. Demokratik federatif sistem halkların, toplulukların yerelden kendi kendini yönetme sistemidir. Toplumsal, siyasi, ekonomik, hukuksal ve diğer yaşamsal boyutların tümünde demokratik, eşit ve özgür şartlar temelindeki prensipleri esas alan bir sistemdir.

Federal sistem yapılanması uzun yıllardan itibaren dünyanın birçok ülkesinde resmi olarak uygulanan bir sistemdir. Söz konusu ülkelerin yapılanmasında genel olarak federatif yönetim biçimi öngörülse de kendi içinde farklı biçimlere de ayrılmaktadır. ABD, Almanya, İsviçre, Irak, Avusturya, Arjantin, Hindistan, Meksika, Rusya ve daha birçok ülkenin idari modelleri federatif modellerdir. Federal yapılanma; toplumun özgünlüklerine, demografik, siyasi, sosyolojik ve askeri koşullarına göre değişebilir. Buna göre; iç örgütlenmesi birlik, örgüt, kurum, kanton, bölge ve eyalet bölümleri biçiminde tanımlanır. Özcesi yerel özerklik ve özgün birimlerinin idari yapılanmasının tanımıdır.

Yukarıda belirttiğimiz söz konusu ülkelerdeki federatif yapılanma modellerinde, kendi içinde demokratik ilkeleri işletmekten ziyade merkezîyetçi ve anti-demokratik yönlere öne çıkmaktadır. Dolayısıyla bu ülkelerin federatif yapılanması tıkanmış ve birçok yerde sorun yaratan bir boyut almıştır. Örneğin ABD'de ve yine federatif idarenin olduğu birçok ülkede anti-demokratik ve adil olmayan uygulamalar vardır. Mevcut durumdaki federatif yapılar kapitalist modernitenin liberalizmini ve ulus-devlet modelini esas alan yapılarıdır. Her ne kadar federatif bir yönetim modeli bulunsun da devlet ve iktidar erkinin merkezde tutulduğu bir yönetim yapılanması sözkonusudur. Dolayısıyla kendi içinde bir tıkanma ile yüz yüzedir.

Suriye'de geliştirilen Kuzey Suriye Demokratik Federasyon modeli alternatif bir sistemdir. Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu hem bölgedeki statükocu rejimlerin idari yapısını hem de kapitalist modernist zihniyetle gelişen ulus-devlet merkezli yapıları reddeder. Bu anlamda hedef ve amaçlarını prog-

ramlamış ve demokratik federasyonun temel ilkelerini belirlemiştir. Bu temelde demokratik ulus eksensel demokratik toplum inşasını hedeflemektedir. Toplumun tüm kesimlerini demokratik, eşit, özgür haklarda geliştirmeyi amaçlar. Merkezi üniter yapıların yerine demokratik federal yapılanmayı esas alır ve toplumu bu temelde geliştirir. Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu kendi içinde demokratik özerk alanları oluşturur. Toplumsal ve bölgesel alanda demokratik federasyonun yönetim biçimlerini geliştirir. Ekonomi, güvenlik, sağlık, eğitim ve savunma gibi alanları demokratik çerçevede geliştirir.

Kadının özgürlüğü demokratik federasyonunun özünü ifade eder

'Kadın özgürlüğü demokratik federasyonunun özünü ifade eder' ilkesinden hareketle kadına ait bütün yaşam alanlarında demokratik, eşit ve özgür bir katılımı esas alır. Yaşamın her alanında eşit oranlı katılımı geliştirir. Aile ve toplum içinde özgür iradeye dayalı özgür-eş yaşamı geliştirir. 'Kadın ile ilgili kararları salt kadınlar alır' ilkesini tanıır. Her iki cinsin temsili üzerinden eşit temsiliyet ilkesini her alanda geliştirir. Kadının özgün örgütlülüğünü özerk bir çerçevede kabul eder.

Demokratik federasyon sistemi demokratik meclisler, komünler, kooperatifler temelinde örgütlenir. Meşru savunma anlayışını esas alır. Her toplumun meşru savunma gücünü tanıır. Uluslararası ve bölgesel ilişki ve ittifak politikasında ahlaki-politik ölçüleri esas alır. Yanı sıra diyalog, barış ve ilkel uzlaşma prensiplerini geliştirir.

Sonuç olarak; Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu, Demokratik Ortadoğu Konfederasyonu'nu amaçlar. Böyle bir program ve hedefe sahip olan Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu, Kürdistan-Rojava'da sergilediği devrimci performansıyla Suriye'de ve Ortadoğu'da devrimsel gelişmeleri yaratabilecek öncülüğe sahip olduğunu göstermiştir. Kürt halkı artık bilinçli ve iradeli bir düzeye ulaşmıştır.

Kürt halkı ve demokratik halkların Ortadoğu'da ve Kürdistan'da gösterdiği demokratik, değişirici, dönüştürücü ve yenilikçi tarz ve duruşla en istikrarlı, başarılı ve kazanımcı pratikler sergilemiştir. Bundan sonra da Önder Apo hakikati ve şehitler çizgisinden aldığı bilinç ve iddiayla geleceğin Özgür ve Demokratik Kürdistan'ını ve Ortadoğu'nun demokratik toplum inşasını başarıyla tamamlayacaktır.

Şehitlere bağlılık onların özlemlerini ve umutlarını başarıya ulaştırmaktan geçmektedir

Önder Apo'nun mücadeleyi sürekli geliştirmesi ve büyütmesinde en önemli özelliklerden biri şehitlere bağlılıktır, şehitlere verdiği anlamdır. Önder Apo, Mahirlerin şahadetine nasıl anlam veriyse, bu şahadetlere layık olmak istediye, nasıl Denizlerin şahadetine anlam verdi ve ona layık olmak istediye, nasıl İbrahimlerin şahadetine anlam verip onlara layık olmak için devrimci mücadele geliştirme iradesi ortaya koyduysa, Haki Karer'den başlamak üzere tüm Kürdistan Özgürlük Mücadelesi şehitlerine de bu düzeyde anlam vermiştir.

Deniz Gezmiş

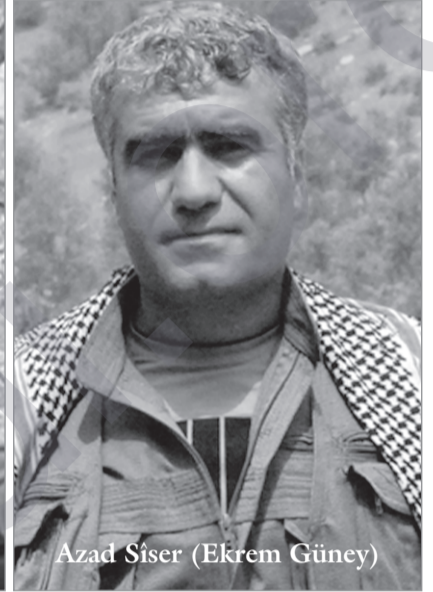
İbrahim Kaypakkaya

Haki Karer

Şirin Elenhuli

Azad Siser (Ekrem Güney)

Mustafa Karasu

Mayıs ayı Kürt Özgürlük Hareketi tarafından 'Şehitler Ayı' olarak kabul edilmiştir. Gerçekten de Mayıs ayı tüm şehitleri temsil edecek büyük devrimcilerin yaşamını yitirdiği aydır. Bu ayda Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan idam edilmiştir. İbrahim Kaypakkaya işkencede katledilmiştir. Sinan Cemgil ve arkadaşları bu ayda şehit düşmüştür. Haki Karer, Halil Çavgun bu ayda şehit düşmüştür. Ferhat Kurtay, Mahmut Zengin, Necmi Öner, Eşref Anyık da Mayıs 1982'de bedenlerini meşale yaparak şahadete ulaşmışlardır. Mehmet Karasungur ile İbrahim Bilgin de Mayıs ayında şehit düşmüştür. Büyük Ozan Şehit Mizgin 11 Nisan'da şehit düşmüştür. En son olarak da 2007'de Şirin Elenhuli, Ali Haydaryan, Ferzad Kemanger, Ferhad Wekili İran devleti tarafından idam edilmişlerdir. Tüm bu şehitleri saygıyla, minnetle anıyoruz.

Mayıs şehitlerinin yarattığı ruh Kürdistan ve Türkiye'deki devrimci mücadelenin gelişmesinde çok büyük roller oynamıştır. Mayıs ayı şehitlerinin direnişleriyle, tutumlarıyla, şahadete giderken söyledikleri sözlerle Kürdistan'da ve Türkiye'de devrimci mücadelenin gelişmesini sağlayan en temel değerleri yaratmışlardır. Bu bakımdan Mayıs ayı şehitlerini anmak, onların karakterlerini anlamak, onların mücadelelerini, özlemlerini hatırlamak Türkiye ve Kürdistan'da her zaman için özgürlük mücadelesini geliştirecek temel güç kaynağı ve temel moral değerleri olmaya devam etmektedir.

Mayıs ayında şehit düşen Denizlerin, İbrahim Kaypakkayaların, Haki Karerlerin, yine cezaevinde bedenlerini ateşe vererek zulme karşı direnen dörtlerin ve tüm devrimcilerin daha sonra gelişen mücadelelerde büyük rolleri olduğu açıktır. Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan 1972 yılının 6 Mayıs'ında idam edildiler. Denizlerin idam edilmesi, bu devrimcilerin Türk devletine karşı "kabul edilemez eylemler ve tutumlar" içinde olduğunu ortaya koymaktadır. Gerçeklik de bunu

ifade etmektedir. Kuşkusuz onların yaptığı eylemler, direnişler, tutumlar halklar için onur ve gurur kaynağıdır. Ancak Türk devleti gibi soykırımcı, sömürücü, zalim bir devlet açısından Denizlerin o dik duruşları, o mücadele duruşları, o meydan okuyucu duruşları büyük bir 'suç' niteliğindedir. Denizler, Türk devletinin toplum üzerinde yarattığı korku hükümlerini kırmışlardır. Amiyane deyimle Türk devletinin otoriter tilsimini bozmuşlardır. Devletin toplum üstündeki korku duvarlarını yıkmışlardır. Kuşkusuz Osmanlı'da da, cumhuriyet döneminde de devlete karşı tutumlar ve direnişler gelişmiştir; ancak hiçbirisi Denizlerin duruşu, idamları, yarattıkları mücadele geleneği kadar devletin toplum üzerindeki hegemonik hakimiyetini, 'Devlete karşı çıkılmaz', 'Devlet baba' kültürünü yıkan etkide olmamıştır. Bu yönüyle Denizlerin direnişi, duruşu, idam sehvasında söyledikleri Türkiye tarihi açısından çok büyük öneme sahiptir.

Denizleri anlamak

Devletler uyguladıkları baskı ve zulümden daha fazla toplum üzerinde yarattıkları etki, devlet algısı, korku ve itaat kültürü ile ayakta kalırlar. Devletler silahlarından, silahlı gücünden, polis ve askerinden çok toplumda yarattıkları bu etkiyle varlıklarını sürdürürler. Böyle düşündüğünde Denizlerin toplum üzerindeki devlet algısını yıkmalarını, yerle bir etmelerini, devlet kültürünün toplum üzerindeki o ağır hegemonyasını, baskısını duruşlarıyla etkisiz kılmaları, Türkiye tarihi açısından çok büyük bir devrimdir. Büyük bir devrim yapmışlardır. Bu, devletin toplum üzerindeki korku imparatorluğunu, hakimiyetini, devletin toplum üzerinde oluşturduğu içsel itaati büyük oranda sarsmıştır. Bunun gerçekten çok büyük bir devrimci niteliği vardır. Bu açıdan Denizlerin, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnanların idamını, onların direnişini devletin herhangi bir devrimciyi idam etmesi ve katletmesi olarak görmemek gerekir. Ya da Denizlerin duruşunu, eylemini, isyanını herhangi bir devrimcinin, bir devletin zulmüne karşı

başkaldırısı olarak görmemek gerekiyor. Gerçekten de psikolojik, sosyolojik, zihniyet olarak Denizlerin direnişinin Türkiye'deki etkileri tarihsel olmuştur. Bu konuda birçok kitap yazılmıştır, daha da yazılacaktır. Eğer bugün Türk devletine karşı demokrasi ve Kürdistan'da süreklileşen bir direniş geleneği varsa, Gezi Direnişi'nde gençler ve toplum ayağa kalkmışsa, bunların tümünde Denizlerin, İbrahimlerin, yine o dönem devrimcilerinin yürüttüğü mücadelenin payı çok büyüktür.

Kuşkusuz o günden bugüne Türkiye'de binlerce, Kürdistan'da on binlerce şahadet yaşanmış ama onların direnişinin, şahadetlerinin yarattığı sonuçlar gerçekten de çok büyük olmuştur. Her devrimcinin şahadeti devrimler için önemlidir, anlamlıdır, değerlidir. Her şahadet esasında aynı düzeyde değere ve öneme sahiptir ama her şahadetin, her direnişin yarattığı sonuçlar farklı farklı olmaktadır. Bazı direnişler, bazı şahadetlerin yarattığı sonuçlar çok büyük, tarihsel olmaktadır. Büyük devrimci sonuçlara, siyasal sonuçlara yol açmaktadır. Bazen bir kişinin eylemi, başka bir yerdeki binlerce, on binlerce, yüz binlerce insanın ayağa kalkışından, hatta milyonlarca insanın ayağa kalkışından daha büyük sonuçlar doğurmaktadır. İşte Denizlerin, İbrahimlerin, Hakilerin, Mayıs ayında şehit düşen büyük devrimci önderlerin yarattığı etkileri bu çerçevede ele almak, değerlendirmek gerekmektedir.

Eğer Denizlerin idamından sonra Türkiye ve Kürdistan'da binlerce çocuğa Deniz ismi konulmuşsa, bugün en fazla rastlanan isimlerden birisi Deniz ise bu kesinlikle Deniz Gezmiş'in yiğitçe yürüttüğü mücadeleyle ilgilidir. Deniz Gezmiş şahadetinden sonraki yıllarda gençlere örnek olmuştur. Gençler Denizleşmek için çalışmışlardır. Deniz'in direnişçiliği, yiğitliği, duruşu, heybeti bir devrimci ölçü haline gelmiştir. Başta Deniz olmak üzere Mayıs şehitlerini anmak, Mayıs şehitlerinin duruşlarını, yarattığı değerleri ve birikimleri anlamak bireylerde ve toplumda büyük bir bilinç sıçraması yaratacağı gibi büyük bir devrimci mücadele duruşu da ortaya çıkaracaktır. Bu bakımdan Denizleri sürekli anlatmak, ya-

şamak, onları gelecek kuşaklara taşımak da büyük bir devrimci görevdir. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz; devrimci görevlerden biri, hatta insanlık görevlerinden biri, insanlık için büyük değerler üretmiş, büyük duruşlar göstermiş insanları, devrimcileri gelecek kuşaklara anlatmaktır. Onların yarattığı değerleri toplumun değerleri haline, kültürü ve ahlaki haline getirmektir. Bunlar yapıldığında bu devrimcilere layık olunabilir. Bu açıdan şehitler ayında şehitleri anmak, şehitlerin yarattığı değerleri ortaya koymak, şehitlerini kişiliklerini, duruşlarını, mücadelelerini, duygularını devrimin moral değerleri haline getirmek, toplumdaki özgürlük ve demokrasi bilincini bu devrimcilerin duruşlarıyla, tutumlarıyla, direnişleriyle güçlendirmek çok çok önemlidir.

Denizlerin idamıyla toplum teslim alınmak istendi

Mayıs şehitlerinin hepsinin kattığı farklı değerler, ortaya çıkardığı direniş ruhu vardır. Ama en başta Deniz'i, Hüseyin'i, Yusuf'u anmak gerekiyor. Çünkü bazı yönleriyle ilktirler. İlk olmak önemlidir. İlk olmanın kendine özgü özellikleri, değeri ve anlamı vardır. Yarattığı sonuçlar vardır. Bu yönüyle Denizler de bir geleneğin ilklerindedirler. 12 Mart'ta gerçekleşen askeri faşist darbe, gelişen devrimci gençlik hareketine, halk hareketine, emek hareketine karşı bir ezme, bastırma hareketi başlatmıştır. Denizlerin idamı da bu bastırmanın sembolü haline getirilmek istenmiştir. Denizlerin idamı gerçekten çok bilinçli yapılmıştır. Bilerek, planlanarak, belirli sonuçlar yaratmak amacıyla bu idamlar gerçekleştirilmiştir. Bunu bilmek lazım. Denizlerin idamı üzerinden teslimiyet yaratılmak istenmiştir. Devletin oluşturduğu korku imparatorluğu ayakta tutulmak istenmiştir. Denizlerin idamı üzerinden 60'ların sonu ve 70'lerin başında yürütülen devrimci direnişin yenildiği ilan edilmek istenmiştir. Yenilginin sembolü olarak Denizler idam sehvasına gönderilmiştir. Bu açıdan devrimcilerle devlet arasındaki büyük mücadeleyi, büyük bir

şahıs ifade etmektedir. Devrimciler duruşlarıyla, tutumlarıyla devletin tilsimini bozan, etkisini kıran bir mücadeleci duruş, bir amacı, bir tutumu ortaya koyarlarken, devlet ise onların idamı şahsında halkın iradesini kırmayı, devlet karşısında direnmenin sonunun ne olduğunu göstermeyi amaçlamıştır. Sonuçta bu iki amacın, iki duruşun büyük bir çarpışması ortaya çıkmıştır ve kazanan tabii ki Denizler, Hüseyinler ve Yusufular olmuştur. Denizlerin, Hüseyinlerin ve Yusufuların tarihi duruşu devletin amaçladıklarını tümünden boşa çıkarmıştır.

Bu yönüyle Denizlerin 12 Mart faşizmi karşısında bir zaferi söz konusudur. Bunu böyle görmek gerekiyor. Zaferler esas olarak ideolojiktir, siyasidir. İdeolojik ve siyasi zafer kazanıldıktan sonra diğer zaferler zaman içinde ortaya çıkarılır. Çünkü her zafer ideolojik ve siyasi bir zaferdir, bir büyüklüğe, bir güce dayanır. Bu bakımdan 12 Mart'ta ideolojik ve siyasi olarak kaybeden ve idam edenler, o dönemin iktidarı, o dönemin faşist darbecileri olurken; kazananlar ise 12 Mart faşizminin amaçlarını boşa çıkaran ve onlar karşısında ideolojik ve siyasi zafer kazanan büyük devrimciler Denizler olmuştur. Bu gerçeğin özellikle görülmesi gerekmektedir.

Bir hususun Mayıs şehitlerini değerlendirenler, onların anısına bağlılığın gereği ortaya konulurken açığa kavuşturulması gerekir.

Denizler devlet nezdinde en büyük 'suç'u işlemişlerdir

Bazı çevreler ya iyi niyetle ya cehaletle ya da bilinçli olarak 'Denizler çok fazla bir şey yapmamıştır, niye idam edildiler' demektir. Oysa Denizler devlet nezdinde en büyük 'suç'u işlemişlerdir. Konuya bu devletler tarafından bakmak gerekmektedir. Zaten halkın özgürlük ve demokrasi değerlerinin hakim olduğu, özgürlük ve demokrasi güçlerinin toplumu yönettiği bir yerde tabii ki onların yaptığı eylemler kutsal, onurlu, halk tarafından ödüllendirilen eylemlerdir. Nitekim Türkiye

halkları da, Kürt halkı da, Türkiyeli gençler de, Kürdistan'daki gençler de, kadınlar da, hatta bölge halkları da Denizleri ödüllendirmiştir. Tarihsel gerçek budur. Bugün onları idam edenler lanetle anılırken, Denizler her yıl daha da büyümektedir. Eylemleri her yıl daha da anlam ve değer kazanmaktadır. Her yıl daha da değer kazanarak bu devrimcilerin toplum içindeki yerleri daha da önemli hale gelecektir. Çünkü her yıl bir önemli yanı daha da görülecektir. Her yıl onların duruşlarının ve devrimci mücadelelerinin yarattığı sonuçlar daha derinlikli ve kapsamlı anlaşılacaktır.

Bu devrimciler devlet karşısında suçluydular, bu devlet karşısında en ağır suçu işlemişlerdi. Çünkü çağımız hala devletlerin hakim olduğu çağdır. Beş bin yıldır bu topraklarda devletler hakimdir. Devletlerin egemenliği vardır. Bu yönüyle biz bireylerin, toplulukların, halkların eylemlerini değerlendirirken iki yönlü değerlendireceğiz. Halklar için değerli, anlamlı büyük eylemler, büyük duruşlar olarak görürken, devlet karşısında da büyük suç işlemiş, devlete meydan okumuş insanlar olarak değerlendireceğiz.

Devletin Denizlere, İbrahime büyük öfkelenmesi, idam sehpasında ya da işkence tezgahlarında katletmesi devletin bu büyük devrimcilere öfkelerini ifade etmektedir. Devleti bu kadar öfkelenmek, bu kadar öfkelerini kazanmak -devletin idam sehpasına göndermesi, işkencede katletmesi eğer doğru değerlendirilecekse- bu devrimciler için büyük bir onurdur. Demek ki devlete zarar vermişler, devleti öfkelenmişler, devleti büyük sarsmışlardır. Devletin sarsılmasında ilkler olmanın onurunu yaşamışlardır. Zaten ilk oldukları için bu kadar hedeflenmişlerdir. Zaten ilk oldukları için Denizler, İbrahimler toplumda bu kadar değer görmüşlerdir, el üstünde tutulmuşlardır, toplumun, gençlerin yüzünü döndüğü kutuplar haline gelmişlerdir. Bu açıdan bu devrimcilere bakarken, değerlendirirken onların duruşlarının tarih içindeki anlamlarına göre anlamak, değerlendirmek gerekmektedir.

Denizler gerçek toplum kahramanlarıdır

Her eylemin anlamı, o zaman ve mekandaki koşullarla ilgilidir. Bu açıdan 1970'lerin Türkiye gerçeği dikkate alındığında gerçekten de o dönemde bu çıkışları yapmak kutsallık düzeyindedir. Nasıl ki, halkların tarihlerinde kutsal değerleri vardır, inançları, peygamberler, ermişler ve dervişler, bilgeler, halkın kutsalları vardır; bu devrimciler de kendi tarihi koşullarında yarattıkları değerlerle, tutumlarla, ölçülerle, ahlak ve kültürle bu halkın kutsalları haline gelmişlerdir. Çünkü kutsallık her zaman toplumsaldır. Onların da duruşları toplumsal kültür, ahlak, değer yaratmada önemli rol oynamıştır. Toplumun ahlakının, kültürünün, değerlerinin, hak, adalet, özgürlük, eşitlik, demokrasi, vicdan temelinde derinleşmesi ve kapsamlılaşmasında rol oynamışlardır. Bu nedenle de halklar onları unutmamaktadır, onların değerleriyle moral bulmaktadır. Onların değerleriyle devletin zoru ve baskısına dayanmaktadır. Devlet karşısında dayanmayı da, direnişi de bu zulüm karşısında, özgür ve demokratik geleceğe umutla bakmayı da bu şehitlerin yarattığı duruşla, değerlerle edinmişlerdir. Bu açıdan toplumun bu duygularını, duruşunu, tutumunu, umudunu ve iradesini yaratmak kadar değerli bir şey olamaz.

Denizlerin o dönemdeki duruşları çok anlamlıdır. Zaten bu nedenle de

halk değer vermiştir, halk itibar etmiştir, halk saygı duymuştur, onları yüreğinde ve beyninde kutsamıştır. Onları çocuk saflığında temiz görmüştür. Onların hak, adalet, özgürlük, demokrasi, insanlık değerlerinin çocuk saflığında kirlenmemiş temiz değerler olduğuna inanmıştır. Deniz niye o kadar toplumda değer görmüştür? Deniz şahsında hiçbir çıkar gözetmeden, hiçbir bireysel çıkar peşinde koşmadan, hiçbir biçimde kendisini düşünmeden tamamen halkı ve ülkesi için, insanlık için, yoldaşları için, gelecek için yaşayan; beyni, yüreği, duyguları tertemiz insanlar görmüşlerdir. Halk onları melek düzeyinde temiz, saf, değerli görmüştür. Deniz bu karakteriyle, bu duruşuyla, toplum üzerinde yarattığı bu etkiyle şahadetinden sonra hemen büyümüştür. Dalga dalga neredeyse kulaktan kulağa bir Deniz efsanesi dolaşmıştır.

Denizler gerçek toplum kahramanlarıdır, toplum sembolüdürler. Edebiyatın, şiirin, türkünün, destanın gerçek kişiliğidirler. Aslında onların en iyi biçimde türkünde, sanatta, edebiyatta, şiirde, öyküde, resimde, sinemada, tiyatrodaki ve diğer tüm sanat dalları ile anlatılmaktadır. Onları ancak sanat anlatılabilir, sanat dalları anlatılabilir. Düz anlatımların, düz yazıların, düz konuşmaların onları anlatması mümkün değildir. Onların toplumun ruhu haline nasıl geldiğini anlatmak sanat ve edebiyatın işidir. Bu yönüyle bu büyük devrimcilerin, bu büyük şehitlerin esas olarak öykü, roman, şiir, türkü, sinema vb sanatlarla anlatılması gerekmektedir. Kuşkusuz bu konuda belli anlatımlar olmuştur, olmaktadır ama hala Denizlerin, İbrahimerin, Hakilerin, Sinanların, Karasungurların, Dörtlerin, Halillerin, Mizginlerin devrimci duyguları, tutumları, duruşları çok iyi anlatılmış değildir. Daha doğrusu sanat ve edebiyat bu devrimcileri anlatmak için yeterince rolünü oynamamıştır. Sanatçılar ve edebiyatçılar bu konuda bu devrimcilerin anısına bağlılığın gereği layık olacak düzeyde bir yoğunlaşma ve etkinlik ortaya çıkarmamışlardır. Sanatçılar bu devrimcilere büyük borçludurlar. Bu açıdan bu büyük dev-

Bugün Sûr'da büyük bir direniş yürütülmüştür. Gerillanın yarattığı direniş ruhuyla Sûr içinde aylarca direnilmiştir. Kürt yiğitliğinin, fedailiğinin en rafine sembolleri Sûr'da gösterilmiştir. Sûr, aynı zamanda Mehmet Karasungur'un kaldığı bir mekandır. Sûr içindeki bir evde gerillacılık üzerine broşür yazmıştır. Kürdistan gerillacılığının nasıl olması gerektiği üzerinde Sûr'da kaldığı evde yoğunlaşmıştır.

Şehitlere bağlılık ciddiye ve sorumluluk demektir.

Dolayısıyla da şehitlere bağlılık bu mücadeleyi geliştirme kararlılığı, iradesi ve pratiği demektir. Bu açıdan Önder Apo şahsında Özgürlük Hareketi gerçeğinde tüm militanların, tüm örgütün şehitler gerçeğine bağlı olması, şehitler gerçeğine bağlılık temelinde mücadele etmesi, PKK'yi ve Kürt Özgürlük Hareketi'ni tüm saldırılar karşısında yenilmez kılmaktadır.

İbrahim Kaypakkaya'nın en önemli özelliği halkçılığıdır

İbrahim Kaypakkaya'nın yarattığı değerler de çok önemlidir. İbrahim Kaypakkaya, devrimcilerin en temel özelliği olması gereken halkçılık konusunda örnektir. Bu yönüyle İbrahim Kaypakkaya'yı Türkiye ve Kürdistan devrimciliğinde halkçılığın sembolü olarak görmek gerekmektedir. Kuşkusuz Denizler de halkçıdır, Hüseyin de, Mahir de, Haki de halkçıdır. Onların duyguları, düşünceleri halka dairdir ve büyük değer vermiştir. Ancak her devrimcinin bazı özellikleri öne çıkar. Halkçılık, direnişçilik, yiğitlik, temizlik, saflık, emekçilik, hiçbir çıkarı gözetmeden mücadele etmek, halka bağlılık, yoldaşlara bağlılık, ülke sevgisi, toplumun hak, adalet, eşitlik değerlerine, kültürüne saygı ve sevgi, onları toplumsal değerler olarak kendisinde somutlaştırmak, düşman karşısında boyun eğmeyen irade, tüm bunların hepsi tüm devrimcilerde bulunan özelliklerdir. Ama her devrimci bu özelliklerin bazılarını daha fazla temsil eder, bu özelliklerden birisini kendisinde daha fazla somutlaştırır. İşte İbrahim Kaypakkaya'nın en önemli özelliklerinden biri de halkçılığıdır, halk değerlerine büyük değer vermesidir.

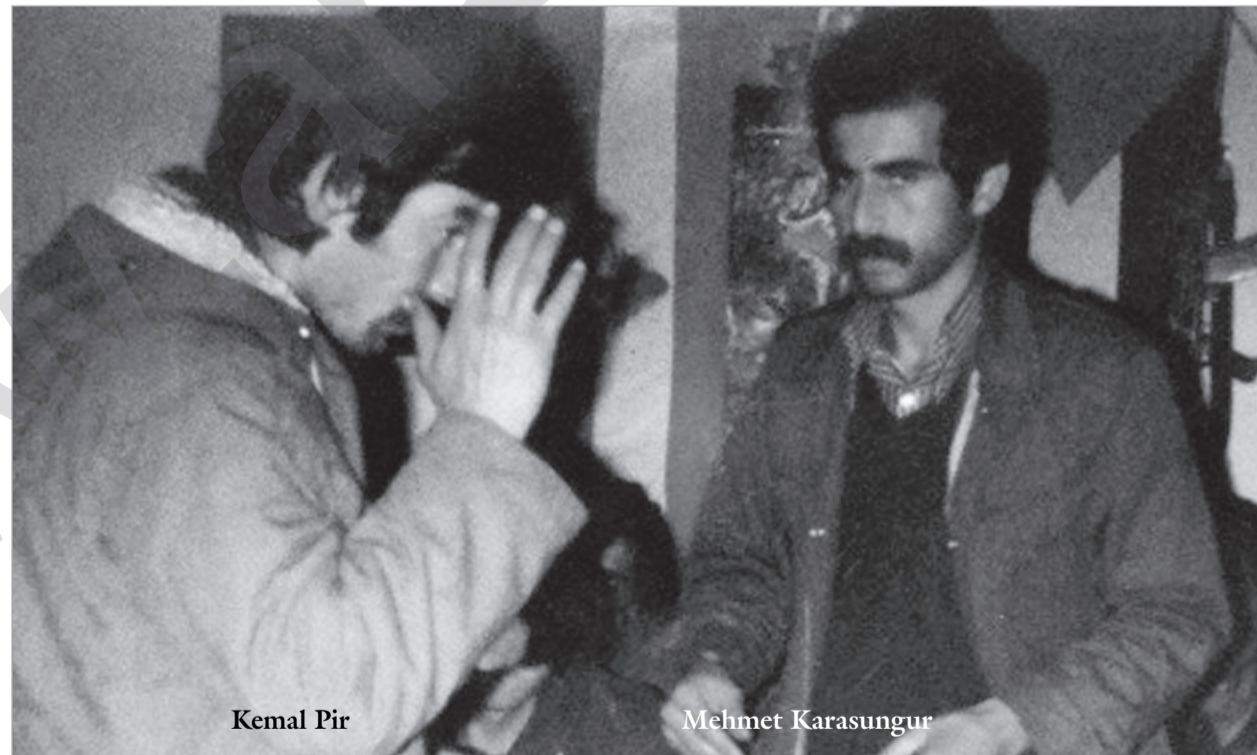
Bu konuda bu vesileyle bir şey üzerinde durmak gerekir. Aslında kır-köy toplumu toplumsal değerlerin en güçlü olduğu toplumdur. Şehir; sınıflaşma, iktidar ve devlet temelinde ortaya çıkmıştır. Şehirlerin ruhunda, karakterinde sınıflaşma, baskı gibi özellikler vardır ve kültür, hak, adalet, eşitlik değerlerini erozyona uğratmada önemli bir etkiye sahiptir. Ama kır-köy toplumu, köylülük gerçekten de toplumsal değerleri bozulmamış biçimde temsil eden özellikler taşır. Bu yönüyle İbrahim Kaypakkaya'nın kır-köy toplumuyla iç içe olması çok önemlidir. Ya da köy toplumuna, kır toplumuna değer vermesi önemli görülmelidir. Aslında Marksizm'in, Leninizm'in en önemli eksikliklerinden birisi, köy toplumunu anlama, değerlendirme konularında ortaya konulan yanlışlıklarla ilişkilidir. Öyle ki, neredeyse köylülük geri görülmüştür. Köy-

yaşamını daha da zenginleştiren, geliştiren gelişmeler ortaya çıkarır. Bunlar ayrı konulardır. Tabii ki, her gelişme eğer gerçekten toplumsallığı koruyorsa, toplumsal değerleri güçlendiriyorsa, insanı güçlendiriyorsa, toplumu ve bireyi aynı anda güçlendiriyorsa önemli ve değerlidir. Ama Marks, Engels ve Lenin'in köy toplumunu değerlendirmede yanlışları vardır. Marks'ın ve Engels'in kapitalizmi kır toplumuna göre ilerici görmesi, ilerici olarak tanımlaması daha sonraları devrimcilerin toplum, birey, kapitalist modernite konularında eksik, yanlışlıklarla değerlendirmeler yapmasını beraberinde getirmiştir. İlericilik ve gerici kavramlarında yanlışlar ortaya çıkarmıştır. İşte bunlardan biri de köy toplum değerlerinin geri görülmesidir. Halbuki köy toplumu değerleri insanı insan eden, var eden temel değerleri yaşatan kültürdür. İnsan bir toplumsal varlıksa, toplumsal varlık bütün değerleri yaratmışsa, bunun en somut rafine özelliklerini köy toplumunda, köy toplumunun değerlerinde görmek mümkündür.

Bu yönüyle İbrahim Kaypakkaya'nın köylülerle iyi anlaşması, onlar içinde erimesi, onlarla yaşamaya büyük bir uyum göstermesi, onlar üzerinde büyük bir etkide bulunması onun gerçekten halkçı karakterinin derinliğiyle ilgilidir ya da halkçı karakterin en fazla gelişmesini sağlayan kır toplumunun toplumsal değerlerinin bireyde varlığıyla ilgilidir. İbrahim Kaypakkaya'yı değerlendirirken bu konuyu da hatırlatmak istedik.

Kuşkusuz toplumsal yaşam içinde, toplumsal gelişim içinde zamanla kır-şehir dengesinin oluştuğu bir diyalektik vardır. Bu da bir gelişimi ifade eder; ama kapitalist toplum kır-şehir arasında bir dengeyi sağlama değil, dengeyi tamamen bozma ve bu temelde toplumu tamamen dağıtıp bireyselliği canlandırarak kapitalist sömürüye uygun bir toplumsal gerçeklik ortaya çıkarmayı ifade etmektedir. Daha doğrusu kapitalizm toplumu dağıtarak kendisini yavaşlatmaktadır. Toplumun dağıtımının en somut ifadelerinden biri de kır toplumundaki toplumsal değerlerin ortadan kaldırılmasıdır. Neredeyse yok edilmesidir. İşte İbrahim Kaypakkaya devrimciliğindeki halkçı karakterin güçlü olması, kır toplumunun gerçekten toplumsallık değerlerinin güçlü olmasıyla ilgilidir. Bu gerçekliği de görmek gerekiyor. Bu yönüyle İbrahim Kaypakkaya sosyalizmin temeli olan toplumculuğun, sosyalizmin temel karakteri olan toplumsal değerleri kendinde güçlü biçimde yaşatması, bu temelde halkla ilişkiler kurması gerçekten o günden bu güne devrimciler açısından önemli bir değerdir. Devrimcilerde var olması gereken değerlerden birinin İbrahim Kaypakkaya şahsında en güçlü biçimde ifade edilmesi, tüm devrimciler açısından büyük bir kazanımdır, önemli bir özelliktir.

Öte yandan İbrahim Kaypakkaya'nın en önemli özelliklerinden biri de işkencede ser verip sır vermemesidir. Bu aslında topluma ne kadar bağlı olduğunun, toplumun değerlerini sahiplenmede ne kadar güçlü ve derinlikli bir bilince sahip olduğunun kanıtıdır. Şu kesindir; işkence karşısında direnişçiliği ortaya koyan toplumsal değerlere bağlıdır, yoldaşlığına bağlıdır, örgütüne bağlıdır, halka bağlıdır. Toplumsal değerleri zayıf, bireyciliği güçlenmiş insanların direnmesi gerçekten de zordur. Toplumsallığın güçlülüğüyle direnişçiliğin güçlülüğü, bireycilikle direnişin zayıflığı doğru orantılıdır. Bu gerçekliğin çok iyi görülmesi gerekmektedir. İnsanlık içinde, tarih içinde oluşmuş en önemli şey, toplumsal değerlere bağlılıktır, toplumsal değerlere sahip olmaktır. İnsanlar ölümler ama toplumsal değerlere ters düşmezler. İnsan olmanın en temel özelliklerinden

Kemal Pir

Mehmet Karasungur

rimcileri esas olarak sanatçıların ifade etmesi, tanıtması lazım. Sanatçıların sanatlarıyla onların duygularını, düşüncelerini, eylemlerini ve yarattığı sonuçları toplumsal değer, kültür ve ahlak haline getirmeleri lazım.

Kuşkusuz onları anlatmak, onları toplumda bir kültür, bir değer haline getirmek için devrimciler büyük çaba ve emek sarf etmişlerdir. En başta da Önder Apo, Kürt Özgürlük Hareketi, Denizlere, İbrahime, Mahirlere, Hakilere, Sinan Cemgillere gerçek değerini vermek için hem mücadelesinde

yaşatmıştır hem de onların duygularını, düşüncelerini toplumsal ahlak, kültür ve değer haline getirmek için büyük çaba göstermiştir. Bu devrimcilere layık olmak açısından yapılacak iki şey vardır; bir onların özlemlerini, amaçlarını gerçekleştirme için devrimci mücadeleyi yükseltmek, ikincisi ise onları edebiyatla, sanatla topluma mal etmek, toplumsal değerler haline getirmektir. Toplumun ahlakı ve kültürü, vicdani değerlerinin derinleşmesi ve kapsamlılaşmasında onları yaşatmak gerekmektedir.

lülüğün temsil ettiği değerler önemsiz görülmüştür. Kapitalizmin köy toplumunu, kır toplumunu dağıtması, şehirlerde sömürünün, baskının olduğu, kapitalist modernitenin, kapitalizmin gelişmesini ilerici olarak ele almıştır. Burada gerçekten büyük yanlışlar vardır. Tabii ki, toplumlar sürekli gelişirler, değişirler, yeni değerler kazanırlar. Toplum yaşamı sürekli yeni kültürler üretir. Her gün kültürel değerleri ve bilinci zenginleştirir, derinleştirir. Bilim ve teknolojinin kullanılması, yani insanın toplumsal, kültürel, sağlıklı

biri budur. İşte işkencede direnişi sağlayan da budur. Toplumsallıktan kopukça, toplumsal değerlerde zayıflık artıkça, bireycilik geliştikçe zor ve işkence karşısında direnmek de kolay değildir. Bireyci olanlar zor ve işkence karşısında direnemezler. Eğer İbrahim Kaypakkaya çok güçlü bir direniş göstermişse, işkencede ser verip sır vermemişse bu, onun en temel halkçı karakterinden, toplumcu karakterinden ileri gelmiştir. İbrahim Kaypakkaya'yı anarken bu gerçekliği de vurgulamak gerekmektedir. Nitekim daha sonraki devrimci kuşak-

arkadaşlarıyla ilişkilerinde, üslupta mütevazi olduğu gibi, bulunduğu yaşam içinde, komün içinde en fazla çalışan, en fazla emek sunan kişidir. Herkesten daha fazla çalışmak, herkesten daha fazla yorulmak, herkesten daha fazla iş yapmak, herkesten daha fazla zorluklara katlanmak Haki Karer devrimciliğinin temel ilkelerindedir. Yine yaşamın imkanlarından herkesten daha az yararlanmak, yaşam ihtiyaçlarını herkesten daha az karşılamak, yaşam ihtiyaçlarını daha az karşılayarak yaşamak Haki Karer devrimciliğinin temel

etmiştir. Gözüm bakarak, bana bakarak ne düşündüğümü, ne yapmak istediğimi anlayan bir yoldaşı, demektir. Haki Karer'le Kemal Pir'i kendine yoldaşlıkta en önde gördüğü arkadaşlarıdır. Haki ile Kemal'i en iyi yoldaşları olarak anmıştır, değerlendirmiştir.

Bu açıdan PKK tarihi içinde Haki Karer'in özel bir yeri vardır; Önder Apo'nun yanında özel bir yeri vardır. Yine PKK'nin kuruluşunda yer almış bütün yoldaşlar içinde Haki Karer'in özel bir yeri vardır. Haki Karer denince büyük bir sevgiyle hatırlanır, bü-

mücadelesinde Türkiye'nin özgürlüğünü ve demokrasisini görmüştür. Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin direnişinden, mücadelesinden etkilenen ve bu mücadelenin ortaya çıkardığı en değerli devrimcilerdendir. Bu devrimcilerin özelliklerini en rafine biçimde kendinde somutlaştıran en değerli, en temiz devrimcilerdendir. İşte bu açıdan PKK, Apocular, 68 devrimciliğini, Denizleri, Mahirleri, İbrahimleri en güzel biçimde temsil eden yoldaşlar topluluğunu bir araya getirmiştir. Haki'nin, Apocular içinde varlığı 68 devrimciliğinin tüm güzel

mana karşı mücadele etme, düşmanın saldırıları karşısında dağların derinliklerinde, zirvelerinde düşmana karşı mücadele etme anlayışını, özlemini, zihniyetini ortaya çıkarmışlar; belki kendileri bunu başaramamışlardır ama bu tutumun, bu iradenin, bu yaklaşımın daha sonra Kürt halkının özgürlük mücadelesinde pratikleşmesinde ön açıcı olmuşlardır. Böyle bir pratiği ortaya çıkarmanın ilk duygusunu, ilk adımını ortaya çıkarmışlardır. Bu bakımdan Kürt Özgürlük Hareketi her zaman Sinan Cemgil ve arkadaşlarına, Nurhak'ta

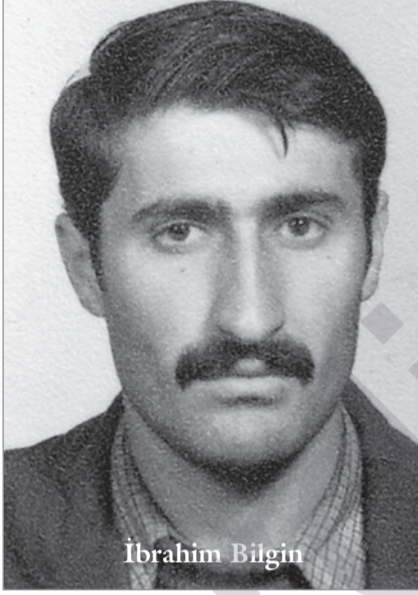
Halil Çavgun

Sinan Cemgil

Hüseyin İnan

İbrahim Bilgin

Hozan Mizgin (Gurbet Aydın)

larda, işkencelerde en önemli örnek İbrahim Kaypakkaya'nın direnişi olmuştur. Bu direnişi özümseyenler, İbrahim Kaypakkaya'yı anlayanlar gerçekten işkencehanelerde işkence karşısında daha fazla direnme göstermişlerdir. Bu yönüyle tüm devrimcilerin İbrahim'in neden direndiğini, neden büyük direniş gösterdiğini anlamaları gerekiyor. Onun direnişçiliğinin toplumsal karakterinden kaynaklandığını, onun halkçı karakterinden kaynaklandığını, onun halkçı ve toplumsal karakteri kendisinde somutlaştırdığı için bu düzeyde direndiğini anlayanlar her türlü zor karşısında, direniş karşısında kendilerini ayakta tutabilirler, direnebilirler.

PKK'nin yıkılmayan sütunlarından biri: Haki Karer

Mayıs şehitleri içinde en değerli özelliklere sahip devrimci önderlerden biri de Haki Karer'dir. Haki Karer gerçekten bir devrimci önderdir. PKK kültürünün, PKK ahlakının oluşmasında çok büyük rolü vardır. Apocu kültürü ve ahlakı, PKK kültürünü ve ahlakını kendisinde en çarpıcı biçimde somutlaştıran Haki Karer yoldaştır. Hatta Apocu kültürün ve PKK kültürünün oluşmasında en büyük katkıyı sunan devrimcidir. En önemli ve en güzel karakteri mütevazi olmasıdır. Haki Karer, devrimciliğin aynı zamanda mütevazilik olduğunu, alçak gönüllülük olduğunu herkese öğreten bir devrimci kişilik olarak tarihe geçmiştir. Devrimci yaşamın ilkelerinde kararlı, tutarlı, ısrarlı, devrimciliğin, devrimci yaşamın, devrimci tutumun, devrimci ilkelerin pratikleşmesinde taviz vermeyen, bu konuda gerçekten ikeli ve kararlı olan Haki Karer yoldaş aynı zamanda çok mütevazidir. Devrimciliğin, devrimci değerlerin ve duyguların aynı zamanda mütevazilik olduğunu yanındakilere öğretmiştir. Mütevaziliği Apocu grubun temel değeri ve kültürü haline getirmiştir. Bu nedenle Haki'yi tanıyıp da sevmeyen tek bir kişi yoktur. Haki ile yaşanan her saat, her saniye bir moraldir. Onun yanında yaşamak bir ayrıcalıktır. O gerçekten bir mütevazilik sembolüdür.

Haki Karer; sosyalizmin, devrimciliğin, militanlığın en güzel değerlerini kendinde somutlaştırmıştır. Yaşamda,

özellikleridir. Yaşamda öncelik her zaman yoldaşlarıdır, arkadaşlarıdır. En son kendisini düşünendir. Giyerken de, yerken de, içerken de, yorulurken de en son kendini düşünendir. Eylemin en zor aşamasında yer almak isteyendir. Hatta bütün arkadaşların işini yapmak isteyen bir yoldaştır, bir önderdir. Bir komünde, yaşadıkları evde çamaşır mı yıkanacak, en fazla kendisi yıkamak ister, en önde yıkamak ister. Yemek mi pişirecek, bulaşık mı yıkanacak, yer mi süpürülecek, bunların hepsinde kendisi önde olmak ister. Arkadaşlarına neredeyse iş yaptırmamak ister. Bu nedenle de bulunduğu her yerde emekle ilgili işlerde en fazla kendisi çalışır, kendini yorardı. Bu mütevaziliğiyle, bu her şeyi arkadaşlarına layık görmesiyle bütün arkadaşları tarafından sevilirdi, herkes saygı duyardı. Herkesin saygı duyduğu bir kişilikti. Ama öte yandan herkesten de devrimci yaşamda, devrimci mücadelede, devrimci ölçülerde ve ilkelerde tutarlı olmasını ve devrimci değerlere sahip çıkılmasını isterdi. Bu konuda eksiklikleri, yetersizlikleri kabul etmez, eleştirirdi. Onun yaşam felsefesinde bir devrimci üzerine düşen görevleri yapmalıydı. Bir devrimcinin temel görevi yaşam içinde de, mücadelede de, örgütlenmede de, halkla ilişkide de, eğitimde de görevlerini en iyi biçimde yapmasıydı. Her devrimci, devrimci olmanın gereklerini yerine getirmeliydi. Haki Karer böyle bir kişilikti.

Haki Karer, yoldaşlık ilişkilerinde, yoldaşlarıyla yaşamda büyük örnek olmuştur. Böylelikle bu duruşuyla, tutumuyla Apocu kültürün, PKK kültürünün en temel yaratıcılarından olmuştur. Eğer bugün hala Apoculuk halk içinde büyük saygı ve sevgi görüyorsa, halk içinde Apocu yaşama, Apocu duruşa büyük değer veriliyorsa, bunda büyük rol Haki Karer yoldaşa aittir. Eğer bir Apocu gittiği yerde Önderlik çizgisine, Parti çizgisine, yoldaşlık ölçülerine, hareketin ölçülerine bağlıysa ve Partiyi temsil etmek için çaba gösteriyorsa, bunda gerçekten de Haki Karer'in Apocu kültüre, PKK kültürüne kattığı değerlerin büyük etkisi vardır. Duruşuyla, tutumuyla bu kültürü mayalamıştır. Bu kültürün öz haline gelmiştir. Nitekim Önder Apo, "Beni en iyi anlayan arkadaşım" demektir. Haki Karer'i kendi duygu ve düşüncesinin öz olarak ifade

Haki Karer, yoldaşlık ilişkilerinde, yoldaşlarıyla yaşamda büyük örnek olmuştur. Böylelikle bu duruşuyla, tutumuyla Apocu kültürün, PKK kültürünün en temel yaratıcılarından olmuştur. Eğer bugün hala Apoculuk halk içinde büyük saygı ve sevgi görüyorsa, halk içinde Apocu yaşama, Apocu duruşa büyük değer veriliyorsa, bunda büyük rol Haki Karer yoldaşa aittir.

yük bir saygıyla hatırlanır. Neredeyse Haki Karer ismi geçince susarak saygı gösterilir, değer gösterilir. Öyle ki, neredeyse Haki Karer sözü geçtiğinde hemen önünde eğilmek istenir. Bu düzeyde mütevazi, bu düzeyde yoldaşlık ilişkileri yüksek olan, bu düzeyde devrimci kişiliği kendinde somutlaştıran bir yoldaş olduğundan herkes tarafından sevgiyi ve saygıyı hak eder. İşte Haki Karer yoldaş kişiliği, Apoculuğu, PKK'yi böyle mayalamıştır. PKK'nin yıkılmayan sütunlarından biri Haki Karer'dir. Onun yarattığı kültür, yarattığı değerler yıkılmıyor. Onun yarattığı değerleri yıkmak, öldürmek, ezmek, tasfiye etmek mümkün değildir. O nedenle PKK bütün saldırılara rağmen dimdik ayakta. Her zaman halk içinde, toplum içinde değer görmekte ve gelişmektedir. Bu yönüyle tüm Kürt halkının, gençlerinin, özgürlük savaşçıların, militanlarının, tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı demokrasi güçlerinin Haki Karer kişiliğini anlamaları gerekir.

Karadenizli bir devrimci olarak bütün temiz duygularıyla, düşünceleriyle sağından tırnağına kadar kendini Kürt halkının özgürlük mücadelesine vermiştir. Kemal Pir'le birlikte Kürt halkının özgürlük

değerlerinin Apoculuk içine, PKK içine taşınmasının somut ifadesidir. Kuşkusuz Önder Apo da bu değerleri sahiplenmiş, bu değerlere bağlanmış, bu değerler temelinde Apocu grubu yaratmıştır. Bu devrimcilerin yarattığı değerler üzerinde örgütünü kurmuş, mücadelesini geliştirmiş militan bir örgüt, militan bir mücadele ortaya çıkarmıştır. Haki Karer, işte bu devrimcilerin büyük duygularını, militanlığını kendisinde doğrudan somutlaştıran bir kişi olarak, onların yarattığı bir değer olarak kendisini Apocu hareketin içinde, PKK'nin içinde var etmiştir. Böylelikle 68 kuşağını, Denizleri, Mahirleri, İbrahimleri, bu büyük devrimcileri PKK içinde, Apocular içinde ete kemiğe büründürmüş, somutlaştırmıştır. Haki Karer yoldaşın Kürt özgürlük mücadelesi, PKK açısından anlamı nedir denilirse en başta da bu özelliklerini ortaya koymak gerekmektedir. Haki Karer'in bu kişiliğini, bu özelliklerini Kürt toplumuna, Kürt halkına, Türkiye halklarına anlatmak çok çok önemlidir. Haki Karer'in Kürt toplumuna, Türkiye halklarına anlatılmaması, Kürt toplumu ve Türkiye halkları içindeki devrimci değerlerin daha da gelişmesini, devrimci mücadelenin daha etkili hale gelmesini sağlayacak temel etkenlerdendir. Bu yönüyle Haki Karer'i anlamak, anlatmak en büyük devrimci görevlerden olmaktadır.

Sinan Cemgiller Türkiye'de gerilla savaşının ilk adımını attılar

Mayıs şehitlerinden Sinan Cemgil ve arkadaşları ise Türkiye'de gerilla savaşını başlatma girişiminde bulunmuşlardır. Gerillayı başlatma girişiminde bulunmak bile önemlidir. Bu, devlete karşı bir mücadele kararlılığı ve tutumdur. Hem de uzun süreli bir gerilla savaşını yürütme kararı almışlardır, bunun için dağa çıkmışlardır. Bu yönüyle gerilla direnişi için karar almak, dağa çıkmak, devlete karşı böyle bir tutum göstermek gerçekten de anlamlıdır. Türk devletine karşı dağlarda direnme ruhunun ortaya çıkarılmasıdır. Gerillayla Türk devletine karşı mücadele edilebileceğinin ortaya konulmasıdır. Bu açıdan Sinan Cemgiller Kürt halkının onlarca yıldır yürüttüğü gerilla savaşında yaşamaktadırlar. Onların özelemleri gerçekleştirilmiştir. Dağa dayanarak düş-

şehit düşen bu büyük devrimcilere değer vermiştir. Hatta Nurhaklarda ve Fırat'ın batısında gerilla mücadelesini geliştirirken esas olarak da onların özelliklerini gerçekleştirmek, onların özelliklerini gerçekleştirerek o dağlarda gerillayı yerleştirme mücadelesi yürütmüşlerdir. Belki şu anda Nurhaklarda gerilla eski düzeyde etkinlikte değildir ama orada da yıllarca büyük gerilla mücadelesi yürütülmüştür. Nurhak ve çevresindeki dağlarda da gerillanın yüzlerce şehidi vardır. Bugün Amanoslarda da gerilla vardır. Yine Fırat'ın batısında da istenen düzeyde olmasa da gerillacılık hala sürmektedir. Bu açıdan biz onları da gerilla direnişinin ilk öncüleri olarak, gerillayla Türk devletine karşı direnme düşüncesini, fikrini, tutumunu, pratiğini ortaya koymasından çok önemli görüyoruz. Onlara da bugünkü gerillaların öncüleri olarak değer veriyor ve böyle yaklaşıyoruz. Bu açıdan birçok gerillanın Kürt Özgürlük Hareketi içinde ismi Sinan olmuştur. Sinan ismi alınarak onların özelliklerine Kürdistan dağlarında cevap olunmak istenmiştir.

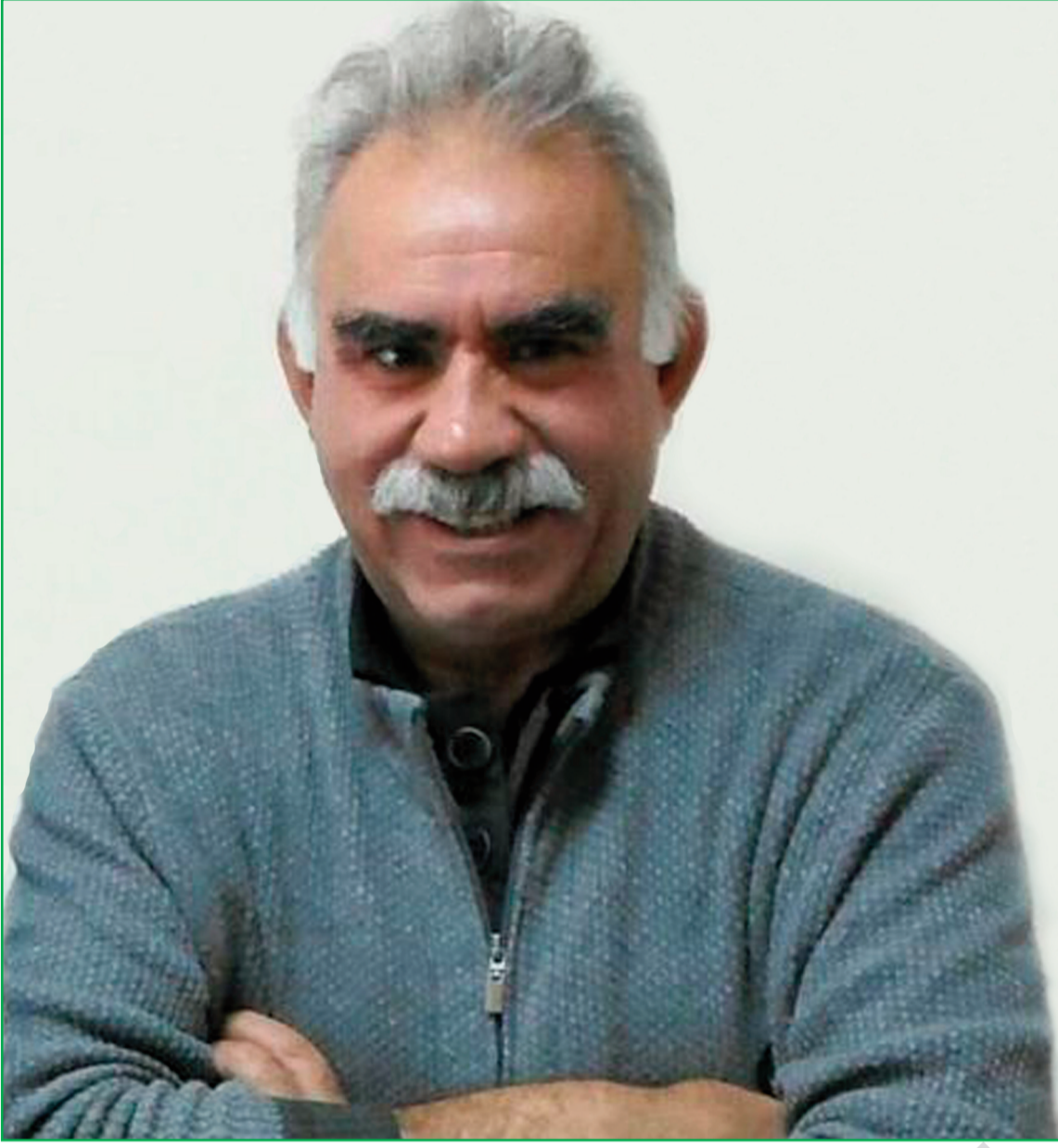
Kürdistan'daki gerillacılığın ilk öncülerinden: Mehmet Karasungur

Mehmet Karasungur ve İbrahim Bilgin de Mayıs şehitlerindedir. Onların da Kürt halkının özgürlük mücadelesinde çok önemli yerleri vardır. Eğer bugün Başûrê Kürdistan'da Kürt Özgürlük Hareketi'nin hem dağlarda hem de şehirlerde büyük etkisi varsa, Başûrê Kürdistan'da gerillacılık önemli düzeyde yerleşmişse, bugün Başûrê Kürdistan'ın siyasetinde, halkın öz savunmasında gerillanın, Özgürlük Hareketi'nin rolü bulunuyorsa bunda Karasungurların, İbrahim Bilginlerin çalışması ve o top- raklarda şehit düşmesinin önemli etkisi vardır. Önder Apo ve Özgürlük Hareketi, Karasungur ve İbrahim Bilgin'in şahadetlerine bağlılığın gereği Başûrê Kürdistan'da özgürlük çizgisini, demokrasi çizgisini, onların özlemi olan Kürt halkının özgür ve demokratik yaşam anlayışını ve direniş ruhunu geliştirmiş, derinleştirmiş ve yaygınlaştırmıştır. Bu açıdan bugün Başûrê Kürdistan'da çok büyük etkide bulunan gerillacılığın gelişmesinde Karasungurların direnişlerinin, şahadet-

Önder Abdullah Öcalan'ın savunmalarından derlenmiştir

Bu dönem kişiliğimi, tarihsel yanlışlıkların yazılmasına fırsat vermeyen, buna karşılık birkaç genel doğrunun yazılmasına imkân veren bir kalıba, deftere benzetirim. Kendimi yaşamaya hiç cesaretim yoktu. 20. yüzyıla karşı yabancılığım hep sürdü. Güncele tümüyle gömülmemem, tarihsel boyut kazanmamın bir nedenidir. Bu dönemi Kürt halkı adına kuluçkaya yatma dönemi olarak nitelemek de yanlış olmaz.

Hakikat algısıyla büyüyen yaşam en zor acıları bile mutluluğa dönüştürebilir -I

Abdullah Öcalan kimliğinin bir taslağını çizmek, olguyu en yoğun biçimde yaşayan kişi olarak, benim için bir görev olmaktadır. Böyle bir çizim aynı zamanda tarih, sosyoloji, biyografi ve sanat çalışması yapanlar için konuyla ilgili önemli bir belge boşluğunu gidermiş olacaktır. Ayrıca teorik ve pratik bir kurum olarak geniş bir çevreyi somut olarak ilgilendirmesi ve birçok toplumsal gelişmeyi etkilemesi, doğru tanımlanmasını daha da önemli kılmaktadır. Hakkımda yazılmış ve yazılacak, söylenmiş ve söylenecek olan birçok değerlendirmeyi aydınlatmak açısından da bu yararlı olacaktır. Konunun bilimsel ve edebi boyutlarıyla işlenmesi de şüphesiz gerekmede ve her geçen gün önemi artmaktadır.

Bireyde tarihin ve bir halkın bu denli yoğunlaşması pek az yaşandığı gibi, bir bireyin de bu denli bir yalnızlık yürüyüşü ile bir tarihi ve halkı yoğunması ve yürütmesi az görülmüştür. Aydınlatılması gereken birçok husus olduğu, her geçen gün daha çok fark edilmektedir. Hem dost ve yoldaş çevresinde hem de muarızların duygu ve düşüncelerinde uyanan soru işaretlerine ve yaşamlarında ortaya çıkan değişikliklere doğru yorumlar getirmek de doğru bir kimlik tanımlanmasını yaşamsal kılmaktadır. Daha da önemlisi, kimliği doğru tanımlayamamak, yol açtığı muazzam trajedilere daha büyüklerini gereksiz biçimde ekleme tehlikesini taşımaktadır. Yine konunun çok geniş bir istismarçı çevresi de oluşmuş bulunmaktadır. Doğru tanımlanmama, bunların oyunlarını ve çıkarlarını daha rahat sürdürmelerine katkıda bulunacaktır. Bu da kimlik yazımını gerekli kılmaktadır. Avrupa uygarlığı karşısında bir Ortadoğu kalıntısının ne anlama geldiğini yansıtmaması açısından da hayli düşündürücü olacaktır.

Birinci yaşam dönemi: Toplum ve gelenekten kopuş

Bireysel ve örgütsel yaşamımı üç döneme ayırmak mümkündür. Birinci dönem, anamla kendi toplumsallığıma kendim kurabilmeliyim iddiasıyla başlayıp, önce aileye ve köye karşı gösterilen tepkiden sonra ilkokula gitmeyle başlamıştır. İlkokula başlamak devletleşmeye ilginin ilk ciddi adımıdır. Kişilik, komünal toplumdaki devletçi topluma doğru bir dönüşümün adımını atar. Şehirleşmeyle birlikte yürür. Şehir değerleri kırsal komünal değerlere göre üstün sayılır. Orta, lise, memurluk ve üniversite son sınıfına kadar okumak, devlet adamlığı için ön hazırlıktır. Herkeste bu yaşlarda katı bir şekilde şehir-devlet kişiliği hakim olur. Geri bırakılmışlık ve ezilen milliyet konumu devlete tepkiye dönüşür. Sol sempatanlık aslında adil, eşitçi ve daha kalkınmacı devlet arayışından başka bir anlama gelmez. Kişilik bu dönemde ezici biçimde geleneksel toplumun bağlarından kopartılmıştır. Anacıl komünal, kırsal ve soy toplumu büyük oranda inkâr uğramış, bunun yerine kendinde geçmişini inkâr eden, küçük gören, devlet ve şehir büyüklüğüne tapınan, gözü kara resmi düzene koşan oldukça marjinal bir kişilik oluşmuştur. Oldukça trajik bir kişilik katliamı yaşanmıştır.

Eski toplumu, ana babasını, kardeşlerini, komşularını, köyünü, akrabalarını, yaşlıları, çocukları, kadınları, soyunu, sınıfını hor gören bu yeni 'ne oldum delisi' kişilik tüm az gelişmiş ülkelerde bir afet halini almıştır. İçerikten yoksun bir modernizmle insanın temel toplumsal değerlerine karşı derin bir yabancılaşmayı yaşar. Kapitalist sistemin ezici üstünlüğü altında gelişen bu kişilik sahte bir tepki ile solculuk yaptığında bile marjinaldir. Toplumdan kopukluğu derinleşerek devam

etmektedir. Okul, şehirde işçilik ve devlet memuriyeti bu kişiliği tarihten ve gelenekten koparıp 'teneke' bir kişilik haline getirmiştir. Duyarsız, inkârcı, maaşa bağlanmış, bu kişilikten kaynaklı her şey kapitalizmin ve ona engel toplumun değerleri karşısında iflas etmek durumundadır. Reel sosyalizm, sosyal demokrasi ve ulusal kurtuluşun gerçek bir toplumsal dönüşümü sağlamayamaması bu kişilikle yakından bağlantılıdır. Çağımızın her tür sapmacı, faşist totaliter ideoloji ve pratiklerinin sosyal temeli bu kişilik oluşumuna dayanmaktadır. Fransız Devrimi ile sığrama yapan bu kişilik 1990'larda eski cazibesini yitirerek, tekrar bir normalizasyon sürecine girmesiyle sonuçlanmıştır.

İkinci yaşam dönemi: Devlet odaklı mücadele

İkinci dönem, bu sefer burjuva toplum ve devletinden kopup kendi çağdaş toplumsal ve siyasal sistemini kurma amacına yönelik bağımsız bir ideolojik grup kurma denemesiyle başlar. İlk toplumsallaşmanın çocuklarla dinsel dualar, ilkokula gitmeler temelinde oluşturulmasına karşılık, ikinci toplumsallaşma üniversite öğrencileriyle sol ve ulusal ideoloji temeli üzerinde geliştirilir. Kapitalizmin yaydığı değerlere, hakim ulus şovenizmine karşı her ne kadar kendi öz toplumunu yeniden arama çabası varsa da, mevcut sol ve ulusalcı cereyanlar kapitalist yaşamın normlarını aşacak güçte olmadıklarından, bu çabalar gerçek hedefine ulaşmaktan uzaktır. Birinci PKKleşme aşaması da diyebileceğimiz bu süreç 1970'lerin fırtınalı dünyasında aslında savrulmuş bir yaprak misali savrulur durumdadır. Geleneksel dünyadan kopmuşu kadar, kapitalizmin öz değerleriyle de bütünleşilmemiştir. Tipik mezhepleşen, marjinalleşen süreç yaşanmaktadır. Benzer biçimde kurulup da

hızla biten sayısız gruplaşma vardır. Karşı çıkılan devlet karşısında fülle karınca misali bir çekişme başlamıştır. Teorik ve pratik arayışlarla toplum ve ülke yeniden keşfedilmek istenecektir. Aslında dünya genelinde yaşanan sol moda takip edilmektedir. Eski topluma bir aşı atılıyor. Ya tutarsa gibi bir havada başarı beklenmektedir. Kendimize özgü artık bir fikrimiz var. Grubumuz sayısal olarak da gelişiyor. Kendimizi farklı bir şey saymaya başlıyoruz. Aşının tutma ihtimali yüksektir. Kozasından çıkan kurtçuk misali yurtdışına adım atılınca, özgüven ve delikanlı kesilme dönemine adamakıllı girildiği kabul edilecektir. Ütopya gerçekleştirmeye dair umut vermektedir. Grupsal destekten kitlesel halk desteğine ulaşma güveni daha da pekiştirecektir. Silahların gücü ile tanışılmıştır. Çağdaş ulusal hareketlerin gerilla grubu eğitilmiş ve silahlanmış olarak ülkenin erişilmesi güç doruklarına ulaşılmıştır. Geriye yeni tarihi hamleyle sıra gelmiştir.

Yaşamımın 1972-1984 yıllarını kapsayan bu dönemin ilk bölümü çok çeşitli açılardan değerlendirmelere konu olabilir. Yoksul Kürt halkının çağa uyanış hamlesi de denebilir. İlk isyan, kör kadere ilk kurşun da denebilir. Namus ve onurun haykırışı olarak da değerlendirilebilir. Hz. Davud'un Golyat'a karşı ilk başarılı eylemi olarak da anlam kazanabilir. Düşünce özgürlüğüne cesaret etmenin ilk adımlarından biri de sayılabilir. Bin yılların köklü kölelik normlarından kopma hamlesi de olabilir. Anlamı, başarısı biraz şans, biraz da emek ve inanç isteyen adeta ikinci doğuş, yeniden paradigma kazanma olarak da tanımlanabilecek bir dönemdir.

Yaşamımdaki ikinci dönemin ikinci bölümü 15 Ağustos 1984-15 Şubat 1999 yıllarını kapsar. On beş yıllık bu süreç ikinci PKK hamlesi olarak silahlı mücadelenin ağırlık teşkil ettiği müthiş bir süreçtir. Ortadoğu ta-

Kürt sorununa çözüm arayışları ve devrimci halk savaşının gelişim seyri

Devrimci Halk Savaşı perspektifi temelinde yürütülen savaş henüz başlangıç aşamasındadır; üzerinden 9 ay gibi bir zaman geçmiştir. Yetersizlikleri vardır. Halkımız da bunu izliyor, görüyor. Önemli olan direniş güçlerinin her katmandaki yetersizlikleri görüp hızla aşarak mücadeleyi başarıya taşıracak bir düzeye getirmesidir. Tabandan ve tavandan herkesin sorumluluklarına sahip çıkması durumu yeterli düzeyde gelişirse, yetersizlikleri aşmak, daha başarılı ve daha sonuç alıcı bir hamlesel çıkış düzeyini yakalamak da mümkün olacaktır.

Murat Karaylan

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde 17 Mart 1993 tarihi önemli bir dönemeçtir. Önder Apo ilk kez o gün ateşkes ilan ederek Kürt sorununun diyalog ve demokratik yöntemlerle çözüm sürecini başlatmış ve bu yönlü bir siyasal tutum ortaya koymuştur. Önderliğimiz aynı yaklaşımı, 1 Eylül 1998'de daha kapsamlı bir biçimde göstererek, mücadele sürecinin demokratik çözüme evrilmesi için yine tek taraflı ateşkes ilan etmiştir. Ancak Türk sömürgeciliği ve başını ABD'nin çektiği uluslararası güçlerin buna yanıtı Uluslararası Kompro'yla Önder Apo'yu esir almak olmuştur. Demokratik bir çözüm bulmak amacıyla Avrupa'ya giden Önderliğimiz, bildiği gibi hukuksuz bir biçimde kaçırılarak Türkiye'ye teslim edilmiştir.

Ancak Önder Apo İmralı'da da bu siyasal çözüm çizgisinde ısrarcı olmuş, hatta bu düşüncelerini daha da derin formasyonlara kavuşturmuştur. Yaşadığı köklü paradigmasal değişimi savunmalar yoluyla tüm harekete de mal etmiştir. Ortadoğu'da var olan bu kaotik sürecin Kürt sorununun çözümü temelinde aşılması, çatışmalı durumun son bulması, halklar arası barış, demokrasi, eşitlik ve özgürlük değerlerinin gelişmesi için önemli bir paradigmasal açılım gerçekleştirmiştir. Bunun karşısında 2002 yılında, Ecevit hükümeti döneminde Kürt dilinin üzerindeki ya-

sağın kaldırılması ve televizyonların günde bir kaç saat de olsa Kürtçe yayın yapması gibi bazı adımlar atılmıştır. Ardından iktidara AKP'nin gelişi ile birlikte önceki sömürgeci söylemlerdeki çok katı üslup belli ölçüde esnetilmiş olmasına, "Kürtler de var; Kürt kardeşlerimiz", vb söylemlerle sözde bazı açılımlar yapılmasına rağmen esas olarak çözüme dönük olan tüm kapılar kapatılmıştır.

AKP aslında zamana yayılmış bir biçimde Kürt özgürlük dinamiklerini tasfiye etmek ve siyasal-kültürel soykırım sürecini tamamlayarak, 'tek millet, tek vatan, tek bayrak' teraneleri doğrultusunda Kürt halkını Türkleştirmeyi hedeflemektedir. Kullandığı üslup ve vurgular farklı olsa da, esas olarak TC Devleti'nin öteden beri Kürdistan için öngördüğü soykırımı tamamlamayı amaçlayan bir anlayışa sahiptir. Bugüne kadar kurulan AKP hükümetlerinin hiç biri Kürdistan üzerindeki soykırım siyasetinden vazgeçmemiştir. Kendilerinin Kemalist olarak niteledikleri, onlardan önceki hükümetlerin doğrudan karşıya aldığı kesimlerin içine de girerek, hatta bazılarını satın alarak, uydulaştırarak ve ihaneti geliştirerek bu konuda sonuç alacaklarını düşündüler. Bunun için Kürtleri tümünden karşıya almaktansa, "Kürtler vardır" gibi söylemler kullanarak onları yanına almak isteyen ve böylece Türkleştirme hamlesini tamamlamayı öngören bir perspektifle hareket ettiler.

Kısaca AKP'nin üslubunda bazı farklılıklar olsa da, özünde 1925'lerden bu

yana süregelen devletin sömürgeci zihniyet yapısında bir değişiklik yaşanmamıştır. Bugün Kürdistan'da uygulananlar, 1925'lere, '30'lara ve '38'lere benzemektedir. Çünkü zihniyet aynı zihniyettir. Hatta uygulanan yöntemler daha hin ve alçakçadır. İnsan meziyetlerini ayaklar altına alan, toplumun gururunu hiçeıştiren, daha çirkef ve daha küstahça yöntemlerle bu sonucu elde etme politikası esas alınmıştır. Bütün bu uygulamalara karşı ise, halkın ve halkın iradesinin tanınması gerektiğini ortaya koyan yeni bir mücadele sürecinin başlatılması ihtiyacı ortaya çıkmış, Devrimci Halk Savaşı Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin gündeminde yer bulmuştur.

Uzun süreli halk savaşı ve meşru savunma

Mücadelemizin çıkışıyla birlikte, '70'lerden '93'e gelindiğinde, üstü örtülmek istenen Kürt sorunu açığa çıkarılmış, Kürt sorununun diyalogla çözülebileceği bir aşamaya gelinmiştir. 15 Ağustos Hamlesi, üstü örtülmek istenen sorunu gündemleştirme; böylece Kürt'ü kendine sahip çıkar hale getirme, onu iradeleştirme ve özgür geleceği için savaşan, direnen bir halk ve toplum gerçekliğini açığa çıkarma hamlesiydi. Bu hamle başarılıydı. Üzeri kullanılan Kürt sorunu ve neredeyse teslim alınan Kürt toplumu, 15 Ağustos Hamlesi ile birlikte giderek kendine geldi ve bir diriliş sürecini yaşadı. Bunun için 15

Ağustos'u 'Diriliş Bayramı' olarak kutluyoruz. Tabii bu diriliş, gösterilen büyük direniş ve verilen bedellerin bir sonucu olarak gelişti. O dönem yürütülen mücadelenin stratejisi, Uzun Süreli Halk Savaşı'ydı. Uzun Süreli Halk Savaşı, gerilla ile başlayan ve geçmiş dönemde klasik bir biçimde Çin ve Vietnam'da açığa çıkmış olan evrelerine göre yürütülen bir mücadeleydi. Kürdistan'da da bu, üç aşağı beş yukarı benzer bir biçimde uygulanıyordu.

Ancak 2000'den sonra Önder Apo'nun geliştirdiği yeni paradigma, askeri mücadele sürecine bakış açısında ve mücadele stratejisinde önemli değişiklikler yaşattı. O zaman, Uzun Süreli Halk Savaşı Stratejisi'nin yerine Meşru Savunma Stratejisi'yle mücadele etme gündeme girdi. 1 Haziran Hamlesi ise açığa çıkan bu sorunu ve yine iradeleşen bu gerçekliği kabul ettirme hamlesi biçiminde gelişti. Nasıl ki, 15 Ağustos sorunu açığa çıkarıp bir toplumu yeniden yaratma iradesini ortaya çıkarma hamlesiyse; 1 Haziran Hamlesi de bu iradeyi kabul etmeyen sömürgeci zihniyete kendini kabul ettirerek onu siyasal çözüme çekme hamlesiydi. Yani çözüm hamlesiydi. Meşru Savunma Stratejisi dediğimiz çerçevedeki mücadelede bir yandan halk yasal ve meşru yöntemlerle serhildan dediğimiz süreç geliştirecek; diğer yandan ise gerilla sürekli bir biçimde sömürgeci sistemi taciz ederek, onun işleyişini engelleyerek ve devletin halka uyguladığı faşizan uygulamalar ile baskılara

karşı misilleme hamleleriyle aktif bir savunma sürecini geliştirecekti. Yani gelişen sürecin biri halk, diğeri gerilla olan iki ayağı vardı.

Aslında bu iki ayak üzerine gelişen mücadele süreci zamanla bir yoğunluk kazandı. Halk hareketinin ve gerillanın ayrı kulvarlarda yürüyen fakat bir biçimde birbirini destekleyen ve dengeleyen bir rotada seyreden mücadele süreci gelişti. Halkın iradeleşmesini gündeme koyduğu, gerillanın da sömürgeci uygulamalara karşı halkı savunduğu bir süreç yaşandı. AKP, çeşitli zamanlarda, gelişen bu süreci durdurma arayışı içerisine girdi. Bu amaçla esas olarak yürüttüğü tarz özel savaş kapsamında yürütülen bir tarz olup, hareketimizi oyalamayı amaçlayan çeşitli süreçler geliştirdi. Ancak çözümün gelişmemesi ve inkarın devam etmesi nedeniyle gerilla, 2007 yılında mücadele tarzını aktif savunmadan orta yoğunluklu savaşa yükseltme çabası içine girdi. Devletin 2008 Zap Operasyonu hamlesini yapmasına karşı ise direnen gerillanın ve halk hareketinin giderek büyümesi durumu yaşandı. Bir yandan bu büyüme yaşanırken, diğer yandan ise meşru savunma mücadelesi örüldü. Yine aynı dönemde Oslo süreci yaşandı.

Ancak yaşanan bütün bu gelişmelerin yanı sıra, devlet cenahının gerçek niyetinin çözüm olmadığı da bir biçimde hep açığa çıkıyordu. Özellikle Oslo sürecinde mutabık kalınan hususların hiç birisine uymamaları, en çok dikkat çeken durumdu. Bunlar, karşı tarafın niyetine ilişkin derin şüpheler uyandırdı. Çünkü söz veriyor, bu temelde mutabakat yapılıyor ama bunların gereklerini yerine getirmiyordu. Bir tarafta, 'çözümü ilerleme var' denilerek uluslararası kurumların denetiminde görüşmeler yapılıyor ama öbür tarafta ise KCK operasyonları adı altındaki siyasal soykırım operasyonları sürdürülüyordu. Bütün bunlar, AKP'nin aslında çözüm niyetinin olmadığını gösteriyordu.

Devrimci Halk Savaşı'nın uygulama esasları

Önder Apo, 2010 yılında hareketimize daha kapsamlı bir çözüm çerçevesi sundu. Bu çerçeveye göre esas tercihimiz anayasal-demokratik çözümdü; ancak ola ki, AKP hükümeti bütün çabalara rağmen bu anayasal-demokratik çözüme gelmez ise Kürtler ölümü kabul etmeyecek ve Devrimci Halk Savaşı çözümünü devreye getirecekti. Çözüm yaklaşımı bu çerçevede iki eksenli bir şekilde somutlaştı. Aslında öncesinde de buna yakın bir rotada ilerleme söz konusuydu fakat perspektif netleşmiş oldu. Yani öncelikle anayasal-demokratik bir çözüm istenecek; o olmazsa Devrimci Halk Savaşı ile hükümete çözüm dayatılacak; buna rağmen çözüme gelmezlerse kendi bağımsız çözümünün yaşamsallaştırma esas alınacaktı. Biz bu döneme, Dördüncü Stratejik Dönem diyoruz. Devrimci Halk Savaşı, bir önceki dönemdeki toplumsal eylemliliklerle yürütülen sürece rağmen çözüme gelmeyen devlete karşı mücadeleyi daha ileriye taşıyan hamlesel bir çıkışı zorunlu gören bir perspektiftir.

Gerilla açısından yaklaşıldığında ise 1 Haziran Atılımı'ndan 2012'ye kadar geçen 8 yıllık süreçte sürdürülen mücadele tarzı her ne kadar çok nitelikli ve çok kahramanca olsa da, stratejik anlamda aslında tacizel bir süreç söz konusuydu. Aslında yukarıda da belirttiğimiz gibi Devrimci Halk Savaşı'nın esas çıkış yılı 2010'dur. Ancak 2010 ve 2011 yılları büyük oranda ateşkesle geçtiği için o yıllarda yürütülen direniş de devleti taciz ederek masayı dayatma anlamındaki bir direniş olmuştur. Ancak AKP çözüme gelmediği için gerilla mücadele tarzı daha etkili kılınmak zorunda kalmıştır. Çünkü karşı tarafın yaklaştığı çerçeve, aynı zamanda kabul edilebilir bir şiddeti esas almaktaydı. Gerillayı belli ölçüde sınırlama, mümkünse onun kitle ayağını kırma, bu temelde marjinalleştirme ama marjinalleşmiş olan bu gerillanın kabul edilebilir şiddetiyle yaşamayı öngören bir durum söz konusuydu. Kürt sorununu çözmeyen bir hükümet için ehvenişer durum bu olsa gerek. Çünkü devlet eğer Kürt sorununu çözmiyorsa, karşısında oluşacak olan şiddeti tümünden kesemeyeceğine göre; o zaman en

cağı şekilde örgütlemesini geliştirmesi gereken bir sürece girmiş olduk. Halk hareketinin kendini savunma ihtiyacı doğduğunda ise öz savunmasını geliştiren ve gerekirse bunu daha etkili bir silahlı güç olarak yeniden yapılanıran bir sürecin gelişmesini öngören bir çerçeveden hareket edildi.

Bir önceki dönem gibi bu dönemde de esas olarak toplum ve gerilla olarak iki temel güç üzerinden strateji yürütmektedir. Ancak gerillanın her biçimde her yerde bulunamama durumundan dolayı, toplumun kendini savunabilmesi için ara bir savunma gücüne ihtiyaç duyulmuştur. Bu güç, toplum içinde, özellikle de gençlik yapısından örülerek kendini örgütleyen, sömürgeciliğin şiddet ve silahla yaptığı faşist saldırılarına karşı gereken cevabı vermeyi öngören, toplum içinde gizli olarak örgütlenmiş olan öz savunma birlikleridir.

Barışa yeniden verilen şans ve AKP'nin çözüm yalanı

2012 yılında Devrimci Halk Savaşı perspektifi temelinde kısmi bir uygulama gerçekleşti. O zaman sadece gerilla bunu yürütmeye çalıştı. Toplumsal yön

Bir önceki dönem gibi bu dönemde de esas olarak toplum ve gerilla olarak iki temel güç üzerinden strateji yürümektedir.

Ancak gerillanın her yerde bulunamama durumundan dolayı, toplumun kendini savunabilmesi için ara bir savunma gücüne ihtiyaç duyulmuştur. Bu güç toplum içinde, özellikle de gençlik yapısından toplum içinde gizli olarak örgütlenmiş olan öz savunma birlikleridir.

Yenilenmiş ve derin soykırım

Kürt toplumu bu cumhuriyet tarafından inkar edilmiş olan bir toplumdur. İlk meclisin kuruluşuna kendi rengi ve diliyle katılmış olmasına ve 1921 Anayasası'nda yer almış olmasına rağmen, 1924'te bu durum bir tarafa itilerek Kürt toplumu inkar edilmiştir. Devletin mevcut anayasal sistemi bunun üzerine inşa edilmiştir. Eğer Kürt sorununu çözümlen isteniyorsa, önce bu yasal-anayasal düzeltme yapılmalı ve inkar ortadan kaldırılmalı. AKP hiçbir anayasal değişiklik yapmadan artık inkarın aşıldığını, asimilasyonun da bittiğini söylüyor ama aslında yenilenmiş, daha derin ve kesin soykırımı sonuçlandırarak bir düzeye getirmiş durumdadır. Bu çerçeğe rağmen bir psikolojik savaş argümanı olarak bu tür algı oyunlarına başvuruyor.

Durum buyken, AKP ve özellikle de Erdoğan, 18 Mart 2015'ten başlayarak, "Kürt sorunu yoktur; Dolmabahçe Mutabakatı yanlıştır" diyerek süreci adım adım tekrar şiddetle tasfiye etme noktasına doğru götürmüştür. Bu bağlamda çok değişik biçimlerde yapılan saldırılara rağmen hareketimiz aslında sabırlı yak-

Kürdistan halkına karşı değil, tüm Türkiye halklarına karşı da sorumluluğumuz var. Yani AKP'nin pervasız bir biçimde Türkiye toplumuna, emekçi kesimlere, Alevilere dayattığı faşizan uygulamalar ve Kürdistan'da bunun katmerlisini devreye koyması karşısında sessiz kalmamız mümkün değildi.

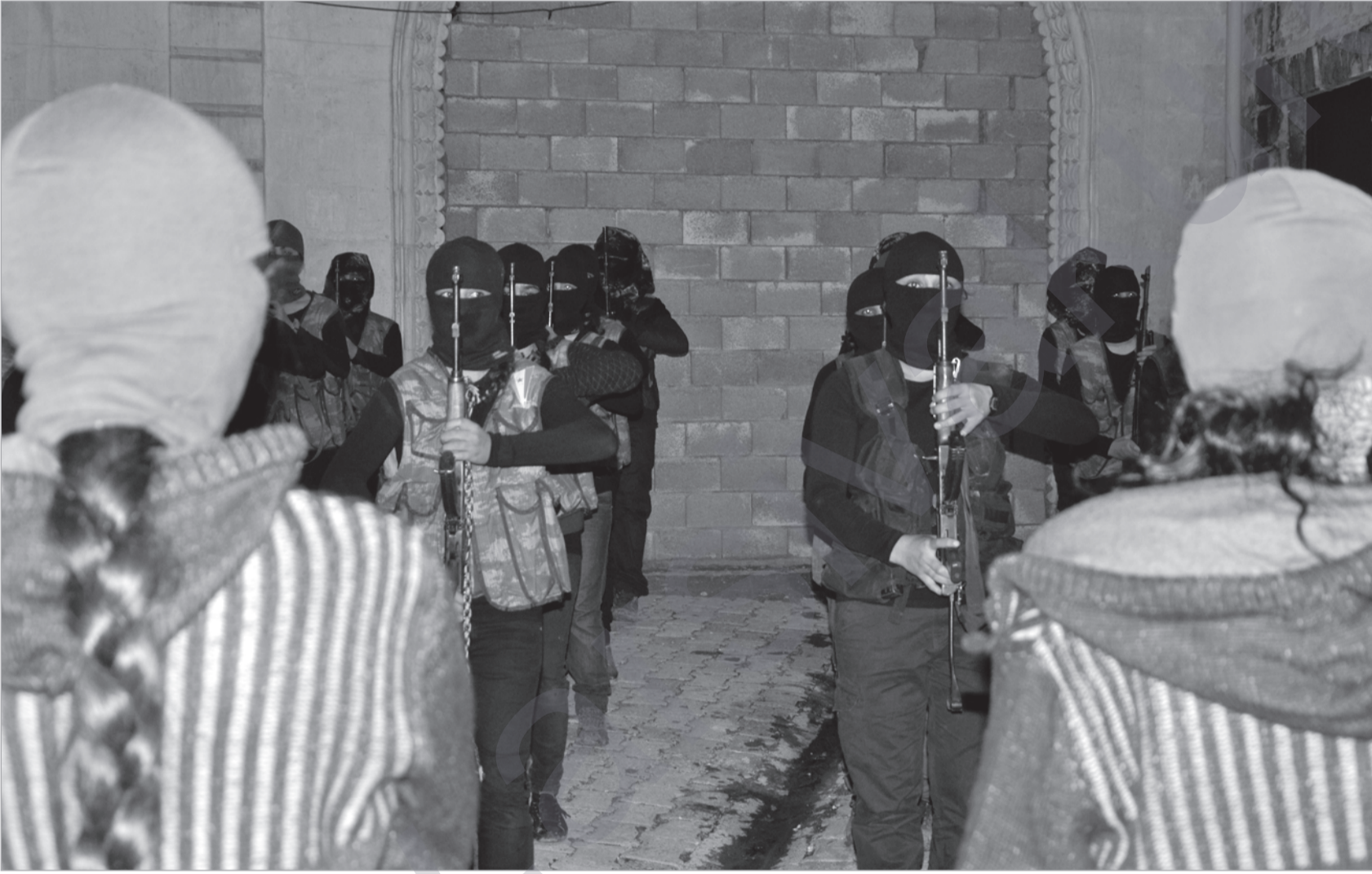
Kürt toplumu işte bütün bu soykırım ve inkara karşı zorunlu bir biçimde Devrimci Halk Savaşı perspektifine sarılmak durumunda kalmıştır. Mevcut durumda başka bir çözüm yolu bırakılmamıştır; tek çözüm budur. Devrimci Halk Savaşı demek, halkın da direnişe dahil olması, gerillanın daha aktif olarak devreye girmesi demektir. Halkın kendi öz savunmasını örgütlemesi, gelişen örgütlenmelerin yetkinleştirilmesi demektir.

AKP bu savaşı İmralı'da başlattı. Öncelikle 5 Nisan itibarıyla tecrit uygulayarak ve daha sonra değişik psikolojik yönelimlerle bu savaşı başlattı. Önder Apo halen eşine rastlanılmayacak bir uygulama ile İmralı'da esir tutulmakta ve dünyadan tecrit edilmiş durumdadır. Zaten İmralı'nın kanunları, hiç bir yerde görülmemeyen zulüm içeren kanunlardır ama Önderliğimize İmralı'nın resmi hukuk da uygulanmamaktadır. İmralı'da bunu uygulayan bir zihniyet, tabii ki Kürdistan toplumuna karşı da her türlü pervasızlığı yapabilir. Önder Apo, geliştirdiği çözüm çabalarıyla Kürt sorununun çözüm yolunu açan, şiddetin daha fazla tırmanmasının önüne geçen ve dolayısıyla çoğu zaman Türkiye'yi rahatlatan, AKP'nin de yararlandığı bir politik çabayı geliştirmiştir. Bunu, Türkiye toplumuna karşı duyduğu sorumluluk gereği, kimseye minnet duymadan yapmıştır. Ama AKP'nin buna verdiği yanıtın insanlıkla, ahlakla, kültürle hiçbir ilgisi yoktur. AKP'nin İmralı'da Önderliğe yaptığı şey, tek kelimeyle namertliktir.

Namertliğe karşı özerklik direnişi

Tüm bu nedenlerden ötürü, Kürdistan halkı ve devrim hareketi, Devrimci Halk Savaşı perspektifiyle belli düzeyde bir direnişe yöneldi. Onun mücadele tarzlarını tartışmak ayrı bir konudur fakat özellikle gençliğin daha önceki bir takım deneyimlerinden de hareketle mahalleleri barikatla tutması, yine halk meclislerinin de bu tikanıklık karşısında kendi çözümünü dayatan demokratik özerklik ilanları çerçevesinde gelişen bir direniş süreci şehirlerde boyutlandı. Şimdi şehirlerde sürdürülen direniş, halkın demokratik özerklik direnişidir. Kürt halkı özerklik istiyor. Kürt halkı Türkleşmeyi değil, kendi kültürüyle Türkiye sınırları içerisinde özerk bir şekilde yaşamayı hedefliyor. Ancak Kürt halkının bu istemine tüm kapılar kapanınca, yerel düzeyde halk meclisleri yoluyla demokratik özerklik ilanları yapıldı.

AKP'nin ise bu ilanlara karşı yönelimi, tarihte eşine ender rastlanır bir vahşet ve pervasızlık biçiminde geliştirdi. Dünyanın hiçbir yerinde bir şehrin iradesi olan halk meclislerinin yaptığı bir ilandan dolayı o şehrin etrafında tankların dizildiği ve tüm şehrin vurulduğu görülmemiştir. Dünyanın hiç bir yerinde, 130 bin nüfusluk bir şehrin kadın, çocuk demeden, hedef gözetmeden bombardımana tabi tutulduğu görülmemiştir! "Suriye'de var" diyenler, orada her iki tarafın da karşılıklı bir şekilde top atışı yaptığını göz ardı ediyorlar. Peki, Cizir'de halkın topu var mıydı? Sûr'da direnenler top mu kullandı? Ama bu halka karşı tank, top, obüs, helikopter, her çeşit teknik kullanılıyor. Şimdi Nisêbîn ve Şirnex'te daha gelişmiş, her tarafı yakıp yıkan silahlar kullanılıyor. Bu vahşet, faşizmin 21. yüzyılda yaptığı zirvedir. Bugün devam

iyisi bu şiddeti kabul edilebilir bir düzeye çekmek olacaktı. AKP'nin bütün çabası da buna dönüktü.

Eğer karşında çözüme gelmeyen ve seni yok etmek isteyen bir güç varsa, o zaman ona karşı durup beklemek durumunda olamazsın. Hele hele yürütülen mücadele eğer çözümü geliştirememiş ve düşmanın politikasında bir değişikliğe yol açmamışsa, o zaman kendi mücadele tarzında bir yenilik ve tırmanış gösterme zorunluluğu doğmaktadır. Dolayısıyla bu durumda yapılması gereken, halkın da içinde olduğu, sömürgeci uygulamalara sessiz kalmadığı, çeşitli şekillerde sömürgeci zulme ve faşist uygulamalara karşı iradesini savunduğu ve gerillanın da daha yetkin-çarpıcı eylemlerle sömürgeci sistemi zora soktuğu bir düzeyi açığa çıkarmaktır. Dolayısıyla AKP'nin, şiddeti kabul edilebilir bir düzeye çeken stratejisine karşı biz de Devrimci Halk Savaşı ile hem şiddeti daha etkili kılmaya hem de kitlelerin serhildan hareketini daha da yükseltmeye ve böylece kitlelerin toplumsal şiddetini de ortaya koymaya; yaşadığı yerde kendi iradesini koruy-

gündeme çok girmedi. Bilindiği gibi gerillanın 2012'nin baharından sonuna kadar yürüttüğü mücadele sonucunda AKP devletinin, Önder Apo'nun mektubuna cevap vermesiyle yeniden bir çözüm süreci gündeme girdi. Tabii bununla birlikte Devrimci Halk Savaşı'nın durmasını, demokratik, anayasal çözüm sürecinin gündeme girmesini gerektiren bir durum da sözkonusu oldu. Bunun sonucu olarak ateşkes gerçekleşti. Görüşmeler çerçevesinde gerilla adım adım geri çekilecek, AKP hükümeti de anayasal bir çözüm sürecini gündemleştirecekti. Gerilla çekilmeye başladı, ancak tıpkı Oslo'daki gibi devlet ve hükümet tarafından yine herhangi bir adım atılmadı. Halbuki Terörle Mücadele Yasası vb anayasal-yasal düzenlemelere ihtiyaç vardı. En basitinden hükümetin günlük inisiyatifinde olan bir takım kanunların çıkarılması gerekirdi. Ancak bu konuda hiçbir gelişme yaşanmadı. Sadece Çerçeve Yasası denilen 6 maddelik, böyle bir çözümün gelişebileceğini belirten bir yasa çıkarıldı, o kadar. Başka herhangi bir yasal çaba gözükmedi.

Sûr ve Cizir şahsında bütün şehirlerde gelişen direnişlerin Kürtlüğü yaşatma bağlamında çok tarihsel bir önemi vardır. Bu direnişler Kürtlüğü var eden, Kürt'ün iradesini büyük bir kararlılık ve fedailikle savunan direnişlerdir. Bu açıdan bu direnişler, tarihimizde en kahramanca direnişler olarak yer bulmuştur.

laşmış, hemen karşılık vermemiştir. 24 Temmuz'da hükümetin resmi kararıyla bütün alanlarımıza karşı havadan geliştirilen saldırılar ve bir bütünlük düşmanca bir üslubun kullanılmasıyla sürecin sonlandırılması yaşanana kadar biz aslında hep ihtiyatlı yaklaştık. Çünkü AKP'nin hiçbir zaman gerçek anlamda ateşkes ilan etmediğini biliyorduk. Bakur'da ateşkes vardı ama AKP, El Nusra ve DAİŞ yoluyla Rojava Devrimi'ni tasfiye etmek istiyordu. Buna rağmen biz Bakur'daki ateşkesi uymayı sürdürdük. Ancak 24 Temmuz saldırısıyla birlikte Devrimci Halk Savaşı kaçınılmaz bir biçimde gündeme girmiş oldu. Zaten bütün çözüm çabaları, Dolmabahçe Mutabakatı gibi bir düzey yakalanmış olmasına rağmen yerle bir edildi. Masa bu biçimde devrilerek toz duman içinde bir saldırı furyası başlatıldı.

Biz buna karşı kendimizi savunmak ve çözümümüzü dayatmak zorundaydık. Mücadeleyi yükselterek, AKP'nin Türkiye'deki sistemi faşistleştirilmesini ve Erdoğan'ın diktatörlüğünü durdurarak, Kürdistan'daki soykırımı son vermesini hedef almak zorundaydık. Bizim sadece

eden, halkın buna karşı direnişidir. Bazıları diyor ki, "Geliştirilen hendek ve barikatlar bu duruma yol açtı." Hayır. Tersine bu hendek ve barikatların gelişmesinin nedeni, yukarıda da izahını yaptığımız gibi AKP devletinin uygulamalarıdır.

Özyönetim direnişi halkın iradeleşme direnişidir

Bir de basına da yansımış olan AKP'nin geliştirdiği Kamu Güvenlik Müsteşarlığı'nın devlete-hükümete sunduğu ve kabul gören 'Çöktürme Planı' var. Bu plan çözümü reddeden bir gücün, istediğini yapmak için ayağa kalkmış olan Kürt halkına diz çöktürme istemini ifade etmektedir. AKP'nin daha Kobanê direnişi sürecinde gündemleştirdiği bu plan, esas itibarıyla Kürt halkına karşı bir imha hamlesidir. Bu, Kürt halkının iradesini kırma, gözünü korkutma ve direnenleri imha ederek sonuca gitme konseptidir. AKP, zaten bu konseptte karar kılması durumdadır. Böyle bir karar olmasaydı, gençliğin hendekle tuttuğu mahallelere bu biçimde pervasızca bir yönelimi olmazdı. Diyalog veya daha değişik biçimlerde bunu aştırmaya çalışırdı. 2014'te hendekler kurulduğu zaman diyalogla bu sorun çözülmüştü ancak bu sefer tanklar şehrin karşısında dizilerek en kapsamlı yönelim gerçekleştirildi. Çünkü bu topluma diz çöktürmek onların planında zaten vardı. Bunun için toplumun direnişi karşısında hemen bu konseptlerini hayata geçirdiler. Eğer toplum direnmemiş olsa, teslim olsa, Kürtlük bitecekti. Bu anlamda Sûr ve Cizîr direnişleri, Kürt halkının iradeleşmesini ortaya koyan direnişlerdir. Bugün Şirnex ve Nisêbîn bu çizginin takipçiliğini yapıyor. Eğer bu direnişler olmasaydı, onlar Kürt halkını bitirme, iradesizleştirme ve şehirlerde tam hakimiyeti sağlayarak yok etmeyi esas alacaklardı. Bu anlamda Sûr ve Cizîr şahsında o bütün şehirlerde gelişen direnişlerin Kürtlüğü yaşatma bağlamında çok tarihsel bir önemi vardır. Bu direnişler Kürtlüğü var eden, Kürt'ün iradesini büyük bir kararlılık ve fedailikle savunan direnişlerdir. Bu açıdan bu direnişler, tarihimizde en kahramanca gelişen direnişler olarak yer edinmişlerdir. Bu direnişlerin esas özü, devletin kapsamlı yönelimi karşısında halkın öz evlatlarının boyun eğmeden savunmaya geçmesidir. Erdoğan, "Ya baş egeceksiniz, ya baş vereceksiniz" diyor ama Kürt toplumu baş egecek eşiği geçmiştir. Bunun ispatı Sûr, Cizîr, Farqîn, Silopî, Nisêbîn, Gever, Şirnex, Dêrik ve Kerboran direnişleri olmuştur. Buradaki direnişler Kürt toplumunun gerekirse bedel vermekten kaçınmayacağını ama sömürgeciliğin bütün uygulamaları karşısında iradesini savunacağını, halk olarak varlığını ortaya koyacağını ve baş eğmeyeceğini göstermiştir.

Kısaca; Devrimci Halk Savaşı'nın şehir öz savunma direnişleri biçiminde gelişen bu boyutu, yine kırsalda gerillanın kış öncesi geliştirdiği hamlesel çıkış, belli bir düzeyi yakaladı. Kimi yerlerde tam olarak bitmeyen kış koşulları nedeniyle, gerillanın kapsamlı hamlesel çıkışı henüz gerçekleşmiş değildir. Ama buna rağmen Erdoğan'ın, "PKK'yi yendik" demesi tamamen bir psikolojik savaş söylemidir. PKK henüz hamlesini başlatmamış ki onu yenmiş olsunlar! Kürdistan'ın mevcut koşullarında bir çok yerde kar var; daha henüz kışın etkileri tümünden aşılmamıştır. Bunu sanıyorum kendileri de iyi biliyor ama buna rağmen, 'biz yendik' söylemiyle üstünlük psikolojisi taslamaya çalışıyor. Bununla Kürt toplumunu baskı altına almaya, Türkiye toplumunu ise 'biz egemeniz' havası vererek susturmaya çalışıyor.

Oysa direniş devam ediyor. Eğer yendiğini belirttiği şey şehir direnişleriyse, şehir direnişleri de devam ediyor. 'Kim yenmiş, kim yenilmiş' tespitine gitmek için verilere bakmak gerekiyor. NATO'nun ikinci ordusu olmakla övünen ve bu kadar PÖH-JÖH-vs özel güçleri bulunduğunu söyleyen, çağın en gelişkin tekniklerini kullanan bir devlet gücü 105 gün boyunca Sûr'a girememiştir. Buna rağmen başarılı olduğunu savunmak insan aklıyla alay etmek anlamına gelmez mi? Nerede başarılıdır; hangi işi başarmıştır? Şehirleri yerle bir etmiş, hakimiyet sağladığını iddia etmektedir. Zafer bu mudur? Bu, olsa olsa Pirus Zaferi olur. 400 ölü, 553 yaralı vermiş; o temelde 105 günün ardından Sûr'a girmiş ama buna 'başarı' diyor. Başarısızlığını bu biçimde örtüyor; onunla kalmayıp uyguladığı vahşi-faşizan bütün uygulamaları da bu biçimde göz ardı etmeye çalışıyor; Türk toplumunu kandırmayı arzuluyor.

Kısacası, şu anda Devrimci Halk Savaşı'nın çok önemli bir aşaması yaşanıyor. Kışın başlamasıyla birlikte devlet şehirleri kuşatarak, biraz da kış imkanlarından yararlanıp kapsamlı yönelimler gerçekleştirdi. Bunun karşısında direnen öz savunma güçleri de, -ki direniş içerisinde kendilerini organize ederek YPS adını aldılar- hendeklerin arkasında direnişi sürdürdü.

Zulme karşı baş veren ama baş eğmeyen bir direniş

Ama şimdi koşullar değişti, artık bahardır; hareket ve manevra olanakları var. Dolayısıyla şehir direnişlerini sadece hendeklerin arkasında sürdürmek yetersiz kalır. Bunu aşmak gerekiyor. Sadece hendeklerin arkasında değil; her tarafta toplumsal öz savunma direnişini örnek ve geliştirmek daha doğru olacaktır. Şimdiye kadar gelişen şehir direnişleri önemli bir düzey yakaladı. Her şeyden önce büyük bir ruh açığa çıkardı. Büyük bir direnme azmini gösterdi, bir iradeleşmeyi ortaya koydu. Şimdi ise bundan hareketle ortaya çıkan bu düzeyi daha da zenginleştirmek, bütün toplumu harekete geçirebilecek yol ve yöntemlerle direnişi sonuç alıcı kılmak gerekmektedir. Nitekim yönelim de ona doğru giden bir perspektifi esas alıyor. Bu açıdan direnişin toplumsal

ayağının yetersizliklerini görmek ve o yetersizlikleri aşmak gerekiyor.

Halkımız büyük bir direniş sergiledi. Bu direnişi Mehmet Tunçların, Pakize Nayırların, Asya Yüksellerin şahsında görmek mümkündür. Bu insanlar, Halk Meclisi'nin eşbaşkanı olan insanlar. Dağdan gelmiş kadrolar değil ama düşmana karşı baş eğmeyip diz çökerek, bu halka büyük bir onuru bahşederek sembolleşen kahramanlar. Mehmet Tunç'un tüm dünyanın gözü önünde kullandığı sözler, Kürt toplumunun iradeleşme düzeyini açığa vuran mesajlardır. Mehmetlerin durumu ve mesajları tarihe mal olmuştur.

Toplumumuz, AKP'nin Kürt iradesi karşısında uyguladığı vahşi yöntemlere karşı teslim olmamış, direnmiştir. Cizîr'de, Sûr'da halk Ağustos ayından Ocak ayının ortalarına kadar direndi. Evini ve mahallesini terk etmedi. Ama AKP insanlık dışı, alçak ve vahşi yöntemlerle herkesi hedefledi. Bunun yanı sıra suyu kesti, elektriği kesti, yaşam olanaklarını ortadan kaldırdı. 2 aylık bebeleri, 78 yaşındaki dedeleri, 55 yaşındaki Taybet anaları şehit etti; hem de ibret olsun diye cezasini bir hafta sokağın ortasında bıraktırdı. Faşizmin bazı borazanları da, halkın bu direnişlere katılmadığını söylüyorlar. Bu halk 6 ay boyunca, kullanılan bütün savaş araçlarına ve en çirkef psikolojik savaş propagandalarına rağmen direndi ama yaşam olanakları tümünden kalkınca ve şehirler artık yaşanılmaz hale gelince tabii ki oradan çekildi. Bu, kitlenin bu hareketi desteklemediği anlamına gelmez. Bu kitle, Mehmet Tunçları, Asyalı, Pakizeleri ortaya çıkarmış bir kitledir. Biz halkımıza sonuna kadar güveniyoruz. Halkımız çektiği büyük acılara ve kaybettirdiği bütün maddi değerlerine karşın, onuru ve şerefi için bu vahşete göğüs geriyor. Bu halk, AKP rejiminin faşizan uygulamalarına boyun eğmeyecektir.

Ancak bütün bu gerçekliklere rağmen, yetersizlikleri de görmemiz gerekmektedir. Her şeyden önce taktiksel açıdan bir yenilenme süreci zaten barlarla birlikte gündeme giriyor. Yani sonuna kadar tek bir yöntemle direnişte ısrar etmek doğru olmaz. Değişik ve zengin yöntemlerle direnişi yaymak gereklidir. Tabii ki, bir yeri sonuna kadar savunmak bir yitiliktir. Belki bir kere, iki kere, üçüncü kere mesaj olması anlamında değerlidir ama bunu süre-

leşirmek, birbirinin tekrarı olur. Bu yüzden daha değişik taktiklerle, daha değişik direniş biçimleriyle ve toplumsal hareketlerle bu süreci ilerletmek gerekiyor. Ama bunun için toplumsal alan çalışmalarını yürüten kadroların ve çalışanların da kendi yetersizliklerini görmeleri ve onu aşmaları gerekiyor. Her ne kadar sömürgeci devlet uygulamalarının pervasız bir biçimde mahallelere yönelmesi karşısında kitlenin yaşam olanaklarının ortadan kaldırılmasıyla birlikte mahallelerin boşalmasından bahsediyorsak da, burada yaşanan yetersizlikleri de görmek gerekiyor.

Halk, örgütlediğin kadar senindir

Kürdistan'da, özellikle de bu direnişlerin yürütüldüğü bütün ilçelerde, halkın bu harekete sempati duyduğu, bu hareketin tabanı olduğu bilinen bir şeydir. Halk bu hareketi ve Önderliğini seviyor, sahipleniyor. Ama biz kadrolar şunu bilmeliyiz: Biz halkı örgütlediğimiz kadar halk güç olur. Halk, örgütlediğin kadar güçtür; örgütlediğin kadar senindir. Şimdi büyük bir sempatan kitle var, fakat örgütsüz. O örgütsüz yapı zor koşullarda iradeleşmiş bir gücü açığa çıkaramaz. Bu anlamda örgütlenme zayıflıkları söz konusudur. Zamanında gereken hazırlık ve görevlerin gereğinin yapılmaması sonucu doğan boşluklar yaşanmıştır. Kitemizin, bu hareketin arkasında olduğu kesin bir olgu olmakla birlikte, örgütlemesi gerekenlerin örgütleyip doğru mücadele perspektifiyle yönlendirememesi neticesinde yer yer dağınıklıklar yaşanmıştır. Özellikle bazı yerlerde pasif-liberal orta sınıf çizgisi etkili hale gelmiştir. Bir taraftan Mehmet Tunçlar gibi büyük kahramanlar çıkarken, öbür taraftan da kendine 'siyasi temsilciyim' diyerek herkesten önce evini kaçırınlar olmuştur. Yani öncülüğün rolünü oynamaması ve kadro ile çalışanların fedakarlıkta, mücadelenin zorluklarına karşı dayanma gücünde ve bunun öncülüğünü yapmada sergilediği yetersizlikler söz konusu olmuştur. Bu yetersizliklerin hızla aşılması, giderilmesi ve dolayısıyla sömürgeci-faşist uygulamaların hedeflediği kitleyi sindirme, geriletme yönelimine karşı kitlenin de kendi mücadele yöntemleriyle direnişi örnek geliştirmesi önemli bir görev durumundadır. Bu

görevi de gerçekleştirmek için belirttiğimiz gibi öncü kesimlerin yetersizliklerini görüp hızla aşmaları vazgeçilmez bir husustur.

Kuşkusuz mükemmel bir durumdan söz edemeyiz. Yani bütün direniş kesimleri açısından bu 9 aylık süre içerisinde ortaya çıkmış olan yetersizlikleri görmek, onları aşmak, daha doğru yol ve yöntemlerle mücadele etmek, daha zengin ve sonuç alıcı taktikleri hayata geçirmek bakımından üzerinde durulması gereken, giderilmesi gereken hususlar olduğu kadar, başarılı olan, sembolleşen, esas almamız gereken çok değerli, önemli çıkışlar ve sonuçlar da açığa çıkmıştır. Burada önemli olan husus, bu değerli-iradeleşmiş gerçeği görmek, büyük bir kararlılık ve cesaretle dönem görevlerinin üzerine yürürken, yetersizlikleri de görüp hızla aşmayı esas almaktır. Eğer bu gelişirse, Devrimci Halk Savaşı daha yetkin hale gelebilir.

Bu yeni perspektif temelinde yürütülen savaş henüz başlangıç aşamasındadır; üzerinden 9 ay gibi bir zaman geçmiştir. Yetersizlikleri vardır. Halkımız da bunu izliyor, görüyor. Önemli olan direniş güçlerinin her katmandaki yetersizlikleri görüp hızla aşarak mücadeleyi başarıya taşıracak bir düzeye getirmesidir. Tabandan ve tavandan herkesin sorumluluklarına sahip çıkması durumu yeterli düzeyde gelişirse, yetersizlikleri aşmak, daha başarılı ve daha sonuç alıcı bir hamlesel çıkış düzeyini yakalamak da mümkün olacaktır. Sürecin bu çerçevede yoğunlaşarak gelişeceğini şimdilik kestirebiliriz. Bunu belirtmek mümkündür. Burada önemli olan, sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de geniş kitleler tarafından bu direnişin öneminin bilinmesi; Türkiyeli sol, sosyalist, demokratik güçlerin, bütün inanç gruplarının, tüm çevreler ve kültürlerin, bu mücadelenin salt Kürt halkıyla sınırlı bir mücadele olmadığını, bunun Türkiye'nin demokrasi, eşitlik, özgürlük mücadelesi açısından, kadın özgürlüğü açısından, kültürlerin, toplumların özgürlüğü açısından çok önemli bir mücadele süreci olduğunu bilerek herkesin elinden gelen katkıyı sunmasıdır. Eğer böyle bir katkı süreci gelişirse, elbette ki, bu direniş süreci de sonuç alıcı olacaktır. ■■■

Şehitlerimizin anıları devrim ve zaferde yaşayacak

Önderlikte somutlaşan, kahraman şehitlerimizde temsil edilen devrimci militan kişilik özelliklerinin ne olduğunu görüp özümsememiz gerekir. Çünkü en zor koşullarda bu büyük direnişi onlar var etti. Bu özellikler yoktan var eden, zorlukları aşan, direnişi devam ettiren özellikler oldu. Bugün zaferi kazandıracak özellikler de bunlardır.

idamını engellemek için eyleme geçen Mahirlerin şahadetinin 44. yıldönümünü yaşıyoruz. Önder Apo, bu şahadetlerin ortaya çıkardığı sonuç temelinde böyle bir yürüyüşe karar verdi, o bilince ve iradeye vardığını her zaman ifade etti. "Denizlerin idam sehpaındaki sözleri bizim için bir emirdir" dedi. Önderliksel çıkış, bu şehitlerin anısı üzerinden oldu.

1920'li yılların başında kurulmuş olan Türkiye Cumhuriyeti demokratik ve özgürlükçü bir yapıya mı evrilecekti, yoksa faşist bir diktatörlüğe mi dönüşecekti? 12 Mart faşist darbesinin geliştiği ortam, böyle bir durumu ortaya çıkarmıştı. Bu dönemde Demokratik ve Bağımsız Türkiye için mücadele eden bu kişiler, Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan şiarını amaç edinmişlerdi. 12 Mart 1971 darbesinin, TC'yi faşist bir askerî diktatörlük haline getirmek için geliştirdiği hamleyle karşı, Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan direnişini büyük bir cesaret ve fedakarlık

ğine bu derece de inanıyorlardı, iman etmişlerdi. Hiçbir hazırlık veya imkana dayanmadılar. Koşulların olup olmadığını bile sormadılar. Bu tür kaygılara düşmeden gözü kara yürüdüler. Türkiye'de yeni bir varoluşun bu biçimde gerçekleşebileceğine inanıyorlardı. Bundan dolayı bazıları şehirden gerillacılığa başladılar. Mesela Mahir Çayan ve arkadaşları bunu yaptı. Kısa sürede 12 Mart darbesinin oluşturmuş olduğu zeminden de kaynaklı, şehirlerin böyle bir misyonu tam olarak gerçekleştiremeyeceğini gördükleri için kıra, şehirde yarattıkları birikimle yönediler. 1979-80'lerde PKK'nin de yaptığı benzeri bir yürüyüşü yapmak istediler.

Demokratik devrimin zaferi zorunlu ve kaçınılmazdır

THKO, TIKKO, TKP/ML gibi örgütler ise kırdan başlamayı öngörüyorlardı. Kır olarak da Kürdistan dağlarını seçtiler.

Faşizme karşı direnişi bu insanlar başlattılar. Bu direnişin gerilla temelinde olmasını yine bu insanlar değerlendirdiler. Yani ilk kurşunu onlar sıktılar. Tecrübeleri yoktu. Çünkü kendilerinden önce bu işi yapan yoktu. Böyle bir bilinç ve kararlılık önderliksel çıkışın bilinci ve iradesini oluşturmadı sadece, aynı zamanda doğrusu ve yanlışıyla, başarısı ve başarısızlığıyla bu tecrübe Önder Apo ve PKK'nin daha sonraki kesintisiz yürüyüşüne büyük bir dayanak oluşturdu. Eğer onlar ve yaşadığı tecrübeler olmasaydı, herhalde PKK onlar gibi olurdu. Onların varlığı, PKK'nin bu biçimde yürümesinin temelini oluşturdu, önünü açtı. Yol ve yöntemlerini belirledi. Bu kadar iç içelik ve bütünlük var. Önder Apo'nun önderliksel çıkışı, bu denli stratejik bir bütünlüğü oluşturmaktadır. Rêber Apo, her zaman böyle bir direniş hareketi içerisinde çıktığını, direnip şehit düşen

feri zorunlu ve kaçınılmazdır. Ya kazanacağız, ya kazanacağız!

Kazanma veya kaybetme noktasındayız

Böyle bir süreçte eğer zafer kazanamaz ve mücadeleyi başarıya götürmezsek kaybederiz. Bunu çok iyi bilmeliyiz. Şimdiye kadar süren dönem bitmiştir. Artık başlangıçta değiliz. Bizden öncekiler başladılar. Bizler onların mirası üzerinden başladık. Partileşme dönemi yaşandı, gerillalaşma dönemi yaşadık, uzun bir süre demokratik çözüm siyasetinin arayışı içinde olduk. Böylesine uzun bir sürede her türlü mücadele yolu ve yöntemini kullandık. Büyük bir tecrübe ve birikim ortaya çıktı. Artık buradan bir sonucun ortaya çıkması gerekir. Mevcut olanı devam ettirmek zafer değil, yenilgi çizgisidir. Mücadele ederek yaşamak önemlidir ama bu şekilde mücadele etmek, böyle bir statüko oluşturmak ve onu tekrarlamak bir şey kazandırmaz. Dahası Kürt halkı açısından imha tehlikesini ortadan kaldırmıyor, soykırım fiziki ve kültürel olarak devam ediyor. Genel olarak ezilenler, kadınlar ve gençler açısından da kölelik, baskı ve sömürü tehlikesi devam ediyor. Özgürlük gelişmiyor, kurtuluş olmuyor, farklılıklara dayalı eşitlik, adil bir sistem oluşmuyor. Bu nedenle ne ezilenler ne de Kürt halkı bu şekilde devam edebilir. Böyle devam etmeyi istemek, yok olmayı kabul etmek anlamına geliyor. Yok olma tehlikesi ile yüz yüze olmak ve her an onu yaşama durumunu ifade ediyor. Bu nedenlerden kaynaklı artık bir sonucun çıkması gereken bir dönemi yaşıyoruz.

Böyle bir sonuca ulaşmak için 45 yıl az değildir. 'Biz daha çocuğuz, genciz, amatörüz, yeni başlamış, birikimimiz yok, bu işleri yapamayız' diyemeyiz. 45 yıllık mücadele içerisinde her şey vardır. Kesintisiz olarak sürmüş olan böylesi büyük bir birikimin derslerine dayanarak zafer kazanamayanlar, başka biçimde kazanamazlar. Bundan kaynaklı kazanma veya kaybetme denen noktadayız. Final denen süreç budur. İçine girdiğimiz sürecin temel karakteri de budur. Bunu görmek, anlamak, geçmiş ile bağını kurmak çok çok önemlidir. Yeni başlayanların elinde hiçbir şey yoktu. Ama Türkiye'yi alt üst eden, temellerinden sarsan heybette bir başlangıç yaptılar. Deniz Gezmiş dendiğinde, Türkiye titriyordu. Bir kurtarıcı gibi bakılıyordu. Toplum üzerinde büyük etkileri vardı. Bu dünyadan değil de başka yerden gelmiş gibi etki yaptı. Bunu yapanların hiçbir güç ve imkanları yoktu. Sadece doğruluğuna inandıkları bazı şeyleri öğrenip özümsemişlerdi. Onun kararlılığı ile yürüdüler. 70'lerin başındaki sarsıntı Türkiye'de böyle gelişti ve bu basit bir durum değildi. 90'lı yılların başında Kürdistan'da yaşanan sarsıntının bir benzeriydi. 'Kürdistan'da ulusal dilin devrimi oldu' diyoruz. 1970'li yılların başında ise Türkiye'de demokratik devrim ve dilin yaşandı. Hem de Türkiye'yi temellerinden sarsan bir demokratik devrim yaşandı.

Bu devrimi olduğu gibi devam ettirememek, tam sahiplenememek, ilerletmemek, zamanı geldiğinde zafere taşıyamamak birçok alanın tersyüz olmasına, devrimci ruh, bilinç ve eylemin zayıflamasına neden oldu. Şimdi Tür-

Duran Kalkan

Şahadetinin 39. yıldönümünde Haki Karer yoldaşı ve onun şahsında bütün özgürlük ve demokrasi şehitlerimizi saygı ve minnet ile anıyoruz. Böylesine büyük bir yürüyüşü başlatan, ordulaşmayı, bu kadar değer ve büyük komuta gücü yaratan Önder Apo'yu selamlıyoruz. 40. şehitler yılında Haki Karer'den başlayıp Azad ve Çekdar arkadaşlara kadar gelen bütün kahraman şehitlerimizin amacını başarma sözümüzü yineliyoruz. 40. yılda bu söz üzerinde yürümeyi esas alıyoruz. Aynı zamanda şahadetinin 43. yıldönümünde Türkiye devrimcilerinin önde gelen önderlerinden İbrahim Kaypakkaya'yı da saygı ile anıyoruz.

18 Mayıs ve Mayıs ayı, hareket olarak sadece bize özgü bir direniş günü değildir. Aslında Türkiye devriminin direniş günü ve ayıdır. Bu yürüyüş 1972-73'de başladı. 72'nin 6 Mayıs, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edildikleri gündü. Bu devrimcilerin 44. şahadet yıldönümlerini andık. Yine Denizlerin

ile yürüttüler. Bir yol açtılar, bir ışık yaktılar, bir başlangıç yaptılar. Faşizmi ve diktatörlüğü kabul etmemek gerektiğini, Türkiye'nin demokratik yaşama ihtiyacı olduğunu, bilinç olarak ortaya koydukları gibi pratik olarak da bunun yürüyüşü oldular. Bunun ancak büyük bir direniş ile ve büyük cesaret ve fedakarlığa dayalı olarak gelişebileceğine inandılar. Ayrışma sadece faşizm ile demokratikleşme arasında değil, devrimi gerçekleştirmede de direnişçilik ve pasifizm arasında da büyük bir ayrışma yaşandı. Bu insanlar devrimin büyük bir direniş ile gerçekleşebileceğine inandılar. Bu inançları temelinde de hiçbir tereddüt yaşamadılar.

Direniş çizgisi olarak da gerillayı esas aldılar. Hepsini gerillacılığı geliştirmeyi öngörüyordu. Aralarında en çok ayrılmaya yol açan çelişki ise; gerilla şehirde mi olmalı, kırdan mı olmalı idi. Ya da ikisinde de olmalı deniliyorsa, çelişki kırdan mı başlayacağı, yoksa şehirde mi başlayacağı idi. Bu ciddi bir ayrışmaydı ve onları örgütsel ayrışmalara, farklı örgütler kurmaya götürdü. O kadar ince eliyor, sıkı dokuyorlardı. Gerillanın başarı getirece-

"Gerillayı var edecek kırsal alan Kürdistan'dadır" dediler ve hepsinin yönü Kürdistan'a dönüktü. Deniz Gezmiş ve arkadaşları, Kürdistan dağlarına yürürken yakalandı. İbrahim Kaypakkaya, Dersim'de gerillacılık yaparken yakalandı ve Amed zindanında katledildi. Sinan Cemgil ve arkadaşları, 31 Mayıs'ta Nurhak dağlarındaki çatışmada katledildiler. Mahir Çayan, Karadenizli olduğu için Karadeniz'i tanıyordu. Kürdistan ile birlikte Karadeniz coğrafyasının da değerlendirilebileceğini düşünüyorlardı. Var olan ilişkilerine dayanarak bunu öngörüyorlardı ve bundan dolayı oraya yönediler.

Özgürlük gelişmiyor, kurtuluş olmuyor, farklılıklara dayalı eşitlik, adil bir sistem oluşmuyor. Bu nedenle ne ezilenler bu şekilde devam edebilirler, ne de Kürt halkı bu şekilde devam edebilir. Böyle devam etmeyi istemek, yok olmayı kabul etmek anlamına geliyor. Yok olma tehlikesi ile yüz yüze olmak ve her an onu yaşama durumunu ifade ediyor. Bu nedenlerden kaynaklı artık bir sonucun çıkması gereken bir dönemi yaşıyoruz.

önderlerin yerlerinin doldurulması, amaçlarının başarılmasının gerektiği ve buna inandığını belirtti. Kendisini bu sorumluluğu üstlenmek zorunda hissettiğini, bu şekilde büyük yürüyüşe başladığını belirtti. Bu şekilde başlayan yürüyüş, Kürdistan'da değişik isimlerle ve değişik aşamalardan geçerek kesintisiz bir biçimde bugüne geldi.

Aynı mücadele bugün halen devam etmektedir. Taraflar aynıdır, çatışma aynıdır. Tabii 45 yıl önceki başlangıçta, ama bu çatışma artık sonuç aramaktadır. Geçen süre az değildir. Bu mücadele farklı şekillerde süregelmiştir ama henüz kalıcı bir sonuç ortaya çıkmamıştır. Taraflar yenisebilmiş değiller. Zaman zaman bir tarafın geliştiği ve öbür tarafın darbe dediği, gerilediği olmuştur. Ama tam sonuç yoktur. Artık sonuç ve çözüm arandığı bir döneme gelinmiştir. Şimdilerde Türkiye'yi yönetenler "yok edeceğiz" demektir. Bu söz basit bir söz olarak görülmemeli. Böyle bir noktadalar ki, eğer yok edemezlerse, kendileri yok olacaklar. Bizim açımızdan da demokratik devrimin za-

ve direnişini başlattı. Ardından bu mücadelede, şehitler kervanına her yıl yüzlerce şehidi katarak kahraman şehitler ordusunu büyüttü. Hareketi büyüterek bizi var etti. Ulusal diriliş devrimini gerçekleştirdi. Her türlü zorluğa karşı mücadele azmi verdi. Her zaman, her yerde temel güç kaynağımız oldu. Bugün de Mayıs ayı şehitlerinden, özellikle de Orta Saha da yaşadığımız şahadetlerden doğru ders çıkarmamız önemlidir. Doğru ders, de belirttiğimiz çizgiyi esas almayı ifade eder. Kış boyunca düşmanın zafer kazanmasını büyük kahramanlık ile önleyen Sûr direnişinin şehitleridir ve o da bize zaferi emretmektedir. Ancak zaferle, şehit anılarının oluşturduğu çizgi hayata geçirilmiştir.

Şehitler gerçeğini doğru irdeleyerek onlardan ölçü ve özellikler kazanalım. Önderlikte somutlaşan, kahraman şehitlerimizde temsil edilen devrimci militan kişilik özelliklerinin ne olduğunu görüp özümsememiz gerekir. Çünkü en zor koşullarda bu büyük direniş onlar var etti. Bu özellikler yoktan var eden, zor-

özümsememez, uygulanamaz' diyemeyiz. Başlangıçta, 40 yıl önce buna ulaşılmıştı. 40 yıl boyunca bir çok benzer düzey yaşandı ve eğer mücadele yenilgisiz biçimde bugüne kadar geldiyse bunlar sayesinde geldi. Demekki yapılabilmektedir. Hiçbir arkadaş, "Ancak bu kadar olur" dememelidir. Öyle demek şehitler gerçeğini inkar etmek olur. Şehitler gerçeği, en başta da Haki Karer gerçeği öyle olmadığını kanıtlamıştır. En ileri düzeyde Apocu militan olunabilir. Önderlikle ruhsal birlik yaratılabilir.

Önder Apo, "Biz bu yoldaşlarla tartışmaya gerek duymazdı. Birbirimize baktığımızda gözlerimiz ne söylendiğini anlatırdı" dedi. "Önderliği anlamadık, bilemedik; okuyoruz okuyoruz öğrenemiyoruz; bilinmeyenler var; başarısızlık ya da pratikte işleri başarıyla yapamamak anlamaktan kaynaklanıyordu" diyor. Bunun gerçeğe bağı yoktur. Haki Karer gerçeği bu görüşleri yalanlamaktadır. Bu kendini kandırmaktır. Bunlara 'oportünizmin teorisi' denilebilir, başka hiçbir ad verilemez. Haki Karer'i anmak da,

Haki arkadaş bir işe el attı mı, bir yerde oldu mu, Önderlik oradaki işlerle çok ilgilenmezdi. "Şu yapılsın, bu yapılsın" diye konuşmazdı. "Yapılacak işler ortadadır, Haki bunu anlar ve bilir. Nasıl yapılması gerektiğine kafa yorar; yol yöntemini, tarzını, üslubunu bulur. İmkanlar neye el veriyorsa hepsini yapar, yarıda bırakmaz, başkasına havale etmez ve mutlaka sonuca götürür." Onun için de Önderlik, Haki yoldaşın üstlendiği işleri takip etmeye, üzerinde durmaya gerek görmezdi. Önderlik böyle arkadaşlıklar kurdu. Öyle işin başını tutan, 24 saat her şeyi kendi yürüten bir Önderlik hiçbir zaman olmadı. Hep yön çizdi. Genel anlayış verdi ve uygulamayı militana bıraktı. Herkes kendisi anlasın, sorumluluk duysun, kendini katsın, sahip çıksın ve yapsın, dedi. Ne kadar sahip çıkıyor, yapıyor diye görmek istedi. Partiyi böyle bir militan yürüyüş temelinde oluşturmak, örgütlemek istedi.

Bu bakımdan, 'Şu benim işim, diğeri benim işim değil yapmam! Şu şöyle yapmış ben öyle yapmıyorum! Burada

hamle temelinde yürütmek üzere tartışmalar, eğitimler başlatıyoruz; diğer taraftan siyasi askeri mücadeleyi devrimi zafer taşıyacak bir amaç ve perspektif temelinde yürütmek üzere başlangıçlar yapıyor, adımlar atıyoruz. Yeni örgütlenmeler, yeni görev ve sorumluluk alma çabası içerisindeyiz. Bütün bunlar da şehitlere söz verme temelinde gerçekleşmektedir.

İçinde bulunduğumuz dönemde şehitler gerçeğinin bize emri, şehitler çizgisinde bu dönemde yürümenin temel ölçüsü anlamayı bilenler açısından somut ve nettir. Yeterki kendimizi doğru bir eleştirel-özeleştirel süzgeçten geçirebilelim. He ölçülerimizi doğru alalım; neye göre kendimizi yargılayacağımızı, kıyaslayacağımızı doğru ele alalım Hem de eleştirel-özeleştireli keskin yapalım. Çizgi dışlıklara neşteri vurup atmaya bilelim. Muğlak, liberal, uzlaşmacı yaklaşmayalım. 'Böyle de olur' noktasında durmayalım. Devrimci keskinliği ve netleşmeyi ortaya çıkarabilelim. Bu temelde yaklaşırsak her arkadaş ne yap-

bir köye, bir dağa girerse fetheder. Böyle bir tarz kazanamıyorsak çizgiyle kendimizi bütünleştirmede, çizginin zaferine inanmada zafiyetimiz vardır.

Önder Apo en son talimatında bu konuyu tarif etmek için, 'Anlayış ve irade yetersizliği' dedi. Bu da başka anlayışlarımızın olduğu anlamına gelir. Düzenin verdiği anlayışlar vardır ve onlara karşı keskin mücadele etmede zayıf ve idareci kalınmaktadır. Bu da hem devrimi, hem düzeni yaşamaktır. Ortayolculuk böyle ortaya çıkmakta, orta sınıf çizgisi böyle gelişmektedir. 'Ne zafer ne yenilgi' denen ortayol durumu, çizgisi, pratiği buradan kaynaklıdır. Böyle bir pratik duruşa düşmek istemiyorsak devrimin zaferini göreceğiz ve bu zaferine inanacağız. Kemal Pir, "Ben bu harekette zaferi görüyorum" dedi. 14 Temmuz büyük ölüm orucu bu anlayışla oldu. Anlayış böyle olmasaydı altmış gün hücre hücre erime iradesi ortaya çıkar mıydı? Ölüm var. Kalp durur, hücreler-organlar ölür, beden çürür ve fizik yok olur. 14 Temmuz direnişçilerinde bu ölüm nasıl oldu? Kalp ve beyin durmadı; onlar varken hücreler yok oldu. Bunu iradeyle, inançla yapabildiler. O büyük inanç olmasa böyle bir kararlılık ortaya çıkması mümkün olmazdı. PKK direnişçiliği böyle oluştu.

Halk ve hareket olarak 39. yılda çok büyük şehitler verdik. Kobanê'den başladı bütün Rojava'da yüzlerce şehit verdik. Ardından Cizir, Silopi, Sûr, Nisêbin, Şimex ve bütün diğer Kürdistan kentleri... Ama nasıl büyük kahramanlıklar ortaya çıktı? İnsanlar kendi ruhunu, varlığını Kürt halkının duygusu, ruhu, varlığı, beyni ve yüreği haline nasıl getirdi? Kendileriyle tarih boyunca gurur duyulmasını söyleyecek kadar tarihsel derinliğe ulaştılar; gelecek öngörüsüne ulaştılar. Çok eğitim görmüş değillerdi. Binbir türlü dertleri vardı, yaşam sorunlarıyla uğraşıyorlardı ama ortaya özgürlük sorunu gelince insan olarak var olmak ve özgür yaşama sorunu diğer sorunların hepsini itti ve böyle büyük düşünce ve irade gücü haline geldiler. 14 Temmuz direnişçiliği olmasaydı Cizir ve Sûr direnişçiliği olmazdı. Bu böyle büyük bir fedailik, günlere-aylara yayılmış fedailik olmazdı. Hepsini fedaiye direnişler oldu. Günlük değil, aylarca süren ve sonunda zaferi garantileyen, tarih var oldukça gurur duyulacak şekilde, "Biz de var olacağız" diyen, kendi geleceğini, ölümsüzlüğünü bu kadar somutlaştıran, netleşiren kahramanca direnişler oldu. Bu direnişleri doğru anlamamız ve büyük dersler çıkarmamız önem taşımaktadır.

Şehitler her zaman ve her yerde en büyük güç kaynağımızdır. Şehitler, doğru anlamının ve doğru yapmanın yolu, doğru yaşamın kendisidir. Bize özgür geleceği garantileyen, onun yolunu gösteren temel güç kaynaklarıdır. Dolayısıyla da şehitlerimiz zaferin garantisidirler. O halde şehitler çizgisini doğru özümseyip hayata geçireceksek garantilenmiş zaferi pratikte başarmış oluruz. Bu da 40. şehitler yılında ertelenemez bir görev ve sorumluluktur. Biz bu 2016 yılına, 40. şehitler yılına bu bilinç ve ruhla yönelmekteyiz. Ölçümüz kesinlikle budur ve bunun dışında veya gerisinde bir ölçü kabul edilemez. Böyle hareket edenlerin zafer kazanacağına inanıyoruz. Hareket olarak kendimizi bu temelde örgütleyip yürütür, halkı da seferber edersek 2016 yılını Kürdistan özgürlük devriminin ve Türkiye demokratikleşmesinin zafer yılı haline getireceğimize inanıyoruz. Bu inançla yürür ve kendimizi bu temelde başarıya kilitlemiş bulunuyoruz. Böyle yapacağız ve kazanacağız. Şehitlerimizin anlarına verdiğimiz söz de bu temeldedir.

Şehitler özgür geleceği garantileyen, onun yolunu gösteren temel güç kaynaklarıdır. Dolayısıyla da şehitlerimiz zaferin garantisidir. O halde şehitler çizgisini doğru özümseyip hayata geçireceksek garantilenmiş zaferi pratikte başarmış oluruz. Bu da 40. şehitler yılında ertelenemez bir görev ve sorumluluktur. Biz 2016 yılına, 40. şehitler yılına bu bilinç ve ruhla yönelmekteyiz.

lukları aşan, direnişini devam ettiren özellikler oldu. Bugün zaferi kazandıracak özellikler de bunlardır. Bunun için de hem şahadetleri hem de şehitler gerçeğini mutlaka tekrar tekrar irdelemek gerekir. Şehitler gerçeği özümseindikçe, şehitlerimizin üzerimize yüklediği görev ve sorumlulukları yerine getirebiliriz. Yoksa kaybederiz. 4. Stratejik Dönem dediğimiz dönemin gerçeği budur. Bu da geçmişle kıyaslanacak bir durum değildir. Geçmiştekinin biraz aşılması da bugün için yeterli değildir.

Dönemin bizden istediklerini, dönemin özelliklerinin ortaya çıkardığı görev ve sorumlulukları doğru anlamak, bilince çıkarmak ve onları olduğu gibi uygulamak, hayata geçirmek zorundayız. Bunu yapabilmek için de kendimizi Önderlik gerçeğini özümseyen ve başarıyla uygulayan devrimci militanlar haline getirmeliyiz. Önder Apo, Haki Karer yoldaş için, "Benim gizli ruhum gibiydi" dedi. Demekki Önderlikle en ileri düzeyde kolektivism, bütünlük oluşturulabilir. Bazı eleştiriler oluyor, zayıflıklar ortaya çıkıyor; bunlara bakarak, 'Önderlik çizgisine ulaşamaz, Önderlik gerçeği

Önderlikle ruhsal birliğin yapılabileceğinin anlaşılmasıdır. Önderlik çizgisinin başarılı uygulayıcısı olunabilir. Bu kadar pratik, bu kadar düşünce ve eylem varken 'Olamaz!' demek gerçeği inkar etmektir.

Devrimci keskinliği ve netleşmeyi ortaya çıkaralım

Parti tarihine, Önderlik ve Parti gerçeğine inkarıcı ve bireyci yaklaşmayalım. Bu gerçeği kendimize göre yorumlamayalım. Önderliği ve Partiyi kendimize göre tanımlamayalım. Var olan gerçeğiyle öğrenelim, kavrayalım ve kendimizi ona katalım. Doğru katılım da budur. Diğerleri önyargıdır ve baştan yanılı yaratır. Pratikte en büyük başarısızlık kendini kandırma ile başlamaktadır. Haki Karer yoldaş için Önderlik, "Yemeyen yediren, giymeyen giydiren kişilik" dedi. "Haki Karer, herkesten önce yorganını sırtlayıp Kürdistan'ın yoluna düşün, dilini bilmediği, toplumunu tanımadığı, dağını-ovasını görmediği bir ülkeye devrim için yürüme cesaretini, fedâkarlığını, iradesini gösteren insan" olarak tanımladı.

imkan-fırsat yok, şu yapılamaz!' gibi düşünceleri ve yaklaşımları şehitler gerçeğimizi yalanlamaktadır. Pratikte bizi başarıdan alı koyan, başarısızlığın gerekçesi olan her şey bir yanılıdır. Baştan bu yanılığın kurtulmak gerekir. Partiye karşı kendini savunma olmaz. Devrimci görevlere karşı kendini savunma olmaz. Yapılmamış görevler karşısında bir devrimci, yapmamayı savunabilir mi? O zaman, Apoculuk nedir? Devrimcilik nedir? Apocu hareket iş yapmama üzerine kurulsaydı ve iş yapmamanın bir gerekçesi olsaydı o zaman bir adım dahi atılamazdı. Bu yaklaşımlar Parti tarihimizi ve mücadele gerçeğimizi inkar etmektir. İncarcılık da tasfiyecilik demektir.

Mayıs ayında şehitlerimizin çizgisinde anılarını sahiplenmek, amaçlarını başarmak için yeni başlangıçlar yapmaktayız. Bütün parçalarda Devrimci Halk Savaşı geliştirmek, özgürlük devrimini zafer taşıyacak hamleler yapmak için her türlü çalışma, ideolojik-örgütsel ve siyasi-askeri çalışmalarda yeni planlamalar yapmaktayız. Bir yandan ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini devrimci

ması gerektiğini ve nasıl yapması gerektiğini bilir.

Önderlik ve şehitler gereğine bu temelde derinleşen kişinin ne yapacağını bilememesi, görev ve sorumluluklarını görememesi, ortaya çıkan görev ve sorumlulukları hangi tarzla, üslupla, tempoyla hayata geçireceğini bulamaması kesinlikle söz konusu olamaz. Bu konularda hatalar ortaya çıkıyorsa bilinmelidir ki, çizgide yoğunlaşmakta zayıflık, yanılı ve kendine göreliliklerimiz vardır. Onun için Önderlik inanca bağladı ve, "Gerçekten durumu doğru değerlendirmiş, dönemin yüklediği görev ve sorumlulukları doğru anlamışsanız, onları başarmaya inaniyorsanız o zaman vuruş tarzınız belirlenmiştir" dedi. Böyle bir militan gittiği her yerde ne yapması gerektiğini de bilir, nasıl yapması gerektiğini de bilir. 'Ne yapayım?' diye sağa sola sormaz, bakmaz. 'Nasıl yapayım?' diye ortada muğlak, kararsız kalmaz. Ne yapması gerektiğini net görür, yapması gerekenleri nasıl yapacağını net açığa çıkarır, bu temelde de pratiğe yürür ve kazanır. 'Böyle bir militan fetheder' dedi Önder Apo. Gittiği yerde düşmanı vurur;

Sykes-Picot Antlaşması'nı 100. yılında ortadan kaldıralım

Özgür Demokratik Kürdistan'ı kuralım

Kasım Engin

Sykes-Picot antlaşması 16 Mayıs 1916 yılında İngiltere ile Fransa arasında gerçekleştirilen, adını görüşmeleri yürüten İngiliz Sir Mark Sykes ile Fransız George Pico'tan alan ancak Rusya'nın da bir şekilde içinde, kıyasında, köşesinde yer alarak dünyanın paylaşımında pay kapmaya çalıştığı antlaşmanın adıdır.

Sykes-Picot Antlaşması, Rusya'da devrimi yapıp iktidarı ele geçiren Sosyalist Sovyet hükümeti tarafından, Çarlık idaresinin yapmış olduğu tüm gizli antlaşmaları dünya kamuoyuna açıklamasıyla deşifre olup açığa çıkarıldı. Bu antlaşmaya göre Rusya'ya; Erzurum, Trabzon, Van ve Bitlis vilayetleri; Fransa'nın payına Aladağ, Kayseri, Akdağ, Yıldızdağ, Zara, Eğin, Harput ile Adana, Antep, Urfa, Mardin, Diyarbakır, Lübnan kıyıları ve Musul; İngiltere'ye ise Bağdat dahil güney Mezopotamya ile Hayfa ve Akka limanları düşüyordu.

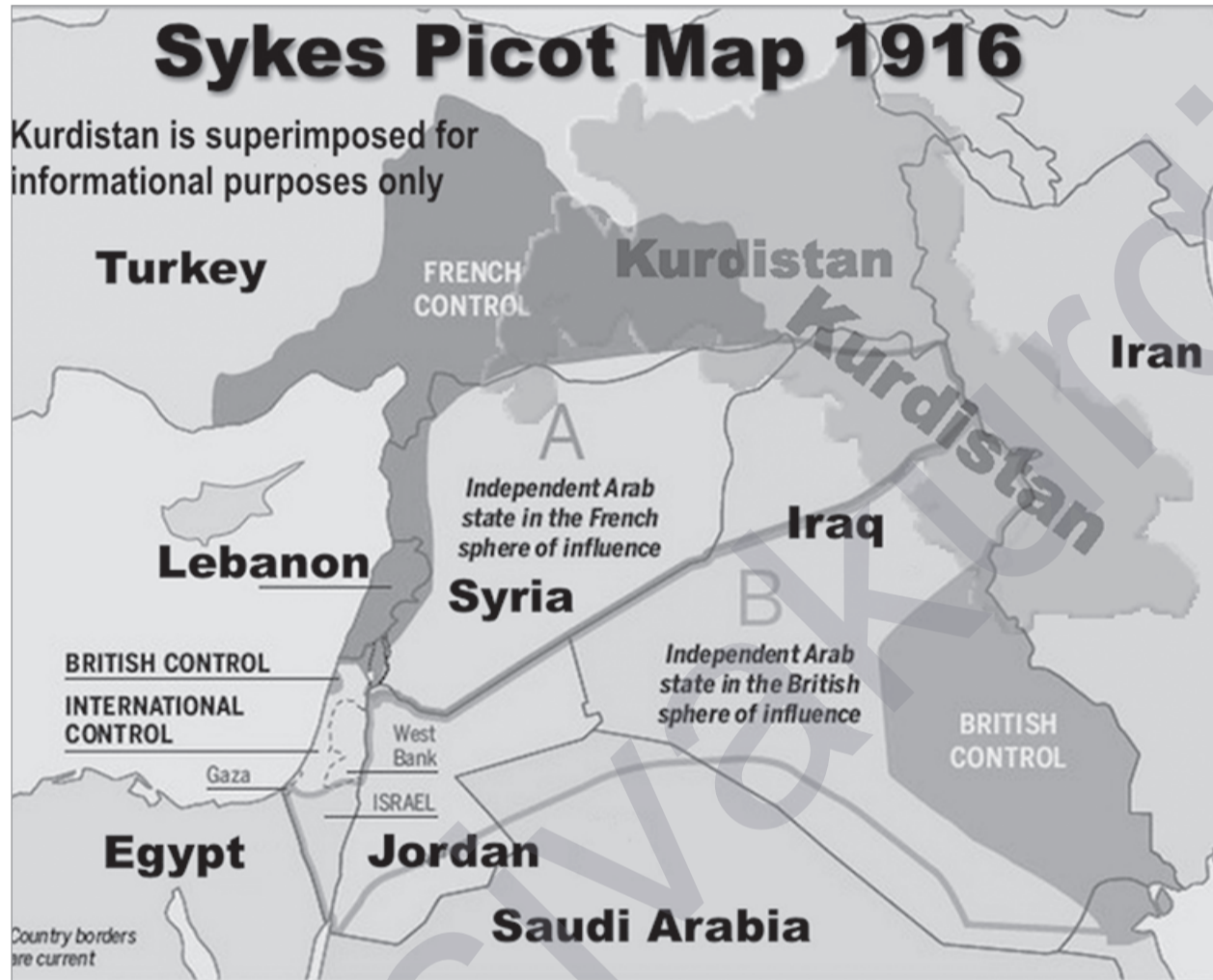
Antlaşmaya göre Fransa ve İngiltere kendilerine ayrılan bölümlerde 'Arzu ettikleri ve Arap devleti ya da Arap devletler konfederasyonu için uygun olduğunu düşündükleri' idareyi kurabileceklerdi. İskenderun serbest liman olacak, Kudüs ve Filistin ise ayrıntıları daha sonra tespit edilecek uluslararası bir statüye kavuşturulacaktı. Antlaşma esas itibarıyla Almanya ve Rusya'nın ileride Hindistan yolunu tehdit etmesini önlemek için hazırlandı. Çünkü o yıllarda Arap Yarımadası'ndaki petrol varlığı bütün boyutları ile ortaya çıkarılmış değildi.

Sykes-Picot Antlaşması'nda Kürdistan'ın durumu ise şöyle ele alınır: Bilindiği üzere zemini çok önceden misyonerler aracılığıyla hazırlanan Suud'un Mekke Şerifi Hüseyin ile İngilizler arasında birçok görüşme ve antlaşmanın yapıldığı sır değişti. Osmanlılara karşı savaşacak olan Suudlara kralıklar teklif edilecekti. Yani Arap elitleri devletsel statüye kavuşacaktır. Doğaldır ki Araplara statü verildiğinde Kürtler bu işin dışında kalacaklardır. Nitekim olan da budur.

Somut olarak 1921 Kahire Konferansı'nda Kürtlere statü tanınmayacağı tamamen netleştirilmiştir. Bu karar öncesinde emperyalistlerin konuyu birçok kez tartıştıklarını ancak net bir karara gitmediklerini daha sonraki Sevr Antlaşması'ndan öğreneceğiz.

1. Dünya Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu'nun müttefikleriyle beraber resmen yenik sayılması sonucunda bölünüp parçalanmayı kabul eden antlaşmayı imzalamasıyla birlikte, Kürtler açısından da yeni bir dönem başlamış oldu. 30 Ekim 1918 Mondros Mütarekesiyle Ermeni ve Kürt halkının statüsünün ne olacağına da gündem olması ile beraber Kürt elitlerinde de ciddi bir canlanma ve arayış gelişir. Unutmayalım ki, Mondros Ateşkes Antlaşması'yla esasta Osmanlı belli düzeylerde zaten teslim alınmıştı. Ordusunu neredeyse silahsızlandırdıkları gibi bu antlaşmaya Osmanlıların uymaması

Yaşanan gerçekleri dikkate alarak ve tarih momentumunun tam da devrimci durum momentumu olduğunu bilerek, Sykes-Picot'u bir an önce sadece aşmak değil, tümten ortadan kaldırarak **Özgür ve Demokratik bir Kürdistan'ı yaratacak temelde bir yaşam ve irade duruşunun sahibi olmak, her özgürlükçü Kürdün ve Kürdistanlının temel görevi ve duruşu olmalıdır.**

durumunda ise zaten kendilerine her türlü müdahale hakkını 7. madde de saklı tutmuşlardı.

Bilindiği üzere İngiltere'nin 1. Dünya Savaşı esnası ve sonrasında en çok uğraştığı husus Musul eyaleti olmuştur. Bugünkü Irak o zamanlar üç eyaletten müteşekkildi. Bunlar; Musul, Bağdat ve Basra eyaletleriydi. Irak'ın daha doğrusu Kürdistan'ın en çok petrol barındıran sahası Kerkük şehri de Musul eyalet sınırları içerisinde yer almaktaydı. İngiltere Musul eyaletini almak için her türlü hileyi kullanmaktan -ki bu hilelerin arasında şantaj, tehdit, blöf, yalan, gözdağı vb her zaman vardı- çoğu zaman ise diplomatik dillin en nazik biçimini kullanmaktan da geri kalmadı. Ki, İngilizler bu işin ustasıdır.

Ezcümle İngiltere, Musul'u almak için gerçekten de büyük uğraş verdi. Bunun için sayısız toplantı, konferans, kongre ve antlaşmalar yapıldı. Osmanlı'nın teslimiyetini ifade eden Mondros Mütarekesi, dünyanın nasıl paylaşılacağına dönük ise San Remo, Sevr, Paris, Londra, Ankara, Kahire, Mudanya, Lozan toplantıları ve 5 Haziran 1926 tarihinde yine Ankara Antlaşması bu girişimlerin somut sonucu olarak ortaya çıktı.

Bu konferansların, antlaşmaların ve toplantıların en meşhur ve bilineni 10 Ağustos 1920 de Sevr'de yapılan konferanstı. Bu konferansa göre Kürtlere kimi vaatler, Ermenilere Ermenistan vatani, Yunanlara Ege'nin bir kısmı, İtalyanlara Akdeniz, Fransızlara bir kısım Kürdistan toprağı ve yine

Ruslara tahsis edilmiş yerler vardı. Türklere ise Ankara ve Konya'nın ayazı bırakılmıştı.

Gerçekten de tüm taraflar bunun böyle olacağına inanarak yaklaştı. Nitekim 1921 yılının Ocak ayında sonuçlanan Paris Konferansı'nın sonuçları da bu kararları tasdik eder nitelikteydi. Mart 1921'de Londra'da gerçekleştirilen konferansın sonuçları da benzerdi. Ancak tarihle uğraşanlar da bilir ki, Sevr kararları alınırken ya da Sevr gerçekleştirilirken büyük hile ve aldatmalar yaşanmıştır. Şöyle ki; Sevr Antlaşması William Eagleton'un sözleriyle, 'Daha imzalandığı anda ölü doğmuş bir metin'den başka bir şey değildi. Devamlı, "Çünkü tarih M. Kemal tarafından farklı yazılmaktaydı" demektir. Hakeza Amerikalı Diplomat George Kennan, "Gelecekte yaşanacak büyük trajediler, söz konusu antlaşmalarda şeytanın eliyle yazıya dökülmüştü" sözünü boşuna söylememişti.

Sevr Antlaşması Türklere yapılan bir şantaj ve tehditti

Sevr'in gerçek manada büyük bir aldatmaca olduğunu Londra'dan M. Kemal'e gönderilen mektuplardan da anlamak mümkündür. İngilizler, 'Eğer İstanbul Boğazı ve çevresi ile Musul-Kerkük'ten vazgeçilirse, Sevr kararlarının iptal edileceğini' mektuplarla muhataplarına iletmışlerdi. Tarihsel gerçek şu ki; Sevr Antlaşması Türklere yapılan bir şantaj ve tehditti. 'Eğer rahat durmazsanız, eğer Musul'u vermezseniz,

Türkiye'yi sekize böleriz' mesajıydı. Yoksa Kürtlere ya da Ermenilere verilen sözlerin tümü -gerçek manada- içi boş, hatta yalan ve aldatmadan ibaretti. Büyük güçler her zaman olduğu gibi büyük oynayarak desiselerini uygulamışlardı.

Londra'nın ardından gerçekleştirilen Kahire Konferansı'nda ise Türklere daha ileri düzeyde sözler de verildi. Bu sözlerle Türklere çok ikna olmayınca, 'Kürt kartı' yeniden tedavüle konuldu. Türklere Musul Eyaleti'ni vermeye ikna edene kadar da bu oyun sürdürüldü. Bu arada Mudanya'da Türklere güven vermek için Yunanlıları Türkiye'den çıkmaya ikna ettiler. Kürtleri hem bir koz olarak kullandılar hem de çok sayıda vaatle Kürtleri devre dışı bırakacaklarını sözünü de verdiler. Lozan işte tam da bu tutumun antlaşmasıydı. Resmi olarak ise bu durum 5 Haziran 1926 tarihinde gerçekleştirilen Ankara Antlaşması'yla sabitlendi. Ankara Antlaşması'nın iki temel sonucu oldu: İngiltere Musul Eyaleti'ni alırken, Türklere ise 'Kürtleri istediğiniz gibi katledebilirsiniz' açık çek verildi.

Nitekim Şêx Said İsyanı ardından geliştirilen Şark Islahat Planı, İzale-i Şekavet ile Takrir-i Sükûn kanunları özü itibarıyla Kürtlerin tasfiye edilmelelerinin belge ve kararları iken, 5 Haziran 1926 Ankara Antlaşması ise buna meşruiyet sağlayan devletlerarası belge ve antlaşmaydı. Olan biten bir cümle ile şudur: **'Musul ve Kerkük'ü aldılar, Kürtleri de sattılar!'** Tam da onların kapitalist dünyasına uygun bir alışveriş oluyordu.

20. yüzyılda statüsüz bırakılan halkların başında Kürtler geliyor

Yüzyıl önce gerçekleşen durumun özeti böyle ifade etmek eksik de olsa amaç tarihi doğru yorumlamaktır. Evet, Musul Eyaleti alındı, Kürtler ise satılarak katliamlara ve soykırımlara uğramasına cevaz verildi. Tam 90 yıl bu dehşet verici katliamlar ve soykırımlar sürdü-rüldü. Tarihin gizlenmeye çalışılan hakikati böyle olsa da bu makus tarihin PKK'nin devrimci müdahalesiyle adım adım değiştiğini gururla söylemeliyiz.

Bugün bölgemizde olup bitenler yüz yıl önce oluşturulan statülerin yıkılma sürecidir. 16 Mayıs 1916 yılında Sykes-Picot ile paylaşım kaskacına alınan Ortadoğu halkları ve coğrafyası, 10 yıllık bir tartışma sürecinin ardından Haziran 1926 tarihinde, bugünkü statükoya kavuşmuş ve şimdi kendi kaderini yeniden ve bizzat kendi elleriyle yazma döneminindedir.

Statüsüz bırakılan halkların başında Kürtler geliyordu. Kürtler gibi Ermeniler ve Asuriler de benzer bir kısıp altına alınmışlardı. Kürtler son yüz yılda belki de tarihlerinin en karanlık çağını yaşamak zorunda kaldılar. Kürtler bu saldırılara ve yok sayılmaya karşı büyük direnişler gösterecek de -oluşan devletlerarası statüden kaynaklı- direnişlerini siyasal olarak taçlandırmada sonuç alamadıkları gibi her direnişleri ardından daha büyük kırımlarla yüz yüze kalmışlardır.

Yüz yıl önce oluşan devletlerarası statü büyük direnişlerin ardından kısmen sarsılmış olsa da sonuç alacak bir siyasal duruşun önünü aynı emperyal güçler hep almışlardır.

Unutulmamalı ki, 1984 15 Ağustos Atılımı'na dayatılan 1985 yılındaki NATO müdahalesiydi. 1992 yılında Botan-Behdınan Savaş Hükümeti'ne dayatılan, ihanetçi-işbirlikçi Güney Savaşıydı. 1993 yılında ateşkeslerle siyasal sürecin ölü açılarak geliştirilmek istenen çözüm ise Özal'ın öldürülmesiyle Gladio müdahalesine maruz kaldı. 1998 yılında Önderliğimizin Avrupa ve dünyaya açılmasına yanıt, devletlerarası büyük kor-san kompleksu oldu. 2003 yılında Hareketin sunduğu büyük barış fırsatı tasfiyecilerin piyonluğu, hegemonik güçlerin aktörlüğünde yapılan müdahaleyle heba edildi.

Dikkat edilirse Özgürlük Hareketi büyük siyasal hamlelerle Sykes-Picot ile oluşturulan Kürtleri yok sayma politikalarını kırmaya çalıştıkça, uluslararası hegemonik sistem ise kendi oluşturduğu statükoyu korumak için her türlü kor-sanvari yöntemle bunu berhava etmeye çalışmaktadır. Bu aynı zamanda kültürel soykırımı sürdürmekte ısrar eden kapitalist hegemonik sistem ile kültürel varlığını bütün hakikati ile yaşamak isteyen demokratik sistemin ideolojik-politik-sistemsel çatışmasıdır.

PKK öncülüğünde mücadelesini sürdüren demokratik uygarlık sistemi karşısında zorlanan kapitalist modernite güçleri 90'lı yıllarda, 'Yeni Dünya Düzeni' adı altında bir reorganizasyona giderek statükoyu korumak istediler. Bu kâfi gelmeyince bu kez de, 'Büyük Ortadoğu

Dağlı Kürt

1995 yılında büyük bir hareketlilik vardı Kürdistan dağlarında. Çatışmalar çok şiddetlenmişti. Ya Kürt ihaneti darbe alıp ihanetinden vazgeçecekti ya da kazanıp tarihi misyonunu tekrar oynayacaktı. İşte böylesi bir süreç yaşanmaktaydı. Tekrar ihanetin tekrerrü etmemesi için özgürlük dağlarında müthiş bir gerilla direnişi yaşanıyor. Adeta her şey ve her yer ihanete karşı büyük direniş halindeydi. Ne de olsa hesaplaşma zamanıydı. Kürt halkının, tarihte sürekli olarak karşılaştığı direniş ve ihanetin kader tayin edici bir noktaya geldiği andı bu an.

Kürt halkının tarihten gelen direniş geleneğini temsil eden özgürlük gerillası ve dağları, Önder Apo öncülüğünde bu fırsatları değerlendirip ihanete büyük bir darbe vurmuştu. Çatışmalar Kurê Jaro alanında yoğunlaşmıştı.

O süreçte Kurê Jaro bölümünde yeni ve yaralı bir arkadaşla tanışmıştım. Bu arkadaş Şeladizê kuşatmasında yaralanmış ve daha yaraları iyileşmeden tekrar cepheye gelmiş olan Şervan Sason arkadaştı. Tanışmanın ardından Abbas arkadaşın verdiği görev çerçevesinde, Kurê Jaro zirvesinde mevzilenen ihanetçi güçleri bu alandan söküp atmak için birlik olarak gece yola çıktık. Sabah saat 5 civarı zirveye ulaştık. Yaptığımız keşfe göre burada yaklaşık 50 pêşmerge bulunuyordu. Aldığımız saldırı kararıyla birlikte Şervan arkadaşını düşünerek geri kademeye verme istemimize rağmen kendisi saldırının en yoğun yaşandığı alanda yer aldı. 2 saat içerisinde bütün pêşmergeler Kurê Jaro'dan sökülüp atıldı. İhanete böylece ağır darbe vurulmuştu.

İşte Şervan arkadaşını böylesi yoğun geçen bir çatışmada ve zorlu bir süreçte tanıdım. Şehit düştüğü ana kadar da hep birlikte olduk. Kimi zaman yan yana, kimi zaman da farklı alanlarda çalıştık. Fakat sürekli birbirimizden haberdardık. Sonradan yazdığı kitabının ismini, 'Kurdê Çiyayî'nin Halaylî Yürüyüşü' koyduğunu duyduğumda acaba tarihle bağı ne olabilir diye çok düşündüm. Önderliğin tarih değerlendirmelerini incelediğimde 5 bin yıl öncesinde Sümerlerin, Kürtlerin atalarına yaşadıkları yerlerden ötürü, 'dağlılar, yüksek memleketliler' anlamına gelen 'Hurri, Kurti' gibi birçok isim verdiğini ve Kürtlerle dağların birbirinden ayrıştırılmayacak kadar bir bütünlük oluşturduğunu gördüm.

Şervan arkadaşını 1975 yılında Sason'un Hêştêr köyünde dünyaya gelir. Düşmanın baskılarından ve bazı olaylardan dolayı Sason'dan Amed'in Bismil ilçesine, oradan da İstanbul'a göç ederler. Önder Apo öncülüğündeki Kürt Özgürlük Mücadelesi de bu süreçte tanışır ve büyük gelişmeler sağlar. Sason'da büyük direnişler ve şahadetler yaşanır. Sasonlu bir genç olan Şervan arkadaşını, yaşanan direniş ve şahadetlerle birlikte hareketin gelişiminden de etkilenerek 1993 yılında Gabar üzeri gerilla saflarına katılır.

Her Kürt genci harekete katıldığında Gabar'a gitmek ister. Kürt gençlerinin hayali, Agit komutasında savaşçı olmak, düşmana karşı savaşmak ve intikam almaktır. Şervan arkadaşını bu kadar güçlü katılım sağlamasının nedenlerinin başında Gabar üzeri katılım yapması, burada eğitim görmesi ve Agit arkadaşından aldığı manevi güçtür.

1993 yılında katılırken Şervan arkadaşını evli ve 1 çocuk babasıdır. Belki de gerillaya katılmaması için evlendirilmiştir. Ama Şervan arkadaşını, yine de her türlü zorluğu göze alarak, halkının haklı davasında yer almayı tercih etmiştir. Daha gençlik yıllarında mücadeleyi takip ederek çalışmalarında yer almaya çalışır. Zaten Sason coğrafyası gerillanın direniş kalesi olmuştur.

1995 yılında Kurê Jaro'da gördüğümde yaralıydı. KDP ile girilen bir çatışmada yaralanmıştı. Daha iyileşmeden tekrar cepheye

gelmişti. Çünkü KDP güçleri gece yarısı Kurê Jaro'ya yeni bir saldırı başlatmış ve şiddetli çatışmalardan sonra Kurê Jaro, KDP'nin eline geçmişti. Kurê Jaro'yu alan KDP, savaşını büyük bir başarı elde ederek bitirmek istediğinden dolayı Zap'ta bulunan karargâha saldırı planları yapmaktaydı. Tam da böylesi planlar yapılırken Abbas arkadaş tarafından yapılan karşı saldırı planıyla Kurê Jaro tekrar KDP'den alındı ve bu çatışma ihanetin kırılma noktası oldu. Şervan arkadaşını bu saldırıyı kırmak için yaralı halde hamleye katılmıştı. Çatışmada da rolünü oynamıştı. Bu duruş ve tutumundan dolayı herkes tarafından sevilir ve sayılırdı.

başkaldıran Hz. Nuh efsanesinden totalim günümüzde Kürt Özgürlük Mücadelesi'ne kadar Cudi, Kürt ve Kürdistan tarihinde önemli bir yere sahiptir. 5 bin yıl önce Botan ve Cudi merkezi alan olduğu gibi bugün de aynı önemini korumaktadır. O dönemde de eskimiş, geçerliliğini yitirmiş sistem ve yaşam tarzına karşı Hz. Nuh ile ifadesini bulan yeni sistem ve yeni yaşam arayışı ve mücadelesi, bugün de yine tıkanan, eskimiş sistem ve yanlış yaşam tarzına karşı yeni sistem ve özgür yaşam arayışı Önder Apo öncülüğünde bu topraklarda yaratılmaktadır.

2007 sonbaharında Şervan arkadaşına PKK Ocağı'nda bir devre eğitim görme şansı tanınmıştı. Bu eğitim devresi aynı zamanda Botan'da

Kod Adı: Şervan Sason
Adı Soyadı: Niyazi Akın
Doğum Tarihi-Yeri: 1975-Sason
Anne Adı: Nasiha
Baba Adı: Beşir
Katılım Tarihi: 1993-Bismil
Kaldığı Alanlar: Botan, Zagros, Behdinan, Amed, Qendil, Botan
Şahadet Tarihi-Yeri: 17 Mayıs 2009/Botan-Garisa

Güney savaşı bittiğinde Şervan arkadaşını eğitime gitti. Önderlik tarzı üzerine eğitim görür. Savaşta yaşanan yetersizlikler üzerine yoğunlaşarak kendisini 1996 yılına ve bu yılın görev ve sorumluluklara hazırladı. Bu süre zarfında bazen birlikte bazen de ayrı alanlarda kaldık. Ama hep birbirimizi sorduk ve yardımcı olmaya çalıştık. İtiraf etmeliyim ki Şervan arkadaşını benden daha duyarlıydı ve daha fazla sorup yardımcı oluyordu.

2004 yılında Cudi alanında birlikte pratikte kaldık. Cudi Dağı demişken, ta Sümer tanrılarına

Dr. Ali ve Dicle'nin yürüttükleri tasfiyecilikle mücadele için hazırlık devresiydi. Bu eğitim devresinde savunmalar çerçevesinde kendini çok iyi derinleştirmiş, özellikle de tasfiyecilik üzerine çok yoğunlaşmıştı. Bu devreden aldığı güç ve moral ile 2008 baharında Botan sahasına düzenlemesi olduğunda birlikte Botan'a gittik. Şervan arkadaşını Botan'a Garisa alan komutanı olarak gidiyordu, ben de Gabar'a gidiyordum. Yürütülen tasfiyeciliğe karşı mücadele etmeye ve şehitlerimizin intikamını almak üzere verdığımız sözü yerine getirmeye gidiyorduk.

Şervan arkadaşını kısa boylu, biraz kilolu, güler yüzlü, hafiften kıvrık saçlı, siyah gözlü bir arkadaşını. Sakalını çok sever ve aynı zamanda kefiye takmaktan hoşlanırdı. Heziran bastonunu sürekli yanında taşırdı. Ayak tabanları karda yandığından dolayı 9 çift çorap giyerdi. Her hafta alttakini üste, üsttekini alta alır sürekli yerlerini değiştirirdi. Bazen 1, hatta 2 ay boyunca çoraplarını yıkamazdı. Ayrıca öyle bir gülüşü vardı ki çevredeki herkes duyardı. Bir de müzik dinlemeyi çok severdi. Allah var sesi de güzeldi. En çok 'Neçe Gülê' parçasını söyler ve bazen de mırıldanırdı. Halay sevgisini de unutmuyordu. Şervan arkadaşını halay düşünülemezdi. Zaten kitabın isminden de anlaşılıyor. Espiritüel ve sempatik bir arkadaşını aynı zamanda.

16 yıl boyunca Şervan arkadaşını temposunu sürekli yükseltmeyi bilmişti. Birçok defa örgütün en üst düzey eğitimlerinden geçmişti. Bu eğitimlerde hep kendini yeniler ve geleceğe hazırlardı. En çok Önderlik ve Önderliğin her koşulda başaran tarzı üzerinde yoğunlaşırdı. Esas olarak temposunu bundan dolayı yükseltirdi. Ayrıca Kürt tarihini, Kürt'ün tarihteki savaş tarzını, insanlık tarihinde savaş ve komuta kişiliklerini araştırırdı. Ayrıca kişilik çözümlerini üzerinde derinleşirdi. Biliyordu ki ne kadar kendini çözerse gücünü de o kadar açığa çıkarırdı. Kadın konusunda yoğunlaşmaları derin olmakla birlikte Önderliğin kadına yaklaşımı üzerinden kadını anlamaya çalışırdı. Hatta kendisini kadın dostu ve demokrat biri olarak görürdü. Bu yaklaşımlarından dolayı biz ona takılır ve 'Sen laytısın' derdik. Tabii bundan dolayı bize kızardı. Şervan arkadaşını gördüğü eğitim ve yoğunlaşmaları yaşamın her anına yansıtmayı bilen arkadaşlarımızdandı.

PKK'nin yapmaya çalıştığı devrimin, yeni bir yaşam tarzını açığa çıkarma temelinde geliştiğini Önder Apo, 'Yaşamı bizim olmayanın eylemi de bizim olamaz' diyerek ortaya koymuştu. Şervan arkadaşını da bu anlayışla yaklaşırdı. Partinin yaşam tarzını oturtmaya çalışır, bu temelde eyleme geçerdi. Doğru olanın yaşamda sağlam bir duruş sahibi olmaktan geçtiğini bilir ve diğer çalışmaların da buna göre şekillendiğini görür ona göre yaşamını düzenlerdi. Savaş tarzı da yaşam tarzıyla bağlantılıydı. Savaş üzerine yoğunlaşır ve tarihteki örnekleri araştırırdı. Bu temelde en çok da Önder Apo'nun savaş üzerine yaptığı çözümlerini okur ve araştırırdı. Savaşın yapılabilmesi için savaş öncesi bütün hazırlıkların yapılması gerektiğinin bilinciyle hareket ederdi. Hani derler ya, 'Riski göze alamayan kahraman olamaz' diye. İşte Şervan arkadaşını riski göze alarak savaşa girenlerdendi. Fedai bir duruş ve tarzla katılırdı. Gerçekten de savaş konusunda cesaretli ve öncüydü. Yaptığı tüm eylemlerde öncüydü ve işinin başındaydı. Bu nedenle en kritik anlarda seçme gruplarda mutlaka yerini alırdı.

Yoldaşlık ilişkilerine, örgüt oluşturma ve yoldaşlarını geliştirme temelinde yaklaşırdı. Hata ve eksikliklere karşı çok radikal tavır alırdı. Bu konuda her zaman hem kendisiyle hem de çevresiyle bir kavga ve mücadele içerisindeydi. Ben kendisine hep, bu eleştiri tarzıyla sorunları çözemediğini, bu şekilde kimsenin onu ciddiye almayacağını söyledim. Şervan arkadaşını ise bana, hatalara karşı gösterdiğim tavırdan dolayı 'oportünist' derdi. Disiplin konusunda da taviz vermezdi. Resmi ve ölçülü yaklaşırdı. Onu bir tek ayakları zorlardı. Elinden gelse hiç yürümezdi uzak yolları. Fakat yolunu da ayırmadı uzaklardan...

**Mücadele Yoldaşı
Ali Piling**